

שנים עשר דרושים

להרב רבינו נסים זצ"ל.

תלמיד הרמאנ'ן זצ"ל, ונפטר בשנת כ"ד לאלו הטעש.
ויש מיחטים אותו להרב רבינו נסים ב"ר ראובן זצ"ל,
תלמיד הרשב"א זצ"ל, מפרש הריף, כמאה שנים
אחר הרין הראשון.

לספר בשבח הספר אך לטרור, כי הגאנונים האלה, עני כל
ישראל אליהם נשואות ושותים בצעא דבריהם.

והווטנו בו בדפוס הזה צווני מראה סקום בתג"ד ושה'ב,
וחוננה בעינא פקייא

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

בצ"ה החדייש

www.daat.ac.il

מהדורה מתחזקת

בראשית ברא אלhim ונר

וְהַמֶּלֶךְ כָּפֵל קָמָר דְּקֹדְשֵׁין (ט') וְכִי טִימָה בְּנֵי מַכְלֵי לְאָמָר
מִקְרָבו בְּנֵי תְּבִנָּה נִיסְתָּרָה סְכָלִיס שְׂמָחָה וְכִי תְּבִנָּה דָּלָה מִשְׁעָמָה
לְאָמָר מִקְרָבו בְּנֵי תְּבִנָּה מָלָה שְׁמָעָה בְּנֵי שְׂמָחָה לְאָמָר בְּנֵי בְּזָבָב
תְּחִנָּעָס בְּלָלָה חֲדָר מַלְדָּת עַלְמָנוּ חִינּוּ רְחוּן לְזָהָר מַלְדָּת
בְּגַעֲלָפו לְזָוְלָקו יְקָנָה בְּכָלָל בְּנָתָה וּמַעֲלָה יוֹתָל מִמְּשָׁא
תְּלָחוּי מַלְדָּת פְּלָעָיו, כְּהַפְּלָל קָנוּ כְּמַוְלָכָנִיס, כָּלָן סְגִינָוֹת,
וּמַעֲלוֹת הַצָּלָל לְאָמָר סְיוֹן נְפָלָדִיס הַצָּלָל קוֹבָנוּ מַחְזָן, וּכְכָל
לְמַזּוֹן לְנוּ נְחַלְכָנָה בְּסָבָתָמָה עַס סְמִיעָה בְּקָטוֹלָת וּסְיסָה מַן
הַנְּכָחָה. בְּהַפְּטִיד הַוּחָס לְהַפְּסָד פְּלִיטָה הַזָּהָר וְעַס כָּל זָהָר
הַמְתָחָה לְנוּ סְגִינָה סְחִין לְהַסְתָּרָה בְּלָמוֹת זָוְלָתָה, כִּי כָּנָה
סְעִינָן בְּהַגְּנָבָה עַטְלָה בְּעַבְדָתָנוּ לְתָם"י הַהְוֹתָהִים וּהַפּוֹתָהִים
סְלָמָה. יְפִמֵּדוּ עַטְדָמָנוּ הַגָּל תְּחִיטָה בְּזָהָר יוֹתָל בְּלָמָה :
וְהַגָּהָה וְסָלָה הַזָּהָר עַל פִּי סְחִימָת הַוּחָס טְבָע סְכוֹמָה
וְגַעֲמָרָה יְהִוָּה לְבָרוּךְ הוּא יְרֻחָם זֶה מְלָךְ גַּדוֹלָה

בבשך ממש אוניברס עליו ספל קלח, כי טוח פסק דין
בתחלה פלו לירות כל האמנים. טחתה טלית הכל
זבלתי בעלי קיוס ובעמדת, ואחד גולתו זוחט הוכית
חויטו כלויות וסכלל טעלו סוכנות רחיותן, כלם כוח
טהחול טומלכניים. מהلة כולנו מנטונייס פקס בעלי
מאועה וטעוי טוויה מטהוחין. טומלכנית מסט יסוי,
כלהותה חלונה טמה כי מס נס, כן אזיל סייסודות כלן,
ווחול טהין למול מון קיוס ובעמדת בלתי ליתר מסל
טבאן וטוח יסוד. טהין וטוח הוומנו וטהין לטאלס
שומלת; ווחול קר ניחל טומלטה יסודות טהומלייס
הפל הס להויס נחת טליות טומלכוב וכל טן בבעלי,
מייס וכפלט טהדים מפניהם טהירוקיו הפל כן יתקיים
סת הלחות וסחוס, וככל טן ימודות נמלח מיקות למול.
מהלו וסיחס להויס הס כן טכל להו. יתנו למול טומלכוב
בעמדת וקיוס, למול טז בלתי הפהר בסירות כל הפל,
מסט געל. טהנות. וטהומיל זה ביסוד טהדים ולמען צו
טהוכילו טמניע הווטו בטהמלו ולחם טמת וגוי. ולח"כ
ביסוד טהום בטהמלו טוכב טוכב טולך קרומה. זביסוד
טמיס בטהמלו כל טהומלייס האלקים הלא טיס וגוי:

ההעולה מדבריו חס כו סוחלי סיום סדרניים חסר,
כו לכב מכם הנמלל לחתמון נעלם פינוי,
וחסלון לי הפטל טיקיס במולכט יותר צלט. ולחכ
טהוכיהם זה מגד הלו בטנות, הינוט גולתו מגד הנמלל
בחותם. כי כל המולכטים הוכחים דין סופיות ויוניות
בעקבותיהם לשיטם כל ענייניהם פינוי ותמורה. חס כו
דבאי תלמה ע"ה וטעותו סותאין הכלל חסר סגנון:
והעיזן גס כו יגוז זה כי להו טרם כל דבל חמד,
לכדו על ליזו חכונה שטסיס חס טוב ולחס
לע נגמלהף חליו פלע חצוב הוא חמל כמווע שטחוך
שטכוו טקייה מהצל הימה נחלת וחתמייך חס כו

וְהַתִּשׁוֹבָתָ נָזֶן כִּי חַיְן סְפָק תְּנַכְּלֵל בְּפָלָמִיס
סְמַסְכִּים לְאַכְוָנָה מִחְתַּח הַטְּפִיתָה
הַטְּמֵלָה ; תְּכַפֵּל וְתְּמַחְזֵק תְּמַכּוֹנָה קְרִיָּה וּמְפֵלָה
כְּזִיטְרוֹנוֹ רְזִ"ל עַל כְּתַלְלוֹת קִינִּים כְּחַנְלָה בְּחַמְלָה וּקְנָה
לְךָ חַנְלָה וְסֹוחַת כְּחַמְלָה כְּמַלְךָ עַלְיוֹת כְּצַלּוֹס טּוּבִים
כְּקָנִים

זה אל ספק חזר עלייך הפליס כאח נו. ועת סיום פגלו בפעס עיתס טל היה מדליקים, הינס מסכימים לפצטו טל מקלין, כי לדבוי מי שאמל טריהה בסכמה העזות ליקיע, פוך מן סתימה היה ספיכיו כל צי עולס נצאות כה, ولو השכו להומס ושלו עזי פכלס סיח לרהי לסתות פקיותם מיל חומס מן הנזק, וכיון זה יוסט נזקיס יתקן וננו', ושוד כי לו פצטו יד גשקל היה חספיק עיתס לאפין. חומס נבד, ושוד כי מפטט פכלת נלהה כי לו סיח שעיתס על מה פצטו כבל חבל. מטה פסחים הפהר טימך ממעמיך, וטוח למלוין עט לחוד וטפה לחמת נכלס ווש הצלם וננו', והא ספק זה מולס נסילס כי פנואה הייה מדרגה מדרג טהפר טיחמדת, וכל הלה אגדלים ממעמיך אמריל נמנוכס ואיליכים ציהול, וכל זה ומטר ווועד על פטולט טהמלו, כי הנטה קרנשס ורטיפתס דנאל מוויך, כן געת טהפרטס נפערת רעהט, היו לנו יטפלו. נס, כההר חנלה קטוניס דנאל מועל, כן געת בטפלותס, זו געת יונו, כההר נכמו נחמןו. נס הא יטכנו פסחים וחס להט:

זה סיח עיין דויל פלנש, כי אין ספק כי געת סטייה סיינט נבי הטעלים וסדייס על חמונות נפסחות, וטהר סמכים כלהס סוח עיין ע"ז, מלבד סגולות וחנטיס מעסיס הפל נטעמו ולוו מלוין צל שולס כי טוב, וחס נס כהן גע ספק גידס לקלווה כי אלס נענד אה. ס' פלטס אהד, מילהתה הטעמים הפל סיו נחננות מועלם עלייך, עד פטלהן טהמיט זה וסוח אגדלאט קלה לו מטה קלה עט נמאנד. עד פטלהן לטעז ערוץ ולכלת הילן הילן הילן, ומיין ספק כי טומס קילדיקיס הפל סיו ייחדים בדולות ספס סיח נאס חלוק חמונות וסומנת לוטוב, כי כההר מאה נאס חמומה כהיזה מלכות יטוטטו הילן הילן הילן יוללו זס נעדז פט"ז. כרונס, כההר קלה לנו גאנטאו סיטס כי כההר נחדרת טמד נהילן יטאנעל ינוסו פלייטיס הילן הילן הילן, וטס ליטמאן, ווה הילן מיה מעט געבעזונט. וגעת סטייה טיטה כל הילן טפה אהד וננו', וסמכים לשלט כלו רהט אהד מניגן ווועט, וטהר יטו כפוייס וווחלקיס לממיטות, ולכן במלוא נקעה הפל מילו נאס רהנתה ידיס, פטן ספק פלונט צני מודז יכהו לטוות קלוניס כפי כחט היל רהט ממיטה, געת נס כה סמכים נזנות מגיל ווילטן נטמייס, קלומל גטוש מופגן כפי הפלטאות, כההר נס פטוק מהל עס זה גטוש עלייך גדוות ונטוות נטמייס, כי כן סיח לרהי נמי שיכח לסתות מוטל געוותס כתחטן, טיטה הילומו ומגדלנו גדוול יהה מהד, עד פטלהן סמגדן יתנכת כל כויהו פחד וווער וטיטה נלהה מלוחוק: וזהנה. הילו סהנטיס געת סטייה לנו חממו בדנאל לנו גמעטה ולוח גמחטנה, הילו הילו גוף וטיט למוחוק, ייל נמה שימיך מוקבז סהנטיס סהנטיס, וסוח למלו וילר ס' להוות וננו', קלומל ייל וטנטה נמה שימיך ממעו, וחס געת עטה חיין רע חמנס פלטס. סיח רע נאס ורעד געוותס, וסוח פכלט סיח טו ממעט סהנטיס נילו מיל מלחמת סהנטיס געטס, והסמיינט נילו מיל מלחמת סהנטיס געטס.

הילן

השניים אחדנו, כי אם יפלו גו' גם אם ישכבו גו'. אך נזה כי ספוטוט וטמבלת מועלן כן טטדל כההר חועלן חילו, לו לו יטטל, היל סיום טופף טמבלת טמבלת פועלם, וסוח חומנו גס השיכנו פסחים וחס להט, ופצטו טל פטוק זס ילהס זל מהד ודנאל צט, וטמבלת פולס על דנאל חממי וטס למשימות, וטא כי צתלה הילר כי חועלם סאניס גודל מהד בטטדל כל חד לאויל חילו; וטא חד מל הילר יט נאס טכל טוב בעמלס כי לאס יפל טההה יקיס זם הנרו, הילן כן הילן ליליך למאל טיקבל כל מהד חועלם בטטדל הילו כהועלם, וטמבלו, כי גס הא יטטל נזס יקלל פועלם, וטטיל זס מסמאות, טהן ספק מיל גס כי יטכנו טיס וויאן מהד מסטדל לאויל חילו, מיל שטוייס וקוניכתס נבד יקלל כל מהד חועלם עד טוימת ויפלה צו סטוס טגעני, כל מהר נודע טיחזק קוניתה הייט מהד מיל טההה וטהמלות הילו, והא זה מיל קורנת טהבה נבד לו מל פועל וכטטלות:

ובן כההר ימלו טני לעיס נחנויות נס כי יומו וטקו יחס לכל מהד מס וווער נצנו מלר קוליכת חילו הילו עד טימגע מאייך. לו כי ידענו בטעל עזלו:

הנהה הא כן גפעות טטבניות ונמעמיכס טהנווייס נטלה נטלה דנאל יטמק וויכפּ טהטרכּ הילו דומאו. ולחיי טיסיס זה גס כן צדניליס הגלוועיס. וטמבליס טטמוק סטכויס בלהה סטיל צטכלם. וס הילג גמוו:

אבל על זד מהד מיריד. וטוח טיסיס טחטן סהוּן לצער מהד מסcis נכלס, כי עט זד סטט היל טמיה נטהה טכונת פכילה וטיה טכונה רעה, נטערף הילו. מהר צעל הומת טכונה רעה בענימה פכפל וטחזק טכונה פטיח ליעט, הילג הא יטזון מהד מהנטיס יט נאס גענאמס פחימות סכילות, וטנטיס יט נאס גענאמס פהיהם פיזול ממעון, פועלות וס קומילכט בכלנו יסיו יומל טלימות מפשעות פרט מהד מסלפיו, כההר נטהר ביסודות ליך מיטל, כי היל ימלה יסוד מהר הפל לו הומת הסרין גענאמו טיט ליטול טההן, כההר טטערף הילו גידל הומת טחטן בלה פטוק. ומפני זה הילו בסנסדרין (עה): כוּם לדייקס טוב נאס וטוב געוותס פזול לנטיעס טוב נאס וווער געוותס, וסוח מלר טאס מסכימיס עט טכונת. רעום הפל בטטקניט טטזק טטזק טטזק טטזק מהד והחט, עד בלהו יטקי חילו מהר כהה טט זי גמי וחס לדיקיס, עט כל זס גטויס מסכימיס על חכונה הילט גטמי נטומה חמינו הילל חילקס גיענק גנו': וזה סיח עיין הר הפלגה וועונשס טכניטו חמונו סטפנטיס בלה פלט עד פלטנער גנטסה כשריס קיל, כי הילו סהנטיס מה עטוס פטנס ומה חטחחס הילס ראי לטוות כהוּט מהד חכרים, כלו סיח רמי זה סיטות להט גזא טכט פוק, כי להו טטטוניס כלס מיטיס היל זס פטן עד טהמנו. הפלו עונדי ע"ז כל זמן סטטלוּס גיעיס חיל מלהט סהין מהוחס גאנטס, והסמיינט

ימחייב ימולא כל ג' ועדיה מטוכחה מפליטים נלחמי חטויי',
לפיכך יט ליזכר בכבוד טגנול געוֹס, וט"כ חפוש מז'
לעתות יקל וגדוֹלָה בכל ג' מועלכְ מפליטים חטוייס צוּס,
טלוּי ליזכר מלדבֶר לפשיס נחונה, וכל טגן בעין
יקל שפַרְן גדוֹל המעלה כמעלה בראָתִית, טס מדבֶר
זו לוח ימלט מהח מזניש, חס טידע צו, וחש צלע
ידע צו, חס ידע צו טגעס כוּה שבל על מה טהוֹסילוּט
היין דולציס נמעלה נלחמייט נפניש, וחש חיינט יודע
צו, כוּה פוטה נגפּטוּטְקָל ומיקל בכבוד גזול, ומולא
נגפּטוּטְלָבָנו, טהיין ספק טז מסובב ממדת בגהוּל,
כמו טהמֵל דוד ט' לוח גבָה גבָה וגה. למו עיני וגנוּ,
טולש כי רוס טלאָכְ יכיהם טהרט ליטל ממה טסוח
טנגב ונטעלס ממנה, וטהאל יט לו זיהת טחכונה טלעה
כוּה טפל מעלהו חיינוּ יכול נעמוד נמקום גדוֹלִיס, כמו
טהמֵל וחש הניס דעפו טקכ"ט מנטפּילוּ, וטהמֵל טכטוב
(מטלי נז) טפּלי טכל גהון :

והתחייבה לכינען נסבנתה בגוון נקי פטוט, סולחת מפני טמדותיו של סקכ"ה מלך כננד מלך, ווחיל סכך לא תלומוס יותל משלחו לע לחיי טחכני ותספל מדלגו, וכגנית כי טגע ר' יולח בן חייב לטיעת כל דבר מתקיים ונשלם במקום טגומו טפכני, וטיפס כטיש בזולט מקומו, כלכל יקל להויל חס יונח למיטה מכםיס. הו למלץ חס תוכחת לחיות למעלה מהויל, ועוד כי מבצע ר' יולח חייב לטיזט בעליויס מיוחדין לכבול האפלות, ולחיות בטחוניות משותדין לא תלומוס, ומפני זה המלז גנד קמיה יכול טמייה, כי מבצע המילויות כן חייב. ונטביה צה במלמל וחד יעלה מן הסלzn ונו', כי טמץ פועל וועzel ביטודות כלס עד מלצ'ה הסלzn, ובנטב מאונטו מעלה חייס מטה סישורט בטחוניות עד פיטוננו לעלמס ביטודות בעליויס טבש להט' וטהויל, כי טהייל האס זס מנוחל טקבל גולדת חמיס ויטוב מכל נתר הלאה, ווマンס ניסוח בהז גס כן הפטל בנטבע בטכליה טיקלה כן, הלא טאטס יתנבר למן רחמיו טוויל זס הטפאלות מכלל בטנגט טעכני, כמו הצל גזל טיקו חמיס הלא מוקט חדד ומלהט סייגטל, הערל צייל פ' בטאנגן בטכני יסתיב בספר :

וזה כו' עין ספק כי אין ספק טעם סמליה כו' פועל טכני מכך ניוז כסמת בוחיל כלח כמו טהום שלמב"ז; על כרחנו יש לנו לכוונות זה לדרכי הפלוטופים סיונית כי כו' עין מות ולו נכל לסכם המשומות. וכך כן יש לאלו מה הייתה נתינת האות בזו שלא יהיה מבול עוד, טהומי סיום מפני טכני. על כרחנו לחוי שיקלה כן קודס סמג'ול כל-כל קלאש מהליו, וכך כן אין זה חותם כל-אל לו יטיש החותם צלחת כסמת בכקל טהום מהויב למסנון כל-שולס:

אמר פנויון רב ספדייש כי קודס לא טה רצט, ווילגנו לנו
חוות ווילג מופת חכל סוג כתו עד סגול ועדט סטמונט,
לכון. הימל לחט קטשי נקחן נציגן ווילג הימל הימל גני נומן זוכ
נטיגנו כלמצען בטילות, ולכון הימלו כי פצמתט פיס
וופל חזק הימל סאנקל ווילג ממפה קסוס קודס, ולכון גראטט

ו' מלך:

הן צנעל, שיח כלה ומלאה נמלוד טהיר ליה
לענודה זלה, עד טהיר להכללה חכינו בחלוקת עליה
כמו שנודע, ולכן חמל הן עס חמץ וגנו'. כלומל חס
ימץ וזה הינה כל העולך ב במסכת חמץ, והס עשה
לון נמעט יחס נזק, זה החולש לנזחות, חבל חס ימץ
לה יכול מכם כל חבל יומו לנזחות בעת הרטפון ולא
יכלו', עתה. לה ימנע מכם, כי אין ספק טהירות
ההס כלס סי' מטהדריס לקומס ע"ז טהרה וטהרכיהם
שמו של טקכ"ה אלה עליה בידם מפני הילוק הממשאות
וטהרכיהם; כי היה לעובדי הפס מפלצת, מה שלא היה
כן חס' ימץ במסכת חמץ, כי כהן כלת הכללה מפני
נמלוד ללכמת אל-הרין כנען לו' היה נמלוד מועלן בכל
השלט האה ילק מלוחו, וזהו חמלס בפסחים פ"י (פסחים
פ) חמל היה טהור מינחה חנן מעליין מכירכו דכחיב
כי טטה מדיטיס ישב טס יומכ וכל יטראן עד טכנית
כל זכר נזהרים וחלו חתון יתניקו גבן ולא עבדין לאו
ולא מיידי. חמל היה לימי תענדו תליניסו לכהנו ליטנא
גביבון, למשי דהיכל גבינו קרו לאו מלכות קנייען
חמל גפה' דרומי נטה נחתין ובאה מלקיין. האה
גולה כי סנט טיג' המתח מסטהית חיינו רק לטיזות
ממשאות בלחוי כוללת, ולכן בטויות מחשבת טהורת השם.
היינס לטעט; חבל כי רהה כת"ז ימץ ממגש רע,
לא ענasset כי לא סי' להויס לנוגט, חבל סכל עתמת.
ונכלל נזונט, כי גס נלבול טלית וטהרט קיתו אל
קיתו חועלם בזאת, כללו טל דבל רהה קבוץ טליתים
הכחול רע בטאות כלס מקליים על הכוונה חמץ לעט,
כי לח' חפסל נכלל מוקצת מפליטיס כעלוי מכונה חמץ
רע טלה' היה טכני רע ממנו הוא כמושו:

וזאת טיטה בענין הכל מימת נס קסלת ספק דין
פנון, ליזט למולכיבים כלט הכל ונחי געלי
קיים נסיום מקובלייס ומולכיביס מפלטיס ממכימייס על
זס ליטרין געלו. האל לנו פמאנך זוט פגולה עד
שימחיב ממה טכל החרלוות טהט צפטעויס ימלהו
במולכיבים, האל יתחייב לאטעןות המתקנות בפזוייס
ימונו וויללו תלמוד ומעלת למולכיב המקובץ מס' ..
זה מעלה סמקובץ מפלטיס, כי תלמוד מפלטיס, נמלויס
בכל וויזה חפלון טיש בפלטיס לנו ימאל בכלא, האל
הפלטן אומלון חד מהפלטיס يولא מכם לוייז ביכר
לפלטיס מן בסם אל הסונל:

וזהו העין הגדלו במלננה הגאנמת בסמני התקטלה .
לי עס היומ במלננה מיל עימה כלמי נלומה ,
הפטל טיטה לה כמ לעולר ולכויה חוקיות בסמיס
טהוליס ובעולר בסמיס . וכן על עד בטאל חס
ימלו הכל חד פלטיש געלי מסלוון , מהלך יכנד
עליכס בהכש כמושל לנטה כלמי מסועלה , במאחס
בטוך הכל יעלנו חמוטיסט למא טהלווי בפעל קז ,
ומה גוטה טו לאולס , כי בס יקעלו פעלס כי
במכוון כטולי , וויס סיו במעוליס מיל במלננה
כלמי פונס . ועל זה בטאל חטן ביהלנו גז במקונה
זוקס וימלן ביטר במקונות כלס :
וומה העין כוּה בטלטל נתהיינ מאיסודות במלחיס

וְכָס חֶנְקָר וַמְפֹאָס וְלוֹעֵד מִולְכָּבִיס גָּלְמִיס, כָּן

מונעקה נכללית יליינט עכניו וענינו, אם לא מפוש
מכו, וזה מ"כ דכל מהדרכם מוכנס ואליך ביהול :
והחתחובה זה כי אין ספק כי מעטה הכללית
קיים הכוון בטבעה הכלל-לו מתחזק עד
שפתה כזו שהכניסה מיל' מהקלס, הכלל מיל' מה-
בשידועה נעלמת כזו מיל' במחקל ולו פודע כלל
בכפוף הלי. ולשם טיס לכל האנגליזטטי פעליס, פעל
נמשך מהר המלש, ופעל נמשך מיל' גולתס מהר כוון
עלואתס, והכטוליס הימפליס מיל' המלש, יודעו מיל'
החקינה ומיל' הבנת מיל' לייס, הכלל מהר מיל' גולתס
לי היפאל פיעודו נשות פיאס מיל' ההקינה הלהי מיל' מיל'
הכווילו הקזין להויל, ונש כי נדע כטוליס מיל' האסיזן
להי נדע בנת פעליס כלל, כי הנקנו נדע כפאלפל
פכונה מהמש ונדע בנת כהמוש לבנות סיינוד כהשי
גונבל עליו, מיפוי זה נמשך להל הומלו, הכל עס
סיוון נדע טהדרס נומך וטלחנן כטולנה מושכת
הברזל, נדע זה מיל' פכווילו קנסין, הכל להי נדע
סנתו מיפוי בשת נמפליס ההל קזולס, כי כפאל חזק
פנור לכל דוכת ההכינה, במחקל הנוטי לנדר להי יסתם .
וילין ספק כי הפעלייס הנטהינייס מיל' חומל סדרל
כערך. هل הנטהינייס מיל' פאלס סדרל, כמל מדלי, כי
הלו יונתיס מלמתה כדבל ועלאו ווילו נמפליס מנוקליו
טהס יונתיס מהמהאו, וחיל הפעלייס יונתיס מיל'
קזולס פאלס מהלייס מיל' נומכי קזולס לו נתן הייז
טיקיס, וויל העיון נמנע. טוותג מיל' חכמת הנטהינייס,
הכל יודע בה טהדרנה זה קואל מכת הנטהינייס :

וזהו טהום שלמה כחכמתו כל זה נסמי כחכמתה
המלה כי חכמה וננו' להוק מה טהיר וננו', יהה
בזה כי מה טהור טהום טהומת להוקה ממץ, להולך
להולך כרך להוק מה טהיר, להולך לא טהיר טהומתו
טהום להוק לא טהיר וזה כי הום נטהנת סדרliness
העתידים, אבל טהומת נטהנת על חמאת מה טהיר
טהיר, כי גס מה טהיר וגס מלהקי טהו עטוק ממש
לא הדע לא טהה, וטהו כי יודע מיודע שחכמה טהורה
כן, ולכך טהום כל זה נסמי כחכמתה, כי ככל טהו כל
המחהכמת טהה לוגה להולך ידיעת ממש סדרliness
וטהו עלות האמונות מהס דרכך לא תפתקתו סתקילה;
ולבן זהה כה"ס ז"ל על נihilium כטהום טהירות הדרת
נוחך לא ידע לא טהה, ולהולך כי טהו מכם
אגמגע תפודע לא טהה, כי אה דרכך יוגה מעס
הדרס ווילטו:

הגהה נפי לא מונטה בלהטית טיה חכמת הסגע
בלהטית. נס הותה טיחפלפסו בסם מהבאים,
וכי טיה חמת ידיעת עמי מדנאים, וזה כוון גמיסך
ונתלה בנותני כווקווע טהס באכליס פנדלים ולי הפסל
טיזודע כי חס בטפער הלדי נזויי, ולכון סייטה חכמת
מעטה בלהטית סטוכה ומילנית למעטה מלככה ופאליס
חניא במעלה, כי שמי לה כהכחות קשיים בסיס קאנטן
דרוחוים חכם באכליס אנדלים;

וְאִם מֵבָל לְדַבְרֵינוּ כֹּה מְעֵבָה כְּלַחַדִּית. כֹּוֹת נְעֵמָה
מְעֵבָה מִלְכָבָה, שְׁלָגָי שְׁמַעַתָּה כְּלַחַדִּית לְכוֹנוֹת

פִירָזֵשׁ ה'ת ר' קְמַטִי נְהַמִי נְעַנִן נְכוֹנוּ כו אֲרֻחָנוּס
בְכָנֶל הַמְלוּס פְמוֹקָלִיס סְקָקָת עַיִן טְבָשָׁי סְמָנָהָט
כְּפָמֶט נְהַוֵיל כְלָח יְמָפָוָט ; כְיַקְנִין וְרַחַט נְכָלָוּ מִיס לְפָנִי כְּבָנִיט
כְמַלְחָס סְקָקָת , וְהָס כָּנִין הַיְזָר . וְסִיס תְּוֹת עַל סְבָנָטָהָס פָּנָה
יְכָוָשׁ עַד מְכוֹן , וְלְפִיכְךָ פְּלָסְוּ סְקָקָת הַבָּר נְהַמִי נְעַנִן נְיוֹס
כְבָלְיוֹתָהָס תְּכִוָה מְיוֹס וְפָגָהָה לְמָהָוָן . נְלִיט , סְבָנָטָהָס הַזָּוָל
לְכָס נְמִים בָּלוֹס צְיָו וְגַיְוִיכָס , וְסָדָמָן . הַכָּל סְהָמָט
כָוָה סְקָקָת טִיס נְלָהָס קְוָדָס בְּמְכוֹן , נְהַוֵיל כָּלָח נְעַנִן ,
וְמְבָנָתָנוּ לְמָהָוָן קִיש נְעַנִן . וְכָטָעָס לְפִי סְבָעָנָנוּס סְיוֹחָזָן
בְעַרְפָלוּס וְלָה יְרָבָס נְהָס אֶת סְמָרָהָס לְכִיוֹופָס גּוֹעָיס הַל טְבָע
בְעַפְרָיוּס בְמַתְהָבָן עַס הַלְדָר פְּעוֹלָה , וְלוֹס כִּיוֹס מְהֻומָלוֹס
סְפָטָכָס , וְכְבָלִימָח סְסָט יְמָנָרָן מֶלֶס הַלְרָן צָנָס עַנְעָס וְכְהִוִינָן
דְקִוָס עַד סְיוֹלָט נְהָס סְקָקָת) :

אבל במִתְוָשֵׁךְ זה כי קודס המִזְבֵּחַ כי מועדים טיכודות כתהגויס למִזְבֵּחַ ניסוח סמך ולהזינו גולת הַמִּימִימִים כהַלְּבָשָׂה הס מועדים למִזְבֵּחַ ניסוח (הניש) [סְלֹוֵיל], וכעת הסיל כהַלְּבָשָׂה יגאל כלאות יהלט הייסוד הטהטי ההַכּוֹל עד פלוי יהההַמְלָחָה הגָזִים, חבל הסח פשניג נו בכחו רואה לומל שמייך יכול להלט עד פלוי יפנען מל סיודות כתהגויס, עד אז יתמדת זה ההַמְלָחָה מל הכְּלָתָה עיון השם, ולו קיה כהַלְּבָשָׂה השני מל עבשו היו כל סיודות כתליויס מועדים לטען לנבע כתהגויס, כי פגע קיילס כן חייך שיטול ההַפְּתַחְתּוֹן בעlion ושְׁתִיבָּהוּ הלְיוֹ. ועל זה סדרך פירש הַלְּמָכָן ושְׁמָטֵי מה זעיר כעפר הַלְּמָן, רואה לומל טיסיה עליין זרעו כענין שנפל שהַכָּל ידלטו עַלְיוֹ ובחרוגה יעלת כוח על דוכנו, ושְׁתִיבָּהוּ הלְיוֹ, עס פגע קיילס חייך שהַמְוֹתָס הס עליויס בעבעס ועגמיס יווארו ויטכו פסלייס, כ"ז טַלְיוֹ זה נמי שְׁמַנְגִּישָׁ עלימו במתה טהין כמהי לו שְׁטִוָּג פסל, ונתקבל זה מה שחלמל לפני הַכָּל גהון, ומה שהַמְלָאָמָל לו'ל וארט פנים דעתו הַקְּגָ"ה משְׁפִילָוּ, אכן להו נמשפבי הס סיטרים וטנגע קיילס כן חייך, וארט כן הפו היה מלך לנו בוז :

וְהַתְשׁוֹבָתִ כִּי כֹל מֵהֶם טָהוֹר מִדְבָּרִים בְּנֵעֶמֶת
כְּלֹחֶצֶת . וְכֹל מֵהֶם טָהוֹר טָהוֹר כְּהַכְמִיס
כְּלָס . אֲזֶן נָא כְּפָעַם חָלֵט חַיָּנוּ מִכָּלֵל מִעֵמֶת כְּלֹחֶצֶת
טָהוֹר כְּזֶה יְדָעֵינוּ לְהַטְּחִילָה וְלְהַעֲלִימָה , וְכֹמוֹ טָהוֹר
מִקְדִּין לְכָחֵל , וְאֲזֶן כְּן הַזָּלָל דְּזָלָל כְּזֶה כִּיְמָלֵךְ הַדְּלוֹתִים
בְּנֵעֶת כְּהַתְונֶה וְכְיוֹלֶה :

אמנם עניין מעטה נחלתי מכו לירך ביהול לחב,
כי כמה הרים"ט ז"ל חמל טמעטה נחלשים
טהר מכמתה לטבע, ויש כזאת מפיקות גדלות, כי אין
בלבולנו בכודות ובמולכויות הנמצאים מחס דכל
שיטחינו הקטלה והעלמה, ועוד חס כוון כן שיב
לירך לידע הנכול טנעמדו צו ולמ' נפלסמו להמון,
כי אין ספק כלל מה שכוון בעין לטבע ונחוון אין
萊וי טיש נסחן ונעלם הכל לחוי טיפלסט. מהלי
ידוע מהכמתה לרפהה ומהכמתה עמודה טהדרה ומלהע
נמצאות מהכמתה לטבע, וכנה חס כן היוכנין נעלוי
הפלזות דולטיס טמייל נמעטה. נחלט יודיעיס ט
ונס כן לך נוכל לטמל טמעטה נחלשית לך. טהיר הכמתה
קטנט, טכלי מעטה נחלשית טסד כלו נעולס כתהתו
ליך צעלין, כי זה יי' מעטה מרכנה, וחס לך יסיחס

ישיג לנו, אבל אם יתברך שלא ידע מהחיקנו ונעמלנו
לען מגד מקלינו, נס כי נהפט בלבב מקלינו חס נוכן,
מש יטיח. והוא מה שホール לנו מלך מרכך והנה וגוי,
בנה כוכיח טהין מנוס לנו מחשש יתברך נטה פנויות,
בלחוד כי אין נחדס יכולת ללקת חס לך יוליכנו
קסס יתברך, כלכל הקדיס וחלל החה ידעך שבתי
ווקומי, ואזיכיל זה בעד כל חנויות נחדס כי הוא
יודע טודס, וחש לך יכח השער נחש מהתו יתברך לך
יכול לפגוע בהס, ולכן חמל לנו מלך מרכך וגוי,
לי נס חס הכח כנפיס ממכוות לעוף ככפי טהה,
הכח כלגע יפרום הולו מזוכה למעלה והאכן בלחית
יס, לך הוכל לנאה מיר, כי כל זלה במלוא
ושהחותופות לי הפה תassis חס לך געוזך, ואכיה חמל
נס בס ירך חנמי וגוי, כלומר נס כי נימ כי נחדס
יסיה פלייט על ההליכה מגד עגנו, ליר יסמל מכסה
יתברך, כי עס פהו נפה נחדס כל מגד שידעחו
נחלת נמקליו וכל גוד שיטיל מקליו יטיל עגמו ממנו,
הכח כי שיטיל מקליו מיר נס כי הוכל, מפניך לה
הכח, נסיות ידיעתך קיימת בעניי ורומהתי, והוא
הומלו הכה לך נטה שדך, לך נכח עניי מיר וגוי,
גולם ליה עייןיך וגוי, ולא טהין ספק שחמתה וועלמי
לך נכח מיר כי לו שיטה ידיעתך הווי נחית
במקלה, ליר עוטה כי כהן לוקמתה בחתיפות הלאן ונס
פס גלמי לך עייןיך, נס חס כו מגד שידיעתך שחמתה
ועליי לך הוכל לסתה מפניך ובנט לרעי מרכזוק, חבל
הה כו שידיעתך נפלית נמקליים, ולי מה יקנו לעיד
הה וגוי, רועה לומל בלין גליך נמל טהית ידע לפלאחים
הה נס להטיכס וכלהיקס פהו דנאל כל בכל חכמת
עגנון ממען מגד וחיי חסילתי מספק נחש :

הנזה מס ק נטנבל פידיעת טולדס וחקירתו הינכלה
מנעה לכתין למתחם לדגליים בעומס רק מקליבס,
ונס צוז יטופפו לכיס ותלצת כדעת, וזה לוינו חלק
ממעש כלוחית כלל, טאויה נמלגת נגייחס וחכמי
יטחול, חכל דכל נמל לגוייה קחלות ולמפשחות
קהלמה, ומפני כלל מש טמדןלו גו געיגן שפלה לאו
געגע לעיגן צוז כלל, חנו יכולין לאכין גמקלהות ולאגן
באן כפי כהו :

ולבן מעתה נפוץ למדר הקפלה טרייה סוכנת בעין,
מכל מה פככלו לו נטה התרון להלן יותר
טלאס מקודמים חליו במדינה, כי הנה ניוס כלוחזון
ונחלו כייסודות טאס יותר לחוקיס משלימות, ובגמל יוס
הפטני נבל החדר טהור יהלום קלווב אל כלימות,
וכל מה טאנלו להלן גויה הגעה וקדמה וככנה למא
טנה התיו, זה חמנס היה פטם שפוקיס, כי מה
טהמלנו בחולן טאנלו ניוס להלן גויה יותר מעולה
מכנזה חמייו, יטנו סוד בגב מדעתנו, היל מנצח
הקויה מההיינט מה טהמלנו על זה סדרך, כי היל
טנודע ונחלמת טאנלים חממייס געדלי טפרק, כי
הינס לה קליס ונלה כבדיט לה האמיס ולה קרים לה נהיס
ולה ינטיס, וכט הרקי דיהם לטליות ולהחיש עד טן
עוודיס לנעד לעולס, יתמיינט חס כן טאנטםיס טאס
בחבלייט פקאה מן הטפרק טיטיו. במלחית טכומק מט
טקלימות

כ' ה' ידיעת גוויות הכרוכיס פלאה ממלכה ונמץ'
מנוחני גויתס פהס כבכלים הנבדלים, סנס הוכחן נז'
ושבטנש כיון כבכלים הנבדלים, ולחווי טישו' זר
מעטה מלכנת :

התשובה לחיי שתדע, כי יש נציגות עליית הפלילים
האנדרטאות ב' חלקיים. אמנם בתקנות
וככל מה במעטה מסקבם, ובמיוחד בתקנות
ממש טהור למלטה מכס, ולין ספק טיס צו נקי
להונאות א' כבדל ענויים, והוא טביעון והונאה במלטה
במעטה מסק להן ספק טהור יופל גדול בערך ויקל
המנלא ניבעון כמו טהור למעטה מכס. וזה יקח
מעטה כלתית ידיעת גולות הדברים על חמתם טהור
ככל. קמיהות תחתון במלחים. ויקח מעטה
מקצת ידיעת הכלך וכתלבול המלחכים מכס :
ובכל מה. פנו לנו צו נילוד דוד המלך במוול חד
. נגיד טיס, ואו ר' הקלתני, וכונתו צו
להודיע שחקית חדש. הינה מנת לדיעת עומי
קדברים, וכי זה ידע כי הס מלחה שחקית :
ואפריש א' צו קلام פסוקים טהש עמודי הנזום, כמה
חתיל ר' הקלתני ומדע, והפלת הטעמה
על זה קלzon, כי ידיעת כס יזכיר לינה מה היל
שחקית, חכל מלך פלך להודיע שחקית חדש
לה. תפיג לדיעת חמיה, חפס זה קלzon, לווער כי
מכתר כי מגעת לדיעת חמיה, חכל הקירתי לה
חטפיך שטביחי הכל לדיעש, ועל זה רק דרך בעומו
המל הילך רק לסת דעת טמי וקומי, ולין ספק טיס
חדש תנעות טון נרמות בישו. יופל תנומות מתנוועת
לייטבש ותקימת, ומגנס כחל תנעה זו, להודיע פנס
זו לה יטב השדים בידעטו, כי הס עיגע עומו ולייט
יודע כלו. שמניעס חוטו מה כן, הס כן סוד טמי
וקומי גלי. הילך ולה לי, כי להן ספק טהש שומן
לה ידע הכלים היליכים לפועלתו לה יפעל דבל, וארני
פועל כלים לה עדן חותם, הס כן מה כוח סיודע
לה הילך הפעול :

אחר כך המל בנותה לרגע מרחוק, כי מרגע ידיעת
כהודס בדרכיס חינס מלך עולם ורעה חמס כי
חס מלך מקלייס, נט כי כהודס יכין מהונת חניכו
יכין חומש מקדוכ ליה מלךוק, כי חיון כבגתו זולתי מלך
במקלייס הגדlies, כהפל נדין כמפל כהודס טיטמה,
טהוּ פמח, נכלהות על פניו עוד קדס וחיוו, להנטק
העכש לחוץ געת כטהחה עס קדס טהוּ מלכנו,
וכהאר נדין גס כון כהודס כטהמאן טהוּ עגכ, נכלחות
עליו חיי טמלה כטהולא (טהמייכ) טמעמיה קלום
טהני עס מלכטו בפניש, וכל זה מלך חינס ידיעת
המוחית חכל נחלת במקלייס, לה טיג דבל זולחי געת
בקלוּג, חכל מלך בידיעת המוחית בנותה לרגע מלךוק:
אחר זו המל טמאל זה בעלמו יתחייב טהין להטפל
מכהס יתריך ולחין מפלט ממנו צבוכ עיין, כי
המנכ טכל להכחל מכהודס יען כל ידיעתו גטו חיינס
לק מלך מה טבשיג במקלייס, רוגה לו מל מה טיריה
חוותנו לו ימצע חותנו, וסדר הגדלה וכמקמצע חיינו
המוחת בעלט, ולכן כל עוד פגuptה מלכנו ממנה נטה

דרכו

הדרש הראשון

הריין

כמכלולם מות סכת מותו, בגיהו במקוס יקח ממנו מזונו
כלי عمل ויגיעת, וכל זה לנו כי מספיק לו לחט לו
חייב נלהייס מפני מזנו וכלכליתו, כי מפניהם רחיי
טיפס, הזכיל פגבורת הנפש וכח ישון לנוף קיוס
ושעמדת, כלכל נתקיימו מטה ווליאו כלל חכלה ותחיה
ולגעיס יוס;

וזהו הילך פירוש כי כו"ז הילך ממנו מות חמוץ;
כי זס כמלמל ליהנו עונש על סמלי, כי לו סיס
ק חיינו לחוי שיקול בטהתו עוד, הילך יונתן בעונש
הנגול עליו הס יענוכ על חמוץ, והוא שיטש בן מות
לו דכל הילך, ומזרע יקלל עוד מעשה ידיו וסתמי
הולדמה הילכה בעונלו. הילך כדר בעין כמו שפילצנו
כי כל תלמות מגנו וריווחו מוקן במנחן במקומות לה
יספיק כל זה לחיותו כי לנע לשולט הס לו מלך תנכלה
בגופם וכמה, יודעת שגופם חנוך לכפי מש פילגה ההדר
לכתחמס בטורבולותיו וימנע מהנית במלחמות. יודעת
זו שבען חייזר שיטש כי מנגנו להעיל בחדש
זהו זרכם טיכו היל כמפורטם, כמו שמלכו לו'ל
חפש כי תחטף פלון כתיעוק יודע לךו היל ותוכה
עד פכוועס נעס דגן, וטפי זה היל לו הטע
ימניך ומען קדעת פועולע לו תחלה ממנו, כי קני
מודיעך כי כו"ז הילך ממנו טריך בן מות כי יתחזקנו
להות בגוף וההלים נפער ולחלה מלך גורך ליינר להו
למייס, האה היל בן צו שפסקה נטה הילו הצעקה
ויבעמא, לה ענשה כלל, וההסה לה ידה לסתוד בעין
וביעמו, ולפער שההדר גס בן לו בטיעו, וטפי זה
לקחש הדרדים כפצעין פישא נבע בען. האה מסחית
כגופ נפגשו, וחכו הומלו ותלה הלהקה כי טוב בען.
למה כל וגוי, היליר הכתוב זהה לבודיעו טעות הלהקה
מה. כי, כי לפי מהבנתה הדרדי כסיס יפניך שפצע
לפצע לכתמת בגוף מלך מגן בגוף, להטש זהה חי
הפער, כי כהן כהנו החרמיס לבב רבורה מן הטענה
ה במסמיס כנומייס יסיח לירב ונעטב וקורצחים נחות
גוף, וכל מה טימוך שיטש עלב נגענו נחות נליהו
הי לפער פיכיה מכל סמי חמוץ, וטפי זה ברחות
הלהקה הפלוי רבוח בתקנותיו וריהם ופה כלו רבוח
מטחים היל בגוף וכל כזב האנטוי, רבוח בסבלחת
שלוי לפער שיטש זה מנישולן מקהל כהויס:

ה אין ספק במאפייניה כי אם יודק כפי פגיעה הפלוי ומוגן
בגוף כלשהו כויש מהליט בגוף וממסכו, חבל כי
פהזק הופנו וכחוותיו, אבל טמונת שמיון מהזק הופנו כמו
מהליט בגוף עד כמה כי מפצל לך לקיים בגוף כמה
כיקושים כלוחוי לו כדי מזונו וטבשו, ומפני זה כי להזקי
טיענשת הדר נגעלו מעט הנכס יתפרק, כי סיומו כן
מעט כמה כי טוען כמו פגילהנו חבל כי עונשו בלחץ
יבחר מהוות בעניינים המפורכמים כן יהיה על הכלתו
אליך היליכת יותר ונתקע היליכך, פירוט כי כלבך יתא
כהדרס כמלךך לא נתקנה, אך יתפרק לחצוב
מחצנות לרנות לךות נתקע במפלנסמות, חבל כחצן יתפרק
וההדרמה הגמיה לו קוז ודרכך יכלת זמנו לליק ולנרגלה
בדליך השל עצמו בא, עד טלי גיעת חליו קין הטע
חס מעין, ככל מה שבקשות כלתי נעול הכלית, וכוח
טהרמל

הפלים, וכט **קיימות** טימלוי נס **ההפלים** נטוליהם
בקלה. ונתקיים טיקיו **קיימות** נטלוי נזום הלהטן,
כפי **קיימות** קודם למלככ בטבע, ולפי זה יתקיים טכל
מל **טמלה** כטלככ מפנוי כי **קיימות** גוף טלים,
כפי **טמלה** מגנים מכם כי **קיימות** הפקיד וטהטה
וטהטה היל **הגמים** הגמיים, וזו **טמלה** הלהטן
טהוח **טהוח**, ובפרט כולם היל **טהוח** היל כו^ה
יוהל קלווב היל **הgamim** הגמיים מכל מה טחת
גלאן **טחים**, וכןן הוקן היל **החיים** הגחים עודנו מולככ,
היל **טנרטה** כהטל, וכמו מהפלת :

זהו מיל כפלט, כי ניוס הכלחן נכללו כימודים ונכירות הול, כי סיימודות היו ככלויות כלוחמן כמו פניהם, וטהול נס כן לטעל ולצדיל בין סיימים, כי לווח הול לה יתעורר כזון כלל, וזה לה גמלת היופו עד ניוס הכלחן, כי סיב דיא במתה שנטהו ממנה כפי הכליך נעת כסיה, וכשה מתקיים חמל זה כפדר ונמדלנה טיכיו נעצים כפמים וכחלץ טכס. חנות לעליות ולהתקוינס, ולכן נתייחד ניוס כשי לכוית הכלקיע, וככלי לכוית כלוץ, ובニוס כוית כלוץ מכוון פעלי נפש האהיה, בקיותה בכנה ובקדמה לאס לנוכך מונחות, ולפי מה כללה בנפש תזהם פגימות הטעות, לה נתייחד הליט יוס הכל נטהפת עס טענות הייטה, כלב לה הפטה האולת ליה לאZOIL בטלת האוצרת כמנוגיות כדורמיס, להעפ' בהדס חמוץ פגימות וכוננות טמיין בקדס העטמות סיב ניקוד נפש היה ניקוד לטאות כמלולות באניגס ובמליחום, כמו פנאה כפנאה כמלחית ברש להילע על כלוץ, כי חול הכלחן לה סיב. מספיק למה בסיו נליקין בו, זולתי לאנדיל הזמן כמו פניהם, ולפיך נמייחד חזס הכליע להאליס מליחם המלולות עצט עטמות נפש היה, ובזה גמלת מלחמת כפמים, וחין ספק בהמלולות. גדווי המעלת מעס כפמים, והנה להס כן גמלת מליחת היוטה הטעות כחובל גמלת מליחת הכליך בחדס, שעהכו לה כלוץ בערך הטעט הול בגאנל, ווחיל כן בזוס ההמיטי נכלחו צפלי נפש כחיש שלין טמיין סיילקה דגים ועופות, הכל צלי ספק הס יוטה טמים מכעדי נפש גומחת, ובזוס הטעט נכלחו כל מוקם כבנאי היה טעם טמיין סיילקה דגים ועופות, והילו יוטה טמים כויה למדס מפל צכל חותן. בנטיחדו שכן סיימים כויה למעלה גמלת נסמי. הפלט שפדר, הכל כחדס מפי סיוש הפלט נמלט לנווח מה נס כויה יוטה טמים כפי מיוי, לה נתייחד להו יוס הכל צלא כמולכוב הכלחן כדי טיתלהק יותג מנגנומים טהמיט ויטקלב הול הטעט סיימים טאט הנלים כטמייט, כדי טיסיך להו יוטה לקיים וקיים טהיס לבקיס גו, וזה נס כן כויה גאנט עדן הפלט אויה מגחל כמקומות גמואיל ומוג נחים הול כמיון האונטי, יוטה מלט מה טהטט טימלה, מטרכן הול זה נס קז טמיין טלאז גולדס טלאז יטעהק כי, הס גמונכלות, מפה סיוס

הָרֶזֶן

הַדְּרוֹשׁוֹת הַרְאָשָׁנָה

ה 6

וזהנה עתה נטהל קשלם לאלי אם כלו על פצע
ועניינו ליה נמהמת ט דניל, חכל נקגע מל
כמניג טכני הפטום, ומפני זה חמלה נמענת
כרכית כל טס הלאיס לניד, מפי שהו מוחצת
כחמות ומוליה חותם מן הכהח לח סופעל כמו טס
יספק נזה כהילג הטעני, כי הלאיס פירוש בעל הסחות:
ותתמצא כל זמן חיות הלהס גן עדן לרעף הטע
כמיוחד עט טס הלאיס, כי בעם היה והוא
קענין טיש על מנגנו ומחונתו, למאנס טיה נרך
לחייש כה יותל מן קענין - הטעני, ואוות טיקויס
הלהס לעד נחפץ הלאיס מלד הדק נסח צמיס הטע
וכמו טניארט. חכל לחמי טנורס הלהס מגן עדן וסיון
מיון כפי מזנו ופצעו לח זולחס, מלט לח נמהמת טס
כח עט קענין הטעני, לח חזכל לח"כ. כ"ה יט להפל
חוות טס הניגט, כי כהות הכנילת בעם השיח

נש טקסו:

וזהנה גאים גוטן כהילגה יט' וזה המפואר כלו נתחלה
חולמו, כי כלבב כוותה כבון יונך מהללה
לכחות בסוד הפל עליו יוסד כבון, כן נמהמת
כהילגה כוותה בסוד הפל ננחת עליו כהילגה, והוא
טהון טנייע קעולס ע"ג החוויכ חכל ע"ג הפטום,
וכי פועל בכלו ניד הטס כהומל ביד כוותל, ולזה
טס פיות שלוח נלו עט. כהות יודי קעולס כבון
לפצעות מכוון, כהימ זט על זד הספוג, וכוח טכני
טילד לו עניין מדרס הלהסן טהון קיוס הטע מיל
קיוס הנוף עד טיחייב טכלבב יוספוד הנוף הפסד
הטע, טו יאסikan טה מתקייב טכל מוש טיחוק הנוף
ומזנו וכהותיו טימטך המןול הפל בין טנטך וגנוו',
ונרלה קענין בהפק, כי הבה כי עז הדעת כה
מתקטו לכהילת הנוף וכהותיו, כלבב טפפה הלהס
ויטה מפשטה נודק, וטס כל זה מלט טכנייה הנוף

הטהית וכעל המפק קפל נסח בגען:

הנה נלה ליט כה סאגן וכחותיו חין טהויס קיוס
וכעמאד ננס, חכל מהטיכיס כהותה, עד
טלהוי. כלבב יוספוד טמייע טיסו זו האט יומל
טלהמי, וכל יודי הטרוה טהו נעניש גוטיס על
זה סגד טהו ליה לומות טיט לדרס לדקות גענין טהלי
וכוח פומד גענין מונע לומו מהטיג טהו הנוף,
להין טפק טיחס מונכת לחיות הדרקוט טס כטוי מס
טלהפער, כלבב יוסכל חמאלק טמונע, מזוך היל זה
טהון טפק טהוינו כזומיניס הפס טיש עניש נוהג
על הדין טויג מנג מטפם חמוננות הפל להחנו
נחות, ל"ל טזין כלט מטען מותם טל בגמול הטעה
לנטט. להלי הפלדה מהנוו', וזיון מלמיכיס עדיס,
כי מגד טלה כיו נוחלים חמלהם לה יוכלו לתה חות קלוב
ומומס. וכטנלה מלה נמעלה כן הגדילה יודייה, כ"ל טהומה
טנדלה מלה נמעלה כן הגדילה יודייה, כ"ל טהומה

הוות

ובמו טס יסוד כהילגה עין גען טקען טהויס:
נכלה טקען טהויס דניל בנו, מה טלה יוכלו
טהומס לטאות, חכל גלו כרכות. כן הטעה
ישדים גען טילקה עין גען טקען טהויס לח מולל
טלה

דרישות הראשנה

שלמל קלאט כי להלט טנוו לפיו גוטן חלמה ודעת
וטהחה, ולמוחה גוטן טין לאטוף ולכטום. רוחה לומל
טלה חגיון להיז רק פלדה ומלהטסה וכחטסקות לניד,
ולך גוטט מגן עדן וכוטט נמתקלי הלהסנה להטוט
בנה מהטנות:

ובן טיטה קלאט כהטס לאגט טו גוטן טמו ט, כי
כוונת טיטה להזק כמות גוטס נחלמת זה כטלי
ויכמו טהמינו, ונכן טיטה להבנה עגנוק ונו', וסנה טס
הילט מהלט הלהסנה להבנה עגנוק ונו', וסנה טס
קן נלה טס קודס טנקלה מיל טוב מונה וכחוטה
טיטה עגנון. כליזה. וכלהוון כל הילט מה יוסף עגנון
טמס, וכלהט מטה נטה טטה טוטו, נמקלה
לסיטים כוות. מופל נה, כהמלו וסוח יטט נך. וכן
קללה טטה טיטה נחפס מגו וכחותיו, וכוח טנא
... א' הלהסנה להבנה בין גוטט והלהס:

ובזה יתנאל עגנון סטוטס מלד וסוח טיטה קקללה
לגהט נלה טיטה הפל נוינו ונוו, כי לין טפק
טהמינו בטהחיתנו ליה נלזוף להלי. הטעה טיטס לאזיקס
ולטהחית, חכל גנלה מטה נטה מיטן טלה נפנוק
להוחט לשולס, והס כן הלהסנה הלהסנה להדס ליה גוטט.
הילט קענין הוז כלו טיט, כי כלבב טיטה גוטט פנxa
להפסיד מגן גטן הלהטוי וכחותיו, כן הופסיד מגו
... א' וכוח טטלית טטהפסיד:

ובבר פילט לתי הלהס נ"ע כי למלו הירור הלהס מלז
הגהטס ליה נזה קאול חייו, ונלה טכל קקללה
או טיטה נמכלית הלהק מזונן הלהט, וכלהט
נודע טמונ: הלהס כמטוגם טטזוניס, יטהיכ אכל מטה
טהו. נמכלית הלהק ממזנו טיטס סיטט רע וכיטול
הסר, ובלהו. כל טמי הלהס: עט זה: וכוח טהו. טהו. טהו
גהווק הילך ועפל חילך, וידוע טהו. נכעה לייס ללה
געג הטקה כי הס טהס וימתה ההייס כלס היסס כן.

ולמנס מפי טהויס נמכלית הטהפיך למן הלהט, טיט
להס גטיס מלייניס חותם מעל הלהסנה וטהויס נטנוקס
טמא, וכן נלה טיטה עין האט נמכלת; ולהלי
טההקל נמלהק מיחס היחס טטזיס כל מה טהטט
געט היל. להטראק, ונדזק נלהס טטהו נס כן מזח
הטהפיך. מלל טיסודום: וכוח הווטו גס ט ועפל
טהיל וטהלו נ"ל גטסכת זומל (ד"ט"ה) לתי חי
וילבי טמי קד המל הפלו הולכ כל מעניש טולס
טומס טעם עפל, וחד המל הפלו. הילכ טל מעניש
טולס להין דעטו מהטטנה עליו עד טהו. וטט
הטמל להין להלי טטהיפיך דעטו כי הס גו מפי טטה
זומס להיז ומתייחס לו יותל, ונס כן להיז טהטילו. הילכ
כל מעניש טולס יטנס טנס עפל, כי כן יקלה געניש
אטזוניס גרעיס, כי מ"ט טהנבר עליו הלהזומל מפי
טטי מלה ימלה היינט. בטזוניס מלייס, ונסנת זו
טיט הלהסנה הפל בין טהטס וסמן הלהטוי, כי כטוי
טהטנו לח טהט פמי טהו קלווב למזנו, למוי טיטטנו
טהטנו טהטוי טזונט יומל למומק למזנו, כי כל דניל
יקיל היל דומא, כי הלהסנה הסקמת דעט וטהט
... בלהט טטט:

פְּמַלְדָּה קְוִילָתָה חֲלֵיו לְסַ מְתִינִיס דְּנָלִיס לְהַ יְפָנֶלֶס
סְפָאָקָט כְּסֹוֹס פְּנִיס, וְסְמָכְלִית נְכָהָה עַיִן כְּעַיִן עַל פְּנִיכָּס.
כְּן פְּיָלוֹס זֶה אַפְּטָאָק כְּסֹוֹס, יְהָמָל כִּי בְּפְמִילָחָנוּ כְּהָוקִיס
שִׁיחַ חְכָמָהָנוּ לְעַיִן כְּעַמִּיס, כִּי הָהָל טָהָס לְוָהָיס
טְהָרָנִין הַהָלָסִי יְדָבָק גָּנוֹ, וַיְלָהּוּ שְׁהָתָולּוֹת כָּלָן מְשֻׁהָפּוֹת
עַס תּוֹלָחָנוּ בְּגַנְלָס מְנִינִיסָס נְעַזּוֹת שְׁמָלוֹת כְּשָׂכְלִוּת,
כוֹסָס לְוָיָּר לְהַבְּמָלָר וְיָן הַגָּזָל וְנוּן כְּבָעִירָה וְדוֹמִינָס, בְּמַשְׁ
פְּנִיטִיהָה תּוֹלָחָנוּ וְלַל בְּקָן בְּזַיִן בְּזַיִן הַזָּהָר שְׁעַיִן כְּהָוקִיס,
וְסִיס נְכָהָה עַיִן כְּעַיִן בְּזַיִן בְּזַיִן הַהָלָסִי דָבָק גָּנוֹ, יְהָמָל
לְקָק עַס הַכָּס וְגַבְוָן וְנוּן, וְכָהֵךְ זֶה כְּלָבָן כְּמַדְבָּר עַל עַיִן
לְהַ טִּיס לְהָמָיִן לְהָוֹת הָוֹתָוֹ, הָלָה כְּהֵי הַפְּסָל נְכָפָל

ולזהה לא. האלהה הגדה להאריך ישדייה. על עלי
לשרה"ב, הכל המביכת כפולה על עניין בזאת
מלומתיס זה נדי ספק, כיrael כהן וזה בסיפור כלל פל
הדא"ל זענין העקידה, כי לנו סית מספל. הכהנים
הביעו ע"ה נערין הבוש"ב ויחזק כל גמול וכשונת יסיח
בעוה"ז לנד, להז יעקו צידיו בנו יהיו כנולד לך קיז
לייהחו כן ימינו עונס. בעוש"ז, ויסיח לנו עונס נופי
מחלי בלוטו מל מוש, הכל חולה טהרה יודע בכילול
טבושים"ז ומעתהו טטו והכל, כלין ולחשת נגד הגמול
המעוד, כמו שפתח קלח סכלו הכל הרגלים חאל
קלח וגוי וסתמו במלמל סוף דכל הכל כהענו וגוי.
כן שתוכה שמשיכס עניינה כלס על וזה ועוד להודיע
טהין לטולס מזד עגמו קיוס וסעודה, הכל עניינו נוגן
כפי עבדתנו ומליינו, וכי כת"י בלהו מהין והוילו חן
ליים, וכן כי יטנה עניינו חמץ. ויעתק הוםס לפי מה
טיללה לפניו עניינו, ולכן חנו מזיכין תמיד במלחמות
ובר לוציאת מצרים נס במודיעיס טהינט נמסיכיס
עס יייחת מגליס כלל, כלוחם בטנה יווכ"כ, מפני
טהניין הסוך הולח טפס"ז. מפן לנו ומנינו ומולינו
בדרך חלך געלת בק חלך השולש בעלוון:

ומפני זה כהן כל הכהן נוטן סכוניה יחכוך בזעין
תודעכש כשלוס מפני טהור טומט הטולס ויסודל
כהן כל הנחנו. כן ממס חולמו שלונות ומופתים
הסכל נלמו ע"י סגניהם הנחמן כהן מליס, ועש קיota
טהרל וליה קס נגייל עוד וגנו' הפל ידשו ט' פיס
הכל פיס, מפיו בזעין טהור לא כיון משלמת נרת
כל, מהל שוד הכל שלונות זרמו פתיש הפל שלמה ט'
גענות כהן מליס לפלו' וגנו' וכל כמושל בגודל וגנו':

הדרש השני

אתבתי אתכם אמר ה' ונור (מלגבי ٦)

במלס, כי חומוס וקורונתס נמשלו. וזה מהשׁן
כי מילד שטבע עניין עמו מinc לסייע שעכלנו ולתפיט
כלינו על כל שליחת קניות, מיל. סיוסו היה לעקב כמו
שלפְּלִיט, חמל שכחוב. כי נמשה שלחן מיט יעקב בכינוי
על מגוחתו ונלס עמו מן גו, גודש חסדיו ולכ טוב.
לכית יברל:

זהו א' כי כלל העם נכנס לארץ ים המלח לרהי' לנכון ענבר וילק

תוכלת להמלט ליעל, ולא בכניתה. על גמול הנפקת
המלחין היפות, נרהי'ת סיו' ויתל הפתורות טוות, ולא מודע
הלייש נגעין יהודיה מעלה עליון, כי המלחין סיום כוון
מכנייהות על דכל בלחן מוחס כייקס כל החת יcola
להתקזק ולומל פהמלה מטה, וכיו' מה פהמלה ופמלתס
ועסיקס כי סיו' החמתכס זנו', כי מי גוי גדול זנו',
וכנס אDEL בכהן שללה גדולה, ליך המל כי עניין שהקיס
הכਮתנו וביננו לעיני פטעים וכגענלו יומלו לך עס
חכש ונגן גינוי כגדול צז, כי בעין כלו יהה נרפק,
כי אין כך שהקיס הס סמאות שלין נעמס נודע ועס
דכליס פהומות כשלות מכחיש התחורה משביס עליות,
ולס כן להו' כו' פיבפנוי הופנו מלה' שהוקיס לעס
כל עותה מעפיו כל' טעת, הכל רבבוק הא' נמתק
ונקשל עס כל' ההלינו עד שיחיש הצעי נתן עטש
ללה'בון, וכשו הומלו כי מי גוי נהור הפל לו הלאים
קלוניס הלו', יהה צזה' כי כבילה' הומאות הא' לא' בסיס
זועקים ולינס נעnis וילחו הוחנו קלוניס הלו' ספי'ת,
עד פסוח עוגה הופנו הכל קראנו לו, על כל הסיס יטנטנו
וידונו עלי'ה נחכמה ותבונת עד פהען שלגטי דנק
בנו ולך בסיס:

**ויעדרין נגיד ניהול למס יחס-זה לחקיקת פולין פעמים
כודע יווטל מכל החולך :**

זהת' שובה כי כל פועל פיו נעצה עין זל נלתי
וscan דרך הסקסט, כמה עיינו יפול בחד
מפני דכלייט. חס פיוhook מילאנו לו שצאו מילאנו
לחכש מופלג. וחס פיוhook לפועה וסלל. וכוח פהס
ויליה ממני טלה ימוך בעדו התחלית, יציר מוחזק
מלדו לפועה וסלל, כהכל קלה לנעמן עס הלייט
וכוח כי כהס כל חליו לרפהוקו מילעטו חשב טיחפלג
ויקרתו נטס הלייט, ולו ילפחו ציוויל צה נח כי
בעין נפלח חליו כל כך, כי מוסכס הוא כלב הלחנויות
כלס פכט"ת פומע תפנות צי הדרס, וכי עניינו גואג
על דרך הניג חזן כל מדים, חכל כהכל יערוז עין
זה, ולוח כי נתן סקסט מלדו ירפיה, קוף וקלל במלךו
ומלךיו, ומלך הנה חמלתי חלי יהוד וגנו' כלוח צוב
חמנה ופלפל וגנו', לי שלבב כהכל נח ויליה ממכו
חלילות נמסך, יילה מטאנו לו עוזהו לטבל, חכל
בחלונות הפל רהה עין צען כי כהכל דבל הנטיחן
קלה ופלפל מהימן צען יונח מן סקסט, מלך כמה
ישטמי כי אין הנטחים הכל טהור כי חס ביטלהל, פלומל

הדרש

אהבתם אתכם אֶתְכֶם

פ' שטן לפטוק מלחה כי ה' אמרת לנו תודע מני
מה פסיך עשו טו ליעקב נחלות ולו פסיך
יהו כי בזבוז עמו בנחלה ולזה נסיך כו; אבל חסב יעקב
לכיות מובלכת כי ה' הילו ונחלת עשו נחלה מוכלה,
וחס נחתמיש, כי הין חוק בטוט כחוק טהור בתנהיל חסיל
כו מניות ומ阡יל בתוך היהיס יחולוק נחלה, אבל חסן
בתנהיל הויביז יש ומקולליו יכלטו מהין פנות היל טול

מלך. "המנס' צוֹמֵן בַּיְתָן פְּנֵי טִיחַ מְדוֹסֶת מְתֻמָּה יְפָלָל",
כי סולקנום רקון פאמס טומלי ירושלים והכיניס נבלית
מילה; ובימי חניליפס נטהל נלבלה ירושלים כהו גרווי
מדוֹס לערול הַת יְסָדָה. וכך נבלה מזחה כי כל קיימות
ה secular קגמיה כבש יתנברך קרגנו נתן חוממות בג"ל תחתינו,
וכטהל נפשנו מקלית עוז נפשע בונוס מגנו נעו
מחניליס, כי בככ יודיענו לזכותינו שפיינו בגלוופו, כי
עת קיום גלגול מלכוּת קמאנת להבנו ריח מלכל
חנן יון, עט כל זה מלכיא הטל מלכו כה סיון חזומיס
ושין נחוכס מלכוֹס עט רב, כמו טמפלונס סקד עונק
בצ' לדוֹס וג'ו;

הנחת' זכ' מוה פלחהו נטה פגאל עליינו מן האמן
געין להזס', כי בכוכב הפס יתפרק מטה עוזנו
מטה ידו', ובפְּלָגָנו' ובדרכנו' כתם גבל עד לסתות;
וחומנס' כמש פיטרול עוד מן כוון, כבל יעהו הנכיהיש
טימפק עיגנו על זאת הבדל בעמו, המל וסיה בית יעקב
להם וכו', ועלנו מושיעים וכו', כהה פגש כיות פגומים
לבנות נבל וקס, חמנת' לך יפה נבל יוסי' קוס עד יקס
יעקב ונלה יוסי' לנבל עוד, הגת' חס' כן סמיהות נחלה
לפנ' חלו' טילדיש חלמי' לבא' להבא' הומו כל' החד בעטיש
טונייש, ולסבתה בקאל שהזק חבל ניעיס נקלחו אוניש
חולדות' יחק, ולזה פמה בפ', והלה חולדות' יחק וגנו',
עיגנו' כי חלו' כס' יעקב ועטו האכל בפ', כס' חולדות'
יחק, כי עס' סיוט עטו רשות כחולדות' יחק, חבל
הברשת' חיינו' כן' כי' גה' יילס' כן' מהמה' ולух' יחל' כבוד
ליקלו' חולדות' הנרכש כיגחק, ולגן' יוסי' וחלם
הנרכש הוליד המת' יחק. ובהני' כי' יחק ויבמען' לך
הסוו' חאנ' הנרכש לארבנה, חבל' בס' יחק נבי' עדין
וותני' כנהיל' כבוד עסלו' ואגני' בטילגטיש נבן ממנה
ויסלחס מעליו', ובהל' כך' גה' כה' לאס' קאל' עס' יחק
כל' חבל' כהוי' לטאות נבכת' אכלס', ולух' כה' כן' דנאל
יעקב ועטו חאנ' יחק עד כמטע' עטו' קיט' נהייו' לרטה
גפטו', וכי' פניש' סי' נבי' גבילה' כבוד' מדוקז' לייט
כלה' מלה' מל' דה' ומבר' נמבר'ו', נקליש' בבדנת' ממלה
כמעט כל' ימי' שולך על' סדרך' טהראת'. וזה' חי' חפטל
לסקליה' סמו' עס' ריזחו' רשות', כי' נבו' נפוך נכפוך' ידינו'
כל' בזוס', ולזה' המל' כי' חאנ' טילדיש' פניש' חולדות'
יחק' ובס' חיך' נבו' עניש' מורה' על' מה' פנמץ'

ו אמר ר' יהונתן כי לא כל תטא חמס מהס על האמנת
הכפנויות כי עקללה ביטתה הכל מחהן כל העתים
ילתק נס ימגנץ ונעהל לו ולפהל ממנה נזה להפצל
טיפול כבוק ופנוי כי לנכח לא נפלס ליהתק גמקלה
הכל כיון שהחטא הכל כוונתה הנס אליו כהטול כוונה
עין חלייעז וחדך סמן לנולל יתק עקייזו להפצל
מקלה כי חי להפצל ביזנט נזה הלא מה שלמהו
רו"ל בפרק הבן על יכמוש (דף סד) טהראס י"ח מטהוח
לחפלה מס פל דיקיס כי נזה יקלוב אליו למא בחתולחן
הנפס עס צוריה כי תלכש תבל מה פלא ינלא :
ואמנם גמא קהיל נכח הפתה דרכו צו תלכש
האטפללה נס כו עס יתק ויתעל לו ולמה לא
וילפי זה שיח לחי טהיל ויטהייזו יתק וכנקה אנטן
להול

ועל זה כגד יונן מה פדרטו לכוכינו ז"ל במנילה
ביהמלו ולהס מלחה יהמן, וביהםו המלחה
בחלבנה, פדרטו בו מהי הפל לחיות פיעס בוייס בגודלה
הכל חס מלחה זו נחלבנה זו, וויש לאטול למא יהויב
זה בילדות מכל כנוייס. הכל זה על האד פכתבי עס
תומסת ניחול, וסוח כי מגד טהין גוי לחיי טיקנו
ציעקב, יש להפל בימטול ממיטל לב נס נסיבות מובל
בישראל, כי ממלכת כנוייס ביהדות נלפנותם לה
חנוך לישראל כלל כי דניר חיין לאט עמו. אך עשו
כי תמן ידו יגבה לנו לאחנשה על חמיין, כי כוונת
הכבול ונחמלתו יהעבל לחמל נס חייו יוסט (האן)
עלר, כי הא חמד לאילנו. ומה ש יהויב מוט עשו כי
ויש יעקב לחת ידו וגנאל. והמנס מוט יעקב לה ימך
מהחנאהה עזוז, הכל התחאהות עטו יהויב למשט יעקב
ולח בעס, על דניר מש פימבר מוש עטו לאחאהות
יעקב הלילך, הכל במקרא, וסוח כי הא לה דקה
האש יקברך הכל יעס בעקב יהויב יכנייע, כי
הילך האס יתרך הכל בעמיס ולמיס יסית בחלוקת,
למי יחפוץ מאיין כל עמיס רניש לאנהיל כסוי כנוד
יומל מעטו כן הלאכה האל הטעלאו הנטחו לפניו
הנלהס וילחק, ולזאת יהויב פינש עטו כנוייס, הס
לה נטהח האל יעקב וזרעו ילייהו למלווה :

זה מה טמפלטו הלא בטעמיים כבודקים, וענffa
בש נדרקתו מה טליתו נמסך מהמיהו ומכ-
פייחוסו האגדייס בטהראתו, וזה טהום שפטוב והלא
המלך משל מלכו נחנן חלום לפניו, ולמה כוונך
לכהוג לפניו מלך מלך. אך לנו לאודיט כי מרד טכניות
ההס חיון מלך ביטחון מלך מלך גהדים. כי לו גלה
המלך ליטלהן לנו מלך מלך גהדים, כהשל נלהבו
המלך סלה מלכות נקס מלך יטחן, כי דוד כמלך
טחים עליות ניכיס לנו סגיח להס מלכים, ונמסך
כן עד זמן יקופט, כמו שכתוב נימיו וממלך חיון גהדים
גען מלך, נמסך זה עד ימי יוכוס הצל לחטוי ולכתו
המלחין בית להלך כפוכנו נז נימיו פצע גהדים מתחם יד
יהוד וימליך עליות מלך, וכי נס כן מלכים עד
גלוות נחנן, כי כן כחוב ויפצע גהדים מתחם יד יהוד
עד קיום טבח, כי לנו טנה נדרקתו לטלית מהדים

הויזה עליון, וזה צמה פמיה לדכוות הטעם יתנתק
לדעט מה זה ועל מה זה וגוויל מלכו ויגלווהו כבניהם
בקרכנא ומחלמל הטעם כן וכו':

ואומר הוא כן נפלט יפה בנסיבות רגש,حملו
תס רבי חני כס לבי יהה המל מלהר שקייפ
לכקה מחלוקת על פתיחתן של כסיס וחותמת לבן קניין
לש כס גער כזב מימייכס. ולפי זה יפלט כפסוק מהמל
בזהה כסיס היס קלש לבן כן בカリון וחומלה נה,
המל היא כן גם זה חני עלי העין כזב, הער' פ טס
בנסיבות רגש לא סימנו נפלוות סוף שפכו, אבל כך
פלט רבי הכרהש בן עוזר וכוח פילוות נמה, וחומלה
ירדעל כי אין דרך כסיס לא כלכה לדלות מה ש' מפני
כיהיס הו כתנודת נגעמה בעין ימול רום ש' לפערמה
וינידנה מה יהיה בסופה כדורי רג' ז"ל, כל' בכם פה
לדעתי מה פולחן עליו בטין שלא לטוח, וחוץ על פי
שלמכ"ז ז"ל לה נתכוול נפלוות מלך מהמל כי לה מיה
דרישת חלך כסיס לך לטפל בטעט דרכתי מה ש' (חלייס
לד) דרכוי וחיו (עמוסה) כי אני הים הדרת לכס (יחזקאל
בג' נה) לפי הגדלה נטה ממנה מקלח שתחוב (מלחיט ב-
ח) ויהלך כמלך לה חזקhn קח נידך מנהה וכן לקלחת
חיהם הדרת הגדלה ודרשת מה ש' מהווגו להמל הדרה מחייב
זה, ולחות נס כן (ב' ה) לנו דרכו בבעל זוכב
הלה עקלזון היס היהש מחייב זה, והלה סדריות
הין להלוד לדעתי מלחית החדית, וחוץ זו כן כי נכספה
לדעתי מה פולחן עליו זה בטין רוז שכוכב היהש,
וההס יקנוך שודיעת שזב מתחייב מה פולז בבענש
תני עונcis נבד להל נס פני גויס, כי כל הגד מס
יכיה לנו' גדו', והלה שחוות יתפלדו ממעיו, ל"ג כי
לה יקלח ביעיס כפירוש למים לניש הנל תיקף גהנש
משמעות ימאל וימאך, והלה שחוות לא יקי צויס
בחומץ הנל הגד ילהן בעת מס וכתמי בעת מס
ומנת פלודס יקיה כי הרוב יעבד צער. ולחיות זה
בלתי נכסס לטבע שהנותר לה יעמוד כי הים במליבת.
כי לו סודל העין כהפק לי בכוכב ימלוך וככעיל יעבדנו,
לה ימאנך מזב ליב ומלה, כי האעיר לה ילהן לננות
מןוי בכוכב. וככל דרכו מה הניין לרשות לחיך בגדו',
הנל בכוכב לה ימאנך להכט נכגע נגעינו. וככעיל
ינקס קמלוכה הצל נטה הלי ולו זחטב כימיקס לנעלס
מה ומליבת. וזה מה טויל שלי ונחלווגס בכטן
לבקש כל ש' נוע ותונזומה על חכינו:

ואמנם היה קלச אָס לא מדענו. כי אין ספק כי היה נכללו בהן הענכליים. נסיבות חיישת נרinv מעד טיהם היו נכטן ללחמים. אין מנוס היה כן לחת להזיהו פניהם טכנית מחייבת: והמנס בסנה לפני הגלות כו. רשות כל אחד מהלך העונכליים מזנו מנגד למוג חכימין למלי, כי עשו כך מודמי כלו כהדים טעם מוליכם על לתיימת סלהות ולרכש העמימות. ויעקב סיב. חייט חלק נת בלחוחיו נלוו מעלה עטן. וכן סיyo דרכיס ומעטיס נסח לי עשו כך מיט טלה מנקה טהונעה בכיתו לא יטכטו לנלו. ויעקב יוסג חסלים תפלהתו למתכת בית, והלא הענכליים חלקי המגן מלך היו ספק כלל אחד יעיר למניינו בפניהם. כי סדרנליים החקלאים נסבב כל אחד יקומו

הוּא למכה טהור נטול לו ולו לא מתחס תפלה ולא
הצליח בפירוש חנוך לנו במלכו לנברת אשתו. וחס-
המנס דרך דבש. חנוך על דבר שפטה להמן בו עניין,
וכוח כי אם טנה יחתה חליו, נהר שיטך לא סענין כזו
לבדח חטא יחתה חליו, נהר שיטך לא סענין כזו
חנוך בטענו וכוח עודם על עניינו כלחן, מהו מלח-
כיה רצון עודנה על מגה כלחן וועל הכלכלה הנכינה
הכליזים במילויים הנקודות, קבלה קליאן וילדס, חין
העניין כן. חנוך לחתמת יהוק סכין כסס מזנה ולמח-
הכלכלה לקליאן, וכל זה חmens בחולמות מפשיעיס
קדיליך כסס ציניו וכיו, כי מן הכללה הלאה בטהנות
הטהנותים ימייך טיטהנה דבב מוש בעליות ולזה חין
תקב"ה נפלע מן החולמות עד בנטבע מלחה תחה, ו-
וכמיילו זה לכמה פסוקים מכללים יפקוד ב', על דבב
המחלוס וגנו', ולחמל ובכלל חללי מליחת הטעטה פטיש,
וזה ילהה מתמיש מהד הלאה נחחות הפו על רעי הטעטה
יפקוד על בעליות טיטהנה חליו. ולחmens עס העיון
טטעוב ימולו ממייך, וכוח כי שטפאל נכתינות פבוחיו
ישוב ממייך, לחלו תחמל שילדת חמאל בזוס מהל-
דבב הפהלי, חנוך חס ניעט כי הוכחו סבוחיו וכחלו
תחלמל כי הנדים הלחמים כנכל עלו ואלויל החהלא
נתכוונה מסינכה הוותם מיס, ישוב זה הפהל ממייך.
ולין מנוס חט כן נבל יחי מצל נתק הלהה על דב-
הטעטה, חללה נסנאות הדבב חמאייך ומחלל לממייך בסוח
שוד חמאייך, חין מנוט טלה טיטהנה להמעני הערליון צגד
מה, כי המליחות כולה נ█בב קולו נ█בב קולו נ█בב קולו
חין התקב"ה נפלע מטהומס עד בנטבע מהלחה תחה
כי כס גרוב יעמדו למספיעיס, וארה המפשיעיס
המלחאים היל המדיליס שוו למלייס נהר טטהנו כלע-
גס טחנו במעוזם נהר תחנד החולמות ע"י כן חס
נהר מהלט יד השואמלה ומהזיקה, וכחלה יטוקן גס כן
חין ליזה נבלו יטלק טפע טפע עליו מתקן עניינו
בחולמותם נהר בטעכו, חנוך יכח בטיקון מגד חייז
מעתיל נבלה שיטה שמעטיל המעני נחולו טפע בטופע
בחולמותם ימול על הלאה יטיל בעדו. ולזה בטהנות
הלאה כהו צהליית סטמוד על סייל שטטה פעםיס,
וזה כתקן עין הסטס הראו וקובל זולות בטהנות. ולחיטש
גס כן בטמיותם כן סטונמית טככ עליו וקס פיו על
פיו וגנו', וכלהונת המל וטהנת מטהנטה על פני הלאה,
ויעקב גס כן המל קחט נא הלי ולחילס ויטק ידין
עליהם, ונן זה מולו כי הטעטה בלה למתפרק בחולמות
סמכוך וסמנפלל, ולזה להו טיקלב להו במקומות
ידבקתו חס הפהל. ולכן המל כי יהוק בטערת לנכח
טעטה כדי טיכו הלי דטה יומל, וטיג טפע יתקן
גופה ויזויה נס מטהנות שטמות, ויזה זס צהוימה
יומל קלונגה להו במקומות. ולזה בטערת נכוו לבקיעיס
הליו כי נהר טיס הפסל ניזה מזח להו עמד לפמי ס':
ואחר טפאל טזט הקליאן טיס נזכר פלה, טפאל חיך
נתחוו חנו בגיס בטעין מולח חזק ימץ עלייס
וחנין להמלחים, וכוח כי חנו בגיס נלהמו חזק בטהנו
בעודם בכתן מד טכלניתה המס, טענן וזה נהר קלט
להקה קלט נשלט עד טבקטורה כי על כל פלייס זולח

יכולת תלכינו נכל יגיד כמאננו בגען. הכל הסבירות עלי
הכללה חסן נלכו: יחק' כמו שיטולו מכו וינגד חוסן
טס. וחסן על דרך מה שחלמו לתוכינו זיל לנו פקח'ה
גפלען מן הרים עד גנפלען מהלך פהלה. חכל מה
טעקה חסן חמיין כבطن לה כס כי חס חמיון מולא נבד.
לה עניין מועל כעומדו עד סיכון לחוי שיזכרו הנכס
ימכ' בזונבזקיין ליעלבן :

יאולי זה נמתק למה סכתכ הרכזן ז"ל. כי כהכל
יעשה חוץ דמות בפועל דומה למה מהי טיקלה
בעתיד. יתקיים בעתיד בטוח על כל פיס. וזה
הנחייס עמו מעתה בכחיה כמוהם לימין טויה בכוך
ישים ככלותך לךו ה'ם בספל זהה עתודה עליו חנוך
יכלתו ה'ן פון פלא ומלחת הכל טסקע בכ'ן ונ'ו'
(ילמיך. נט) וכן עיין הליטע בכינוי זרועו על הקשת
ויהם וויל ויהם חן מסועה לה' נחלס (ט"ב יג)
ויהם טס ויקלוּפ' עליו ה'ם סהלהיב ויהם לאכום חמץ
פעמים מהם ה'ם ה'ם. הא נלהה כי כהכל יעשה חוץ
פועל מה'ם ה'ם דומה למה טיקלה בעתיד. ה'פעול
בדמיוני בטוח מקיים בעתיד טינח נלי ספק. ולכן ה'מל
ה'אס. יקנ' נתוכחותיו עס יעקב כי התחסן עמו בכ'ע
ה'מלחו וכחלייט גזלוּפ' שיטפום יעקב מלכות קיימת בח'ליטת
יעקבו. ה'כל ה'מלחו מה יעקב היה נצwan רמז למש
ט'חנתנו נובדים וכיה בית יעקב ה'ס וג'ו' ועלו מושיעים
ינו'. ולזה בסיס יתבלך טיעסה מה' למז בפועל כדי
ט'חיקיס על כל פיס. כי נכלתו כו'תס ה'ט'ט'עיס
ימלך מלך ביבלה ז'ס' על כס' כס' :

אמנם דכל חלו שטועnis כדמיוניס כמקיימיס הנטיל. על כל פnis כדכלי שלמכ"ז ז"ל מתחם. כי זה מכיל לרפין וחולמה ביעודים הפל נח נח עליון פועל דמיוני טלה יכו בכלהיים למקיימ. כי חס בס בכלהיים מה עתה פועל דמיוני בקמתם נקייט כיעוד זוגב הוח קיס גלעדי. ונלהה טכיתם המזגה נזה מהפעל כדמיוני הוכח לנו עתה כי חס ביעודים טהיינט בפניהם חוקי מקויס. וסת כמיינדים לנע, כי כס חיון עליון טתקיימו על כל פnis. כי מה טהט' חלך חפים חס ישב בגוי כמיועד גלע הוכח חליו ונחת טיג מעלהיס חפו להשל לחיינו בניות. וזה לנו יתמן הנקיה ביעודים הכלים טחיון מעליון טתקיימו על כל פnis. וזה לנו נמיין חלו הפעלים כדמיוניס הלה ביעודים המנכחים לנע כהמלו כהה. פסקע גבל ונח תקס. וענין חלוס נס כן חס כית יעד טוב ליזחט מלך יטהול כבל כי יעד לנע להלט. ומוי יודע וחווי טוב חלוס מדרכו הצעה ונחט. וכטיב הטע יתג' מעלו לפו. וזה הוילכו הפעלים כדמיוניס ביעודים החהלה. חבל כי ישך בטוב לנו יטולד לנעל דמיוני מקיימ.

אבל מה נעה ולבמג'ן ? אל מטבח זה בישדים
המושיס טהור מלון לאונילס כי כלודס נעה פועל
דמיוני מקיים כיישד. ומעטל פמע מה טהור מלכו נזה
וואהו. טיזומ טהין מפצע כייעוד הטעות להתקיים יותל
מן כייעוד האט. כי כמו פמלת כדין נתנת פלמיופל
כלע

כלה

יקומס כל מנילו וידחן בכם ולזה ומלווה הלא בשכלים
כברן. אבל חס כי זה בעין טבאי כהפל סגנוןינו.
לכן יולש זה דכל עתיד לסייע בילדים מהלך זה.
המנס ישיב על דרך פנימינו. וכך לי יוחס על
את בגוד בוגר השילosa נפל מלה. לי ליום שהטביס
חלהקי במזג מפנדים ישיב נמוך לפצע האב וההט.
והס פלאה ליחסו של המערכם ישיב נמוך לרגעם סכליון
ושלידך. וזה להו... טענויות חמורותים יתדרנו במזג
ונגדות שגמאות תחלו. לי טבעיט וחלישosis כיוס
שליחים כוננו גלחס למול ועת החת. ונmitt טמול האוכלה
בבם לך ישיב בעת החת. הmans ברכוב לך יגיע מלתק
בזמן ביניים עד טיגנד. מערכות שלמה למערכת חכילו.
מגולף טהמערכות תלחות כפי הנקה המתפעל, וחל
טעי חומלי הלה שילדים צויס נאכלה ליר מלקות בסיס
המערכות לוטס מגנד כל זה בגוד הכלב. אך הmans זל
מלוד טיקלה על המנג בטבאי הילך מהנט ית'
לחיות חות וטפת טיקלה לילדים מהלה. ולפי זו
שהנחת לך נמחלף מזג ילדים טהלה זולמו כדי טויל
מה טיקלה לך נגן חמס על המוגחות חותנו גההרים
בימים. למען ידע עומדים נימים בהמה לי כן יכיה
מעינס כל ימי שעט:

ואם מיליה מלאה כי רצק הס"י לחת עשו כלו זעמו על יטהל. ורשותה נטביהו בטענו מנגד ליעקב, מען יתגנדו נמלופיס. כי כפיש טהיר הטענה והשכבה בין מהטיס. מOURCE עוד כי למה פידע הס"י כי עשו זולשו כי מומליך הו. השכיעס בעין טיסנוו ליט הפט הרכיאו. מען הכליה עשו מעל גובל יטהל ולמה ימוך חqliו להחותו. ומהנטות הס"י עמקו מלה גה נאין להחוליות. ומכל מוקט מה טקליה הלייס נלחט הולח על מה טיקלה הלייס כל שוד נחיש הייס. וכן מה טקליה ליעקב גניהו מלחט הוט ומשפט על הצל יקליה הומתו להחולית הייס. כי יהי וידיו הוחזם בעקב עשו. וחיון ספק כי גם יש זה ועל גדר טיקלה. כי נאכית בסיס הפט יעקב כמו שבתפקיד נעמו חמל בבענן ענק הפט המי וגו'. ואלו שיטה בעקבה כוזה נופלת על דרך מקלה מה יוכיח הפט יעקב בוז. מOURCE טהור דבל אל נמנגו תל עולס. כי בשוגר חלות בכח מלוד ומייר חלמי ידו בעקב המי. אבל שיש זה לימון מה טיקלה להחולית הייס. וזה כי נחתס מלכותו יתפיש יעקב מלכות. ונמאלו זה הומר בעקבו. וכן טהור טהונגה שעבדים ושיס בית יעקב הפט. וכחיב הלחיז ועלו מושיעים נבל ליאן לטפות הפט כל פטו. וזה טהור נכלייהה טהור בגמון לחדר הפט ל' מן הליין דציהם מלכיה מי פומם המלחינו מלכות. מיד בניה קוף מלך וכחט עליו ומלחבי כן יהי המי וידיו הוחזט וגו'. הרמל לרחו דבליים ישיס מפי זקן חדש. האס מוגול כי מה בעקב המי נבמן שיש מכוון לעניין לה מקליה. קונו כסם נחולמותיו ליעקב מה בעקב הפט המי. כמו טהור לילך כי שליטה הפט טהளיס נחומו. אבל מדין גליק ביהם. וכך כי מה טקליה הפט הלהיס בלהנו שיש עניין מועל בטענו, כי המלך טהור שיש טלהו תל עשו כמו טהור יטבויו לבטויו ז"ל כי טלה טלו

כלע כבכמיב מעטיו יקלע גזל דיט. כן לחיי טמיוען
כטוב כבכלי מטליו אהמלו ימנעו כסוב ממנו ולין
בין זה זה קלוס. ומקלט מלוי דבר סכתוב (ילמיה יח)
לננע. לדבל על נוי ועל מלכה לנעת ולנטוע ועט
כלע בעית לנתקי טמווע נקלוי ונחמתי על כסוכס.
הכלו חס ימוך העיין על כדליך מסל חמלע ל"ל טישודיס
כטאניס זאלטיס יטהנו לו יטול דבל יכהן בו הנאי.
כי אהומוט וכמושט כבל ינומו על פיס לנטיס חיין
טמווע נאס. וזה טיש מן הכלכלה טיטיס. כס יתב'
טיזה מין מן טישודיס חזקי סקיזס לו יטהנה נשא
פליס. ולמה טלה טיש חפסל זס ביעוליס כלעיס כי
חיין מסוק לטז' לכרע לטניס חיין. חס כן הכלכלה טיקיס
טישודיס בטוטיס על כל פיס. כי חס לו יוחיל דבל לו
יכול לנחש בו הנאי. ותחל טלה טיש כרך לך הכלכלה
השל זכתי לחיי טכלט לו יסחיב מוד הכלכלה טיזונם
טעין למכו. וטול טיסו טישודיס בטוטיס חפסלי
טהטנוט ביעוליס כלעיס. וידוע טהין מקום להכלכלה
הלה כהאל יעדו טישודיס על יד נבי נטהיב לטמווע
חליין. כהו טגהה טל זס כטגוז וחלל חיין מהמשון
(דרכיס יח) כי חס לו יסח נדך לנחש חוטו חפסל
טניש מלויס לטמווע חיין. חכל האגנות טלה סייז מזא
הכלל ל"ל טלה סייז מכלל האגניות גנטוינו לטמווע
חלייס. טמלו ביעוליס הטעס על טגעיס הטוחלט.
ל"ל טישודיס בטוטיס מכס חפסלי כגעול טישודיס
טכלעיס. הלה כמה טביה עליו פעיל דמיוני טז מקיים
טיעוליס כלס רvais וטודיס. זה מסיל ספקות לבות.
כי יוחק נך חט יעקב וחלל לו הו נבי לוחץ וגנו'.
חס טישוד עניינו פיטקיס נטהליים כימיס כהאל יסח
בית יעקב טז וגנו'. כי כהאל כלש עטו כבל טטה
טפס. חיין מנוס חס כן טיטקיס זס קישוד כעטו הלה
בשוד נהייס חייטו. וחיין לחיי טיזונם גס כן טיקיס
גבייל זמן מה כי הטמברך לו יתברך להמל הייס טקיס
גבייל ויחל זמך בגנות וטצעוד. לה טוונ חס כן הכלכלה
הלה על טרוכ מזומן וחלך כלהטו זה מסכיס למליות.
וחל יוס מהל ילמי טז יתברך קון לדוד לווב זמן
השל עכל עליינו סיינו ענדיס להחינו מזונדים לאכוי
המאו. וכל טבן מה טקודיעו רז'ל כי קיינו בגנותו
ולח נקוול להחלה ממנה עד עמוד כבן להויליס וטומיס.
טהל יכלש עטו וייט טפס מלהזוו. ולה נתחל חס
כן הלה טטהמי כי טטהטי כמעיטה ממנו זמן זה טיעול
טטוב. כי לנו טיש יוחק מכלל האגניות טהר גנטוינו
לטמווע חלייס, וזה טהלו יעדז עלי טגעיס המוחלט
לאיות כלס מקנלי בטנו כי מעתה טמיוען. הנה
חס כן כל ישוד מישדי הטהות טלה כהו עליו חייז
פעל דומס מלוי מקיים טיעוד טיש חפסל טיטקיס
מוד מעטה טמיוען. וזה לנו נטה טעהן טעוגדים
טהלה דבל הלה מה טטס נטהי חפסל טהר טיקבל בטנווי.
וכוח חמיזט כיד נטעב, טהרי חפסל טלה יטפום יעקב
מלךות כהטס טפזניש וסיות הטעודיס מלזזיס

אמנים סטנלים סטנלים חילקו ל-**הנילוס** ו-**הנילוס עליון**

בין הרים, עס פהען אל במנמו. לרייך יתוב כי נון
ימלט מלהך מטה פניש, הא פהו כי תחנה נרכשת עשו
ל"ה כדמות נטה פטעה מונחת לה אל יקרה לכניסה
טהלה בחולית טים לכתוליה נכס יחק כל גוף נפש
לההך מטה נטניש, רואת נתקינו ומקפלה עליו, ועל
זה כדרך לו יסיח דבל הטעמים עד בטההך כסא
יתקן בטהבנה כגן חמוץ יתקוין לאטהלן על פועלתו,
הכל כדי בטוקן נכס יתקן לטההך בו עד טיניד
עטידותיו, על דרכו מה פעה הנעל לא hollow ווחאל הנש
נמלן כידי רגע פקל כסף וגתי היהת החהלאס וכנייל
לו לח דרכנו (ב"ה ט') ולמו פהמץ ירעס נטהטי ולקחת
כידך עטה להם ונקודיס וכקזוק דבש וגוו' כו' יניד לך
מה יסיח הנעל (מ"ה י"ד) והלילה טיריס זה סכל הגביה
בגנוותהו, חכל מה טההשכו צו קוח, כי כל יכולות
לההך מה החהלאס לנכיה מעומם, חכל יטלק הנכיה
להז להתהיס לו מושג כי הא נטהגיאו הטעמים כלס
כל, בטחיחד סגש וחשיג הנעל האוח, וטהבם ימלן
זה, ובעת הלהמו לי היפל פפסיג הטעם בטחודות
האביר לזה הנוד רגע המלך, וזה יטלק חל בקידל
הנכיה דבל נטהה חכל בטנע כדי טיסcis בטהבודות
ויסיל מבעיך, וזה על דרכו תנו מוחד לסמלה, ונלהט
טהו נוכנית הגביהיז' זה. עד פהמץ המלים חל
עמוס הוה לך נרתך חל הרצ ישודה וחכל פס להט
וסת טגה (עמוס ז'). כלמל פס מקח דוכנות
בלהנבר, ולזה מלנו מכוון לתקליכס נטהו הסקל על
טהו לוקהיס צפלטיה טכל נטהוקס כמו פהמץ בטחות
(מיכח ב') לע היה טולך לות וטכל כז' לטיף לך לין
ולטכל וסיח מטיף העש זה, ולאו לה כי' נוכנית
גן נטהו הטה, כבל טה מטפלקס פהוז וטקלות
גניטי הטקל, ונכיה העין זה טליין זה מקומו הלה
טהלייטי להלכו. לטיזטו מתמייש קלט, ומ"ט נתנמל
טדריך האגייס לכהה הרכבה מה בטילו להטבוד
בגנתה עתיד מה, עס פהו יסיח נרס נטיח צהמוד
מחליך בטעד הא, נטועה הס לנטען, והס נטהמל בטכלת
יימק כייטה נטהה פטוטה מגנתה עתידות מהין נקוט
לטועלה המוגד עליו כלל, יסיח דבל הטעמים על זה
בדרכו. והס טלהה תטלית העין וטהמל טשייה לטהמ
יתקן, מפני טהמלו. לנוטנו ז' לא טהין. הנטהה טולס
הלה מוחך דבל טמפה, ומ"ט בטחת יתקן מה טשייה
על דרכו מביך ומফלן הלה על דרכו מוניד עתידות,
להו פועלן צו. זכות יתקן וטהמתו כלל, וזה לחן מן
הטניש. וכטני הו כי זכות יתקן ובכלהטו הצל שיט
טולכנת מטפה וטגדת עתיד נטהך בטאנך מל

רועל כל חיל מפנים קותיות חזקות ; כי אם לא
סיתה נרכתו כי הס כנדת עתיד לנכד, למת
יעש זה לנתק עד מהליכו כל זיהת הסחנולה היממלה
קגילה ציניסט ולכיה מסטמה, ולמה לחכוף נט-
היזה לדעת סנתיד לכל חד מנגינה. עד שפצע
הכתובים מולא בכיהול כי מגד נרכטה ינהלו כסוב
ונכלל נב כלו הוא כו, כמו שכאנו בוחן פזע :
אמנם נס כן עליו פסק חזק ונוך, אלה זה
המוחך.

מן הכללי. סטטיסטיק כל כיוס ליה שדה ותוכני הולך בעקבות
 חנויות וכלהן יעלתה על כויהה הטענה להמל הפלג עלייך
 נקלח בס הצביעו יכול נושא, ועשו הסכונן בעניהם
 ממעיטה הפלג נחלנו, והמל הינה הנסי הולך למות
 ולמה זה לי בכלל, עניינו טענותם יליך לשום נדרך
 הטענה בס הצביעו, כמו שהמכו לטעינו ז"ל (בדרכו)
 לנולס היל יניהם הדרס הטענות הטענו, וכל זה טענית
 נקלח בס הטענו עליו, ומפצע הפלג של נודע צדרכ
 הטענו עניינו בפרק היסכיה הפתה בס עד כמעט יងיד
 זכלס, וזה הפלג הינה הנסי הולך לנאות. היל נמלתי
 לכת צדרכ הטענו משל חפה הטענה למכה בית, אבל הטענה
 לשיות למוד מדגר הולך על נפשי על מענות הליות אזול
 ליל. ומש צווע כי יקלח בס הטענו עלי וליה דרכו
 דרכי. ווועק לבא כי מילית סבוכות לנפשו וכלי מהו,
 וזה הפלג הטענה לי כיוס, וניל ראה זה למן יחס
 עטו צו מילתו לנפשו, כי חזק כמושה לה יפסלו ז"ל
 ניל. וכל טענות הפלג, וככל הפלג לטענו זיל
 טחנתה. עכירות ענבר עטו צו כיוס ומכללים טכפל
 בעיקר. חבל לטיזות לויה יעקב מקום הנעלואן נדגר
 הAMILIA כי בכוחת הוב ליאבק לה ימכל כסוף מהיליה,
 לה לקיים נזנעות עטו לבן הAMILIA לה זיל זוקק להו
 עוד הפלג לו כמפעט הא יגה לעיל עלייה, נס כי
 משפט טהורות עד כיוס לקיים הטענה והשנבוד הפלג
 להן חולטה ניל מה נסיבת המגע והמקה, וספל
 טיעקב נתן הלהס והניזד לעטו ושם ננטטו: גמא טמלה
 כלסוי, וכזה, בכוכורה. נס להבי להקו נה נהס על
 סכלות ורטטו לומד מה עטיחי, ושהם הומכו ויהכל
 ויטט ויקס וילך וינז ונו', כלו מל נס החהי להטו,
 וחאו. פלא. מלהנגו מטהון עלייה כלל כי הטענו זילו
 תלותה בכלהה הפלג הטענה נקם ונו' הפלג נטול
 עליו תלונת עלהה על להו גלגול הכל, מילך כי היל כceil
 בפקולט הפלג ליאבק עט מולחותו לבן בב הנער מהל
 כי מוכרכיו יילטו הילץ, וזה דילג על סבוכות.
 מילך כי בעת סריה היה צו טיס טנא. ווועל; וכלהן
 צו הילא היה נעל הפלג לב צו חמץ עטלה טנא,
 וזה צו הילא ונחנה נזיר עדטיס והוא בכף מלאה לה
 נטפלת נזחוב כדורי הוחמל, ומ"מ ליל טיסיה הטעון
 צו על פדר ויעקב עטה הילוי על דרכ פילצמי;
 ועם צו זה חיין ספק נכהן כלאי סטיב עטו העיין היל להו
 וכלהס מעליו רום שעיס הפלג. בעתפו, טנס הטעון
 יטקב על זה, כי כמו הטענה הטענה טנא. על טבuis
 מתנדיס ממתקים מקוילים עטו ביעקב, כי היל כיום
 נטפו מונחים מתקים מקוילים עטו ביעקב, כי היל כיום
 הפלג יעקב לה פועל ועס כי הא מה פלחיי לעטאות,
 פס כל זה דרכיו ומעטי עט צו. ניל העין היל כמעט
 הפלג ניל. האם ילניש וכלהן ימולטו, היל כי מילניש
 סמלץ בעטו, וכפהט דיל נעין בכוכורה עט כיום
 טיעקב פטטו ויפת, מ"מ כבל הסכיס צו מדעטו
 ומלונטו לנפטו וחמתו על עטמו, חבל דבל הפלגה מוקה
 יוסל מהל מי יוכל טהמו, טהאל בעטו קוש לאחכבר
 מפי הני הפלג שלרגו צו לך טנטשכל מעטמו. כו
 ביל יעקב ויקח נכלתו, כי דבל מגן מהל מוקה מדינס

דרכיו

במחניך הכל דכל כלכלת נזוכה ימתק ותפלתו, לח' זכה יעקב ככובען כוונת ימתק כמחלקו בממלכה לעצמו, וכמי שמלך עילו עמו משיח יומל קיימת, כי כמו שמתבכי למלחה מחיישדים כימייס כס טאל לח' קין חזקי סקיויס יקומו לטיעסה נפעל חייזר דכל דומה ליעוד רעthead, כן כל' ספק יחזקאו חייזר חזוק כטהרמל חייעוד לחייט המזען, ומפני טיעוד פנהרמל לכרכך נחלמו ורכ' יעבוד גערל לח' כוגד ימתק וליה ידע בו כלל, חיין ספק טנטזוק נחלמו הצע"ז. בנית ליהק ונחנוך בו יעקב כלל קיוד: ואחשוב שד כי כלタル דכל יעקב לך יעקב כבל

ואח�וב שוד כי כהפל נך ימוך לח יעקב כל
נך לופו כמתפקידו היה יעקב לו עמו,
כי כל רלוונט לאגניות כמהן צהמכו מה זה מכם
למזה כי, וחליל שוד גטה נח ולחטף וגנו' וטלטש
וחיל נקל קול יעקב וגנו', ווין ספק טסקול חות
מוח מחיים, ומכל זס נלה פלא כי בורח היל
עליה בסיס עמו כלל ספק, אבל נרכז כמתפקיד מה
משהו חותם מה מהפל, וסוע כי לין ספק טימוק
סיה הווב לח יעקב והפץ נרכחו כלל מלה פלא
בזק ממנו לעמו. ולזאת משב נרכחו כי היל השמד
כין נרכיו נס כי יסיח יעקב חי הפל לסתוק לעמו, כי
חי הפל מיזכה יעקב מגד נרכחו מה מיקלה נעריו
וישיח בקר כוונתו, ולזאת משב פהס יסיח יעקב לה יטיש
בפס יתנברך בפיו דבר יוזק בו עמו, וובב יתנברך במש
פלה יוזק ממנו לעמו ישב בעינויי גס כוח יה ממעיו,
ולזאת לה לסת צימטן מרכחו כי מס פועלם גס כי
יסיח יעקב, ולמה סכナル נטה דעתו מיטיב לעמו עס
פלה זה זס משל מחלת הפיגול לה מנע מלרכזו,
ווכפ"י צהגתמו היל יעקב מס בפיו תל ימוך נרכזו חותם
כל בטוב העתיד ליעקב, אהז מיזכה בו מגד נרכחו
זחק ואמס פכנל זכה בו בדגל המלוכה, וזה כל יטיש
הט לבו לנתקה המלוכה לעמו, וכחאל כל זחה ימוך
בברך לח יעקב כטהלה טפס יתב' מס בפיו לחמל סוה
גניל לחין, משב לטאות מהומת בלי ספק טסמחברך
זה עשו כיה, ולח דעת כי לה ילאם למלוכה מגד
בלרכחו, אבל בכר נטנה הלי, ולזאת בזח עמו מגד
חילדס גדולה ויחמל מי חפוש וגנו', ומ"מ חמס וחליל
גס בLOUR יסיח, כי נחן היל לבו כי לה זכה למלוכה
מגד נרכחו טיעד טיסיח ברכוס ערועל לומל טסיחת
ברכלכה בטאות, אבל מה' ית' יה בדגל, ונס כי
זוכך במלקי נסב חותם הלייך לין זס מן כלזי כי
חיך מהל בפיו, אף עלינו כלאות הצל בכר לסת טסיחת:

הדרוש בשלישי

**רויאמר כי אל משה ולא לארון בארץ מצרים לאמר. החדש הזה לכם ראש
חדשים ונור (סמות יג) :**

סנחתה כגלוֹת וטכוֹת מעיניכָה . ושהד כי נכוֹת האַחֲן
קדומה צוּמן למכולה מטה עליו הטעות כמו טהמלו לעליו
כגעלה גגליִתי هل ניתן חנוך כיוונם במלחים לניתן פרעוה
(ס"ה ב). וכייח פלטה טהמלה ציהוקהו טהנתנו נטה
איסען

ימיכ' זו נכין לך אכל' לאכנים למחנה נcliינה ממעון

ויש ברי אמלת ליה לאנו אמרת בזאת אמרתך

ו- ש- נון טונן זון גון מומנט נון נון נון נון נון
- נויס"כ ולכון הנויסף ה- כפלה. וככל חיין
למدين כל מהمول לההמייל עליו. חס המתעלם קזה להצל
לה סיה כמושג ריש פעון פלייטס חיר נלמוד מזה נכחן
ו- גול גוים ברשותה ולבתו בחורף לח בתורה :

וחתנושה ה' ב' הח' וברחמי'ם ה' ז' ב'

... מיל' ע"מ ויל' מיל' דומהו היל' מיל' קפכו. וכן נתקנו
הכלים הנכלים להעלות הקפק מהס לא יקבלו קפכו.
הכל ישו תמיד בכל נושא לא יצליחו עם ויסכלו עת.
הכל הגנו לסתה הקפק נתקנו. פעם נקיס
חכמים ופנש סכליים. מעת חיל שנסכל וננסכל היל
פנדע, וככלו החכמים נכח היל נסכך תמיד לסוגיהם היל
הפעול. וגש מהלי כי נויה קלה כחותם מון בכח היל
הפעול ונסכל מההדים לנו עמיינא וממשך ונטרן
להויה היל הפעול מה טכני יה וטב עמוס. וחוט פיג
מדלנת כל היל לא מונגול זה כי קפכע מהפכלי
בזות פניש. חמנס מדלנת מטה לבינו ע"ל טיח
למעלה מון קפכע כמו טנטבל טיח נונגנה מוזחת.
לי הויה טיח טכל הפעול ויל טיח לו כת טלח יה. היל
הפעול. ויל טיש גס כן טכלו היל טב הפעול מההדים
הלי ולילות והסלון טיזוג כה טלח נטה לטענו מסך כלל.
ונעלת כל הקפק ממנו כי טב במדלנת טכל ננדל. ואילו
זה בלחמו עמדו ולחטעה מטה יה ט' נכס. נחול זה
כי טיש מוקן לנוגה בכל עת טיליה. וידוע כויה טהנו
הפליטות כמו טהמו ז"ל בס כד' טיחוד ההדים
בוחס ימי לטplitה בדרכי בט' ובעבודתו המוטלת
עליו ויפצית נגמו מדמיות נטמייס כמונייס טלהוחו
ויצויה היל הפעול מה טכחו. וזה חמנס לריך נכל
הדים טיש לו טבל בכח ובפעול. חבל מטה לבינו מ"ה
טיש טכל הפעול למס טוון פלייטה, בטחן הילו מסך
כלל והמיון מטייל יטירך להחלה ממן ה"כ ליריך ימאניה
בכל עת. ולפייך היל מלי טחת ימיס כלומל חיון ספק
טזהה טplitה היל טלייה הכהן נטהיל מטה כי
כויה לא טיח לריך לוז היל זה גניין היל נכל טהילים
טיכנוס למחנה טכינה יטנו פלייטה. וטיזונו כל והומל
געמס מטה לבינו טלח טיש לריך זה כי לו עליו
הקלוס הי. כל הטעות טוות מפנוי טריה עניינו נעהלה
מהפכע :

ואם כן יט לתוכה הילל סכטלימו. כת"י במאש שכאצלימו
טהוות למעלה מן הנטען הטעוני היה לך כת"י
פייחמל לו דכל מטאומות טהט נטבע הטעוני לאציג
במחלמות פלנש. וארט חטיג וטחמל כי אין מטהחי מעלה
האנטיה לך טיטלט במעלות זכויות לך טיטלט כל מעלות
ההברות אטלוות בכחות גופיות. אין סדרכן סקליז מלכו
כפלק אין צין סמודר (נדليس דף כת) אין הנטעה טולט
הלא על הכס נבול ונטיל וענינו וכגן במתה. וסלי נבול
ונטיל אין מעלות זכויות. ולמה מעלות מדוחיות. עס כל
זס הס מהאנטיה האנטיה. הטע"פ מיט מי טפילט כי נבול
לטה קוכת לא ילו ובנטיל מי טיט נו מדח. קרכטפקות.
ויאו

ו-ה

השלן כמליס, ובעה עלה זכלון חנוכיתו לתוכה תהויליס
טהענוד וגלוות מליס נהיל מפה, ושהוח עליו הצעדים
לודג ענומנותו נסוג החול מטהליהםת השם הנכבר.
מלוקף זה מלכו כי לסייעו כך פה וככד לפון לה יסיח
קוזט הנט האכבר ריווטו טלית מהס"י ליטרעל ומלה מלך
הנויות, כלמלו כי וכך פה' וככד לפון הנסי. וסיפר
המטעפה נזה חליו כלוח הילן החקיך וגנו', כלומל ידעתי
מעלות מלופטו טלה יקפייל הס התחה תביה לרשות נטהליהםת
וכוות לה יסמה. רק לאטמייע דרכיך, ונס כוות הנק
זוח לקלחיך וגנו' כלומל ולוח די טלה יקפייל נזה חלן
נס כטילחה הופך כמעלת האחת ישמה נלהו, וככד
השנו לנטויין ז"ל זה למעלה נזרלה לארון ותקבל
בכל על זה, נטכל המלו ולחן ובממ' נלהו
זס להן מצפס על, "לט, ומחרצל לה" נתקנה
במשת נטיותו נהיל לנכורה עס טיותו קודס: לו,
חלה לו הנט יתירה כבוד לנטיחת הנכור
הכרהשון נטהיליס:

אמנם יט לעין לך כי צלח הפליט הפני"ת למטה לבינו שלימות גמולה. עד צלח יפרק נסיבותו שחוותה מטה מן הטענו. ותקסלו הפני"ת בעין כס"י כשלון בכח. הולס ויכלחו להציג כהמלו ולא קש נושא עוד ביטחון כמתה ונעו". וזה הפסוק פודיענו שנוכח מטה ומדלנתו כו"ד דבר למשלה מן הטענה היוו חפצתי פישגנו. הולס לפי סמנגן הטענו. חוסר היה כן טיהר המל ולא קש נושא עוד ביטחון כו"ה. וכש"ז לא ימנע פוב מאנליו לבתאי יטיג הולס מעלה טיח הפשאות לו. אזן פון הפסוק כו"ה לבודית כי עין מתה. היה מין כת האסיס והנכחות. וילא מנדיר העיניים הטענויות". כי חס סיוט שמל כוח שנוכח על הולס כו"ע עין. הפטרי לפי סמנגן הטענו. חומנס כלב כל תחול בו יתקשו כחות גוף עד טיכטו פועלותיו. אבל כטהול רום נוכח על הולס והוא עול עול עול על לנלו פלט בכחותו כלב. ידבל הי"ט היל לרעסו זה גמינו נהוק הטענה. כי מי שיטיג זיהו המדרגה יטיג סיוטו הי"ט ואכל נבדל בכת החת. וזהו שכודיעו הכתוב כי זה דבל נבי' הדתו בס. ייח' והאניטה נכהו כיתל אפלחות מהדש לקויס הפקה. כי זהו הסכמי הטענה כי טלח יכול לסס נבי' מכוב להתפלל טלאו יונגו דבל כך דברי מס' לכיתו ע"ה. כי הפני"ת פודיענו טמה בהזינן מטה לבינו מזה כו"ה למשלה מן הלהבות בדרכם טלח. וזהו כפלח לה יעתה להולס ההל-בשולס כמו בנטה למס' לבינו. ה"כ נדע וזה כלל מי מיהוק טלי' כו' מכוב, כי מס' הגיע למדרגה טלח הגית הולס הליה. לשולס והוא טהור טב' כלל נבדל בפער ולט היה עניינו מקובל הטענו ולסתפנות עד טיכל בעת ההד יוכל. מטה טיכל בעת ההד. הכל ריו כל השפחות הלי' טויס נהאנשה. וזה עניין רמו"ה לכות� ז"ל ריק יומת הילו טס טגע ימיס קודם יוס ברכוביות וטבנה ימיס קודם טלאט טלאט מפדיין כבן גדור. ולמה זו מטי' דכוב (שםoth כ"ד) ווילן כבוד ט' על כל פאי ויכסה טגע טחת ימיס. מתי טט

ב 2 (דרשות הר"ן)

דרכו

וכוות כטמיה נחלקו. הין לדבר כן טלי-טט. בנדליים כטהרתו וכולן כטמיה כוכיחו. בגין מוחטפות בפנים כלותם וגנו'. ועטיל מפסל לך. וחייב זה מפני למעלות טכליות ולהן למעלות סודות כל. חכל עיקר שעניין כי בנניאו לרוי טיסיס טנס הכל. כטמות טסט עיין כננד עניין האמן למעלה כלל. כי קוח טלה חליפס למען יקי' לדביו טמעיס. ויה'ך ליך ריתכן טחכם למלע'ך מעלה שדנול. וhay ספק כי ה哈利 המעלות בטכליות ומעלות סודות הין טוס מעלה טטאיס להוויה יוקל בנניא מזלה. לשיטו לך לדבר טheid נפני עמייס לביס. עד טשיטו נקלת נביה מלך דטלו טheid. כי טס נביה מלטונ ייג טפטיס. ולחיינו עוד טמלע'ך בטלה מזך לך טהרי טנהgal להניא לה בסוכך כודל פיו ולבונו. וסום המכור לה היה דבלייס מהבי' וגנו'. וסום המכור על זה לך טהרי לדברך חל ענדך לה בסוכך כודל פיו. ולמה טטיך טט'ן נזק לך מי טס פה לחדר. ולפי טנלהס הין טטונס על עיין בטימא כלל:

וראינו עוד לנחותינו ז"ל מלהיקיס עוד טיסה למסה
מוס גופני כלל,حملו צפ' כמקנה (סוטה דף
יב) וכשה נעל בוכס ותחמול עליו והמלר מילדי בעבליים
זה. קלי לייל וקל לייש נעל, הלא שום ילד וקלו
כנען,حمل לייש לבני נחmis ה"ל עטינו למסה נעל
מוס. ומחלי הפל ממכו על זה. ליין לה ממכו על
סמנול בכטו ביותו בבד פה ובבד לשון:
והתשובה על זה כי מקיות שחולש וקדולו סיוטל
גדלן טהפטל טיסיך במין מהנוטי לחי
לעט. טיקכלוף טינחו כויהות חזוקות טחתולס כתיה
המונית. וסיומל כל ספק מהוון כויהות ומכען כלו
כלנו טחינו נח כי הס נכח הלא. ועל זה נפק
ייטה מלייס כלו יילס ה"ז טיחדתו מוקות בגולה
טהיה טהום בלי ספק כתהלה הקולת הלא כל יטחול,
למן ידעו כי הנמנעות בהק בטבע היה נמנעות בהק
ה"ז. טיחדתו מוקות בגולה כתיה נלי ספק
שפנס סיוטל גוזלה נדם. ומי טיכפור לחותה
יכפור חט סdet בכלה ויכל נמול ווענט גמלי.
וכסיטוי זה קווב. כתולס האל עליו מסוב בגולה
טהיה פקדמה לחולס. יילס ה"ז. טיפרמס
זה אדעת גחלץ מלייס לפי כתיה הילץ מלעומיס
ומכטפים. ומה. טיכון בס טהום דבל. נמנע בהוק
בטבע. וכי לה טספיך נו חכמת בכטוף הפל טיה
טעף מסעיף בחכמה. בטבעית, לחוי טהמן טהום
געטש בכל הילץ נלי ספק, והנמנע גמוק בטבע
היינו גמיע בט חוק בגולם. והלו. נתחדתו. מהות
ולמנופטים בס נחלץ געדלת החכמה, סייס נחל
ספק נפש כוחת עדין. כי לאלי יהפכו חאניס טכל
כלהות בס נתחדתו. בחכמה בכטוף וטאט כלם
הפלים בט חוק בטבע:

וזה עין נלו' לכנותיו ז"ל. נמס' מנהות פלק כל סקלנות (דף פה) המל המלו לו יומני וממליח למטה רגינו תן חקס מכנים לעפלייכ המל לאס המל חייגת' למקה ייכה ייכה פקול, וקד פילבז יומני וממליח

הדרש השלישי

הנ

תפכיהו מכלל חלקיomy מיליט טהמטע טהלה כחוות
טחנתה כגייל טגלוון טחדתס כחוות טחנות, ולכך
טפמו עליו מהלי טכלו לchromה כהמון לדעתם כמנוגה.
ליך סלק. להן מלחה מהלה כתחנות. וטהיב לטס,
המלח. מינטי. למלה. ילקה יקלה בקהל. כלומל טהאלס
כמיזס דבל. טיסיס לה טוכל מעלה. כי הס כהן
טימנו נס חכמים מהו. טדבל בעמו. כי בס יבחן
עוות הכתה עט חכמס' כמו טסילק סיואל מטואה
ימכל יותל. בעיל לבת סיינק, כי טס מוכל מעלה
על טלחלייט. כן רהי טיגהנו מותמי. כהן טזם.
כי זכהן ייו נעלcis מלהן החת. יתנאל כהן צלי^ט
טפק. טס נטעיס כהה הלאי וכי. לה טספיך חכמא
להונתית להדרתס. טאש לה'כ טענין כלו נומד בענין לי הפטל
טיפול בו טספיך טיסיס מהדרתס כי הס כהה הלאי גמול:
וילזאות הסבה נטס מטה הכל בעלות נביים. להמן
בענינו בכח הלאי. וכוסל ממנה בכשנה
גמולה טדובל סמת. למן לה יחסב טסיות כלל צט
יבשלל. ונדוילס ממcis. הלאו יסיס לאטנס המל
להות דבאיו. כמו טידוע טימל על מי טסוח לה טדובל
טינטיך לב הסמן הלאו. וטהאל ממנה יחסב טטם.
זהו טדבל כלו טפק נמי טסוח כנד פס. כי נס
ההמת ממנה לה יקוגל כי הס. כהוזק בגלו. ולוחט
הסבה טיס כבד פס. וכבד לבן בכשנה גמול. לה
טיסיס דבל. נופל במקלה. וטיש החזקה מספקת
לטחלהו טל מטה. וככל נחשקה כזלה עיון דק
מחמה. וטוח טיזוע לי בטעדלים לה יתקן לומל ע"ז
כחות פעולה וטימה. כי לין טענין בקיעין וטהאל בענין
בין ב', טכפליס. כי ב', טכפליס לה תלול וחוטס
סבב החת. הבל. לכל ה' מטה סבב מיזחת. ולכן
יהמך טס כפועל. הכל הגד מס. כהאל יטמ. בלונן
זבזבאות. כי מי טהאלין סגד כפהוב פועלנו טלון.
לפי טהין סבת. בלונן סול סבת. כהחות נבד חבל סבב
ההמת הדפס בלונן. ולכן יטלה כל ה' מס כפועל:
וילין טענין בן כהאל וקיעין לפי טסנמס חמת, ולכן
בקיעין נתלה כפועל. ולה טהאל כי היינו נתלה כי הס
טהאל סבת כפועל. כהאל תחמל כי┐ עלות כטמת על
ההמן סבת כהאל. האה כי הוויל נתלה כפועל טסוח.
הבל טחטך טסוח. טהאל שה וטהינו נתלה כפועל לך
טהאל סבת טהאל. ולכן לה תפכן בו פעלת וכרייס
ב' ב' סבדרה, לפי טהינו עין בענוו רק טהאל עין
לה. כן טענין בענוו בכח טדבי ההיוני וההמנות.
כי לין. ענייס. טענין ב', טכפליס. טיסיס לכל מה
טס סבב מיזחת עד טיגוך כל מה מה פועל
ומטיס. הכל ענייס טענין בקיעין וטהאל. טטהלום
הין. לו סבת נפני ענוו לך טהאל סבת טדבל. ולכן
לה יתקן. לומל ע"ז טדקזוק טטהז. יטס הנט. כי
טהלומות טהינו. טטהה סבב לך טהאל סבת:
אמנים כבל כהנו הרכמים טעל נד טעכלה טטהוניס
יהמם על מי טסוח ביטל סבת טהינו, טסוח
הידס. וזה להמו יכול הו. ובויה חטך. מה"פ. טלה
טהון כהטך כריהה כי לין. טטלו לך טהאל סבת
הווא. ועל זה טענין יהמל במי. טבב טהאל טטהז

וזה תשובה זו בכל פה יתנו לבוטר ז"ל כלל
מדותיו כל רקע"ס מדבר כננד מדשה.
למו טפינו בנטנו (טוט דף כ') וכן לנוין סטונא.
ולא זה הטענו כי הטענה עיין בהנהה כלב נני
שהדרס. כי אם לה יטה כנמול בטוב ולה יטה שפנול
שכוב. מפצל ביחס זה נטה במקורה ובמקרה טולו
טולו. אבל מהר יטוח כנמול בלהוט עיין. נענו טשי
שפנול בטוב הוא יודע כי זה הטענה מטענו וככונה
מן לטלט פוב לבוכיס. ולכן יחסו ז"ל זה כנמול
להבן הטענה וזה שפנול יהל מכם מעלות כוותה טשו
בכבודנו גדולה. טיטה מולח כלב זכה הירן לחם
המעלה כי אם לנמול מוש שפנול. כי דבר ידוע טוח
טועל ידי שבחן כס נודע עיין שעניות. וזה לה כי
לחיי טיען להלן כל הירן. כי הוועת שעניות טוח
דבר לחיי לנכיה לה לכתן. כי כוות במנין הנכיה כוות
הטענה שעניות לה עיין כעניות כלל. כן מעין שבחן
טען טעה כנענות לה הטענה כנענות מוגד ככונתו.
הבר הבחן מלילז זכה להן להן הטענה מוגד ככונתו.
חין מעין כן. כי שבחן היה מגיד שעניות מל
כיוותו השן בלבד מוגד הטוויות וחותמי טשו בין
כליז בלה כי מוגד בנדיו. וככליה עוד צוז טחוויות
וחותמיות לה בחוליו כהן בסдел וטה פקודי במעטה
הטענה כלל. כמו בchap. הלמ"ז ז"ל. כי הנול ווועט
הטענה והטענה זכה להן להן הטוויות וחתמיות.
כי לה טיב זה מטענה הטוויות כלל הטענה להן
הטענה בדבך. כמו בחלמל בפלטה וטה תזוז ונחת
הלה הבחן שטבב הטענה הטוויות וחתמיות. וכן עטב
כמו בהלמל בפלטה זו. ויתן לה הטוויות וחתמיות:
אגה כל זה מולח מהן עיין בטלמו שטה טוב לנכנו.
זוכה לנמול פוט בלהוקו עיין בטלמו שטה טוב לנכנו.
בעס היוט קודס למשה נגינה לה נגינה בו כטנאל
לנכיה. ולפיקד זכה לט"ז בלהק נכיה ונגדה שעניות.
הע"פ בלהה ריה להו לעניין הרכינה. הצע נמהל לה נתקאנט
בגינה מטה זלה זלה שטענה שעניות טוש זלה נטה לה
יוט ממנה. בכל הועיגות בטלמו ר"ע נפלק נהלו כן גדול
(יומ"ד דף ע"ג) שעניות שעניות ע"י הטוויות וחותמיות
מהויינוק יוט מסידות נגינה. למינו זב מהף על פי
טנאלת היגיון הוחלה. גאלת הטוויות וחותמיות כו'
להינה הועלות טנאלת וטהלן לו בטלם הטוויות כהוויות
מה טפוץ הינה תזוז מה גזמת הטוויות וחותמיות הינה
טחולת. כמה זב הירן למדינה נזולת קרובה למלנת
נגינה

הויל ש כהברך, וזה יסיח על טלית מלונות. נמתיס מנטש חלמיה פועל הבהיר נפי בענלה הקלזונית. ובטלתים נח תחלם כלל. כההה כוח טיהם אלל עלי מין טכנה כלל שפעל כהברך. וזה טיהם קלונבה לכיוותה נמלית צפועל על נד בענלה. כבמי: במי שמנע מ' בכוח כוונה לcadlik האל בכheit. יהמל על השמונע בראוח סבב כהברך. אז כבליטי יהמל בו טהור סנתה בענдел בחיך. בענלה גט במי טהורcadlik האל נגיון טהור. יהיל בו ז' גאותה כבשת השנאל הול. וזה תמןש כוח בחדס. לך כמ"י לינו כן. כי כנו טהור כבשת כל הופכי קיין. כן כוח סנתה כל הופכי בענдел. ובענין זה בוגר על דליך מהנהל:

ידוע כל דנור מ"ה לככל צו סופל נמקלה. לפה
כגהפו וענינו, מולא על פועל כוון צו, כההן
כהן על כל בככ מכודל. מהותם והיקות. כי זה
כל ספק לה נבל נמקלה. אבל נפקה ע"י פועל כוון
צ"י. כמו בככ מכודל. נפקה מולא על סופל כפונל
כהן הומו והדתו. וזה הין כפרת בין טיסיה כפונל
כהן יומי וכינ. טיסיה מהדס. אבל כפונת בין טהיר כפונל
כהן. כי ההיכון נבכעל בהונשי באהר כהנעל בין
היגנו מולא על כוונת הקונל. שיכוון נבاعدל כהוון
כהורחת נבכעל על כוונת כפונל. כי הקונל המכודל כפונל
הו הפקר טיביה כי. הס נכוונת פועל. וכاعدל כפונל
יבח כההן מבלט כבנות. הס לכוונת מכון נבاعدל
כהוון, והס פלא עלה על נבכעל האהר ונבאל
נהדר. והס פעלת על נב הלא פלא הקבץ יכולת
כפונל לא כפונל האהר ונבאל נעדל על כן. וחס מהנס
כפונל האהר נבאל נבאל נעדל על כן. וכן מהנס
כפונל האהר נבאל נבאל נבאל נעדל כההן. וכן
ההיכון נבאל נבאל מפני כבאות ההלכות. הך כהעדר
כהמאות נמעבש. הרכ. מולא כוולה נמולא על כוונה
ממנו. כמו קדנור האמאות נמעבש נבכעל. כי כמו
הפקר טיביה כפונל כי הס נכוונת ממנו, כן לו
וזהו נס בכחינו כט"י. מי בס פה נחדס וגנו'.
היך טהנות בכירוק נעדל נכוות כהנור כוון
דן נפל נמקלה. מי בס פה וגנו'. ככליל כי כמו
טהדנור אלהס הוון קין מולא על כוונה ממנו, והין
העדל כהנור להלמייס. מולא על כוונה ממנו, והין
דן נפל נמקלה נפל נמקלה לה קין ולה כהעדר
בנאר. אבל להו טיסיה נטהה צו הכל נכוונה נמולא
מהמו. והוא עשו נזק כי סיוט כד פה לה נפל
במקלה חבל נכוונה גמולה מהקו ית' לנבה הפל זכרנו:
זה עין כהוועו לבוינו ז"ל נמלצת רנשה המלו.
וילמאל ט' להו מי בס פה וגנו'. אבל לו הס
הין הטה לה דנארס לה תהוט כמה הלי כההן כל
פיום נבנולס והני עבויו הלאס מי בכחתי זעיר להלהת
זפקה לבמש. והס הני סייתי הפל בתאייה לה דנארס
טיזי היה לנבות כה. נס הני הפל נטה בדנור יכין
דנאריך נכוונת מהני הלי עס פיך. סדרה הוון דכתי
געסה לך מהני הלי עס פיך. וועס כל זה נבאות

דרשות

הנוגה ולה עד' מהו טיצה נא לו ולצשו. וכל זה בכלל סנהעטן עס מלע"ה צענין יייחת מיליס ולה נתקנו במאס. מן היפעת זהה כלשה מושה זו טהיר שתחלה חמיכת הטעולט לטעמיס. והמל ויתמאל כי אין מסה ויה לאין וגוי' כהדא זה לכט וגוי'. ואלייך לבבב מלוע המל לכט ולה המל כהדא זה לרשות הדריס. ומפעס הדריס, כי כהדא זה מיל עטמו להינו לרשות הדריס. כי מהל בוגרל מטהגען נטהגען סבוגית לה ישכן טיהרל בהלק ממינו לה לרשות ולה כוֹך. והע"פ טהרכמיס כמנז טזא קזון להו טיקיש לרשות האומnis, על דורך הסבבול בלבד לטוב מנגנו ובוי לוילו. זאת טמנת יתכן למין ימות הדריס, כי כהדא כוֹך כבנת כל זה. הצל למין בגבנה כלבב כוֹך מניינו הין כהדא טזא ולה טוס הדס מהדריס כפינה לרשות להדריס ולה פופס. ואכן המל כהדא זה עט טוּכו טהינו להו מיל עטמו טיקיש לרשות הדריס. לכט להו טיקיש לרשות מהל בגבנה בסנו וטהחילת לכט בסנו הטעולט. כי כל מניינו להו טיקיש וכדיים על בלאי הטעולט לה כפי אמןיג הצעני. כי הין עניינו נוגג כפי הצעין הטעוני הצל כלו כפי בגמול וטהוינט;

ומזהה הטעס בועלמו היה מה שהנחנו מווין לצלחת
עלם מתקלי עס סיות טהילכת כל' ירושע שביכן
ככל הנוטל. חמל צפ"ק דל"ה (דף י') כמהי יפלל
מווין למגול כל' חליעז ולהקופה כל' ירושע. לפי
שביכן ככל הנוטל. ונעט כל זה מווין למגול כל"ה.
כלומר לטעות הדוויות, ולכך טעם למס:
וזה תשובה זה כי מה בכל עולם נדון בתאוריין
כלוי טיש מניין ציוו כפי הרקipsis של קין
ושב חל נקודת החת כפי מניין השניט. כי זה כמוין להמנס
ויש. כפי סבשו טיחאי צוטו לנקודתו כרלהשונה בסוף
התנה. יקיומו לינו כפי סבשו כך כפי משפטו. ולכן
כלוי טיש מהכלאי לתאוריין. כי כהן כל נשלט הרקוף
מהכלאי לתאוריין ידענו כי מתקלי טענבר הויב כפי שמאפט
טימך עד חפלאי הילל. ונמיה מניין לטעיס כפי שכם
ההמנס כמקודל לנו כפי טהום מניינו להדפס. ולכן המל
החדת זה לכל רלה הדפס:

אבל על דרך רוז'ל ילמדו כי מלה זו מסולס ל'ב"ד וכי המועדים כלכט פלוייס בקוווט ב"ד. ואלה מעדרעד פליקט נדגל מן הדרנליים טהמכימי גס כי ישנו ביחס כמתקס הולך על התורה. כמו בלחינו טטהלה רקן גמליהן לאכני יאושט טיבח חליין במקלו ונחלמיין ונמנוחיו ניוס כפוף טהלה לטהוות נחטבונו (ב"ה דף כ"ה) וכן עשה לפיה טהולה נטה נלכת מהלי מיה טהמכימי הכהן שדור גס אה יפליטו בקר כהמת החהלי הפלין כן סוג רבכמתקס ודעטס: וזה מ"ט בפ"ק דחנינה (דף ג') ושוד פטה ודלאט דכלי הרים כדרגנות וגנו' מיה דרכן זה מכון הטע לפלה לתלמידים לטביה. היו טשולס מה' דכלי טולח מטmins לב' לומדים מדרכי מיטה לדרכי חיים... לה' כוז פכמו טהדרין סוג מכון הטע לפלה לנשות חלייאת ביזר וטהר חלקה הנשה והנס. ומן ביזר הטענה כל קייס לטולס וסת בתכוותות וטפלות. מה' דכלי טולח מסוליס לב' כחדס ומפקחים מותס. אלה סקפות טיניע ממען

מק' ה' דעת נפסד הילך כפנתה דעתו חמי' ישין כהדרה
בו למא טהור חכלי'תו. טית הכוונה מפקחות לב כהדרה
הכל ימיהו מדרך היה' לדרך מימה טיקנה מסק' דעות
נכפלות טיקנה ישיה נפלד'. הכל כתולדה לה' ממילר
לנומדי'ש דעת נפסד ה' מלה מגונא. כמו טהמלו' טזמה
ע"כ (משלי ב' י') כי תבוחה הכוונה כלכך וגוי' מזמה תבמול
עליך וגוי' לך ילק' מהליך רע וגוי'. מיל' טהמלה יקנאה הכוונה
והבוחה כלכו' ותגונס לנפשו' כלבי' יקל' יגוע לעיו' מזה מושעת
עלמי'. טזמה טבמול עלי'ו' ובהצוגה קולנו' וטילנו'
מדליך רע ומג'יט מדבב משוכנואה לבן' ילבדו' גראמו'.
ויתבחל' בדברי' ר' ז' טזמה סיה' כוונת כתולסה'. ממה
טזילנו' בפרק קמל' דעתות היליא'יס (ה' י' ע' ה') כל' נחיה
לה' יטובון'. וחאו' טהמלו' כהן טמכווניס לב' לוּמָה'יס
מדליך מיה' להרכי' היה' :

ואמרו עוד (הניגש ג') בReLU הטעות הללו תלמידי הכהני שיזכרו לאגדות הנודעות ושכך יתולע הלא מטהין וככלנו מעצרין כלנו פוכlein וככלנו מכתליין כלנו הוכרין וככלנו מחייבים במלוי תהילה והילל וככלנו וכו' סייחן לודד קולא מעתה ת"ל כלש נתנו מלועה גחל. כן פרנס להחדר למלאן מפי בגנולא נברך כו'. במלוי תהילה וידכט הלאיסות לת כל כדוריית החהלה להחזר. דרכו מליח כל גומל סחפי' דבורי מי בלה האין סחמת נחמל למשח כספי': וזה שגען לאריך עיון היה נחמל שטמי כקוט סמלוקת גומלו למשה מפי בגנולא. וכך טמחי וככל הלאין טמחי חומל מכב להחלה כל גומל מכבין, בלחמת טה' מטמי סדאות כו' דעתם חמיטי ובטמי דעתם כפכו. מה' חיון לדרכם טיהר מפי בגנולא דבר נטמי חמיטי:

אבל העין כך כו'. כלל המשפט שבסכום ובסכום פה
נומinalg' למסה נסמי כמו שמדובר במנלה (דף יט)
ול' מייח' נכל לנין המל לבן יהונתן מלוי דכתיב ונערכס
כל סדרניש מלהר ששלוחו רקב' למסה כל דקדוקי
פוקס ודקדוקי סופרים ומלה בסופרים עתידיים להדעת
ומליינו מכך מנגלה. דקדוקי סופרים בסם מהלוקת
והלוקת סגולות שכן הคำ יפלחן וכלן למדן מלע'ה מפי
הגענה. וטמייה בהכרעה כפי הסבירות המכויות בהודו.
ח' עניין ל' הלייעל כגדול ומהלוקתו ולחמי שט נצנץ
מייעל (דף יט) נעמד ל' יחותע על רגלו ולחמל לו
בשניות כיון כבל נאנה למסה על כל פיני וכחוג כה
להחי לאריס לנטאות. אגא ליהו כתש ט' הלייעל חי
מסכים هل סהמתה יותל מס' וכו' חוטופיו כתש חמייקיס
וודקיס וככלינו מן השניות כדורי וחדע'כ נטו מעשה
ב במסכת, לחיל שפקלת כי נוטה לטמה הנע'פ' שבי'
 יודעים שבי' מבכימים רק' קלח מה' לו. לטאל.
וישו עונדים על דתס ה' כתש מטלית כוון שפקלת
גופס למתח שברברונו ותפרק להבש החומר.

ולפי פמואז או אולי כתהלה התויה. כמו זו הרצת נכלמה כהנוט וכתונט. כי כלות או קמלות כתהלה הacula לחוי פירלמו זס פילוט קמלות. וכחונו נחלן כי בנטותנו מלהק האילנו מהפניעס הכליעס, כמו שלחו פהמלה פוזחת האילאס חדכל האוה נמליס. למנין יהמינו כי שומך כהנטה גוֹת למעלה מפצע כמייחוד ולינו מסעך גאנזן ונאקיין

וְמַקִין

הלוcadulis גלויס להוט יטיפס בלבט טגןוף נמוך
מהל הנפש וטהין הנפש נמוכת חמל הנוף. והילו יעד
חוות ניעוד רוחני טחטי הנפש לתוכי לפלא מהנוף
להפלט שהיו מסכנים כדוליס. ולכן צמלה כתולח זה
סדרך כדי טיטה לבט מגולן גולן כי אין עמייס נהג
כפי קמניג הטעני. אבל יט לבט דכל החל טהור
ג'ול מון בטינו הטעני:

ולקויום זה שעמדו בגודל טהרה נקי עליו סיוע בהזותה
כלבאות ויתקיים. כי בהזותה לה נטההו כדי טהירת זה
במלשה. כי מהונת הנמה לא טיהר כי חס נמה טלה
בעמד כל סייע בעניינה. כלמו (סמות ג) וימל כי היס
שםן וגנו' בשוליך לה העט וגנו'. וימהל ג' (סת יט) צעוכ
ישמע העט בדרכי עמוק ונשך יהמינו לעולס. אבל
להתייבב בעין זה כלב עמידו בהזות והופתים
לשלוח. ולכן נזהת הנמה לחלק סייח הפלחת הטענה.
בזהמת זה סדעת. שלוחה הנמה היל הוקט מכאן
הכווס נמלים כלמו ויסס בסוף לגס וגנו' ופסחתי וגנו':
אמנים הטענש נזק וחטא לה תנוו ליט מפה ניטנו עד
זקל. ודרכו לו' ל' כיוון טויפנס כפות למתנית
למצל' טוב היינו מגהין בין לדיק לרשות. וכונת נזה' ב'
שלשים. שחד ט' לה יטהה תמיד טבע הנמלות
הכל ימאניכו על כויתו ומכוו כ' לה נזוך גדול. והמי
כי לדנירים כלש סבוק כוונות לה חלקות. יהי
סדרדים מגיעיס להיטים מכח' צוותה חמאן. טהלו
סיט כן לה סי' נספה לדיק עט רשות זבוס זל. וכוח
מה שלמל שלמה קע'ה נחכמו (קהלת כ') חס עזק
לט' גוזל משפט וגנו'. נחלו חס תרחה במלינה עזק
טישיה כלית בטוב ליז' משפט בלתי מיג למש טישיה
למוני טישיה מיג לפני תלמודו ועינו. כי כליט חבל
כוז נלה כוב טישיה גוזל במשפט. הכל טהטל חיד
יחפוץ לט' נזה. טהלו סי' כנות טמיות הלקיות
ופלניות לכל הייא מלחני ולבב פלט מפלני סי' זט
התימה נופל. הכל כנות טמיות היוו כן. כי כל
עיניס נטהה לתוך כנות גנטה מעל גנטה ונגוניות
טלה. וכחות הסנות כלליות סי' לירט טיקת טנה טגע
טמיות נטהיל כל מהר וחד. ולהר ליה זה הט'
ויהמל חס ותחס לה טהו ליט מפה ניטו. וזה עיין
ג' מכיל ספקות גדוות מדברים לvais מלאים בלבול
בינה. ונלמו כל חלש הטעמים הנכדים נמהה זט
טעה ליהונא טגנוו' זט יטהל. וניהמלס כפי דעת
לו' נלהט הדט' ניסן. ולמעשה זה סיוט הנהה טהו
בטהלת טוליה זטה לעט עטלות. כמו טליתו בפרק
ל' עקיבא (טנת דף פ"ז) וייט בחדט כלתון בטהה טטה
בוחל להדר טוקס אמצען. וטנו חותו סיוט נטול נטול
עטלות. וכן פזמן הטע מקויס הנהלה בטיטה.
בכלי נהלקו ל' חליעז ול' יכטן (ל"ט י"ה) חס הטע
עתידיין להנלה במען הטעכלי. (וכוותו טנייס בדכל
זא). וניהלקו טנייס חס נטהה השולש כויפן הטעכלי.
אבל טנייס טויס בדכל זה טטהו זמן בנטלה השולש
זא עתידיין להנלה. וכיון טנטסקה כלכת כל' יכטן
טהמל ניטן נטהה כטו טהלו טס הטעי יטהל מיטן
טטקה

וכתלו. וזכה טהמו ל"ג (מ"ק פ"ז) חצי מוטל כחדל
ומי מוטל כי לדיק טהני גוחל גזלה וכוח מגטה. כלום
טהה טעטלתו לטעט טמיות. וזה הדרת נתקה מס
בכל גזלה. כי מליינו בטהרתו שקדושה טלה
טהלות. טהרת המוש גזה וצורה להטהרה כלשה
עין גען כי עניין המוש מטהה טגע האמיות. כי
מלך קדש כזה מטהה שיב על השתקוף ועל מהי המזות
הוועך לאוי לנאל מן כדבל טהרה טהה כי ה' טגע
מלך גמוש בו. הטהרה הב' גוח נמל וטה נחמל
וילעך הא' ווילס' הא' עז וגוי. כלום טהה הא' טגע
הקו, טנסו הא' גוח מספיק דטהרת הטהרה וכלו כלס
כי כן גוח כי זה מלך גען ה' טהה גוח טדורפי כדרבי.
לו' טהיר. לאוי להוקיף גמלוות חמיס חמיטיקס.
טהרה הב' טהיר. טהיר מעמד ה' טהיר כי טהיר ספק
טכל עניין טהרה למעלה מן בטגע. וזה כל יטהר
למדרגת הנכומה. והין ספק טהורה ננוכה מתקיף
טהרות זולחה הוועס יודע טהורה ומוגהה בס
למעלה מטע האמיות. וחלו עניינים כלס מולייס
טוהה חזק על קיוס בגמול וטעונת ועל בטלה
הנטה ההלוי. הפלדה מגוף, על דרך טהנהר:
דבר יוע' גוח טהין מ' מגפותה בטלה. בטלה
טומחת גומה, והנטה חיונית להי צקי מדבב,
והנטה טמונת לחדב, הין הנטה מלהו מושנה נחש
המנס קויס הלאנו מליחות מלך טוולה פועלותיכס.
כי כבלינו טגומה מתגעגע לכל פחוות וידענו טה
יספיק, זה בטגע לך. כי הנטה בטבעת לה חי
לי הנטה מן הטהרה אל האקי' לו מן מקיף אל הטהרה.
קויס הלאנו כי יש גוזם טמן ה' טהה חמיה ננטה חיונית,
והנטה צוז טהה. כה גומה וכמ' חיוני ה' טה
זהו טהרות ומלאך ה' טהה. ה' טהה רלה נטחן
וידענו כי לה מספיק זה ננטה חיונית. קויס הלאנו כי
יש גמין כהנותי טהרה בטבעת בה' כהות. כה גומה
וליה חיוני וכמ' מפליל. הנ' נטחן כי מליות ה' טה
טנטאות קויס מלך אלחות פועלותיכס לה מלך ה' טה.
וכלהל נצנו בטנות הטהרה טהס נמלות מלך פועלותיכס.
כן להו טנטאות על קיומס וטהרטה טהה עד טהרה
קיומס וטפדים. והנ' להינו גומחים וכחיונים טה
הייס וקיומס גוח נדנليس גופניש לה גולדתס. ה' טה
להו טנטאות טיפסדו ה' טהרטה בטפדים בגופים טהס
גטחות ב'. ה' טהר כל' טהרטה. להינו טנזור טהין טהרה
על לטך טמונת בטגע. להו טנזור טהין טהרה
טהנו ה' טהה טהה טהרטה ומטענדת. אל טגוף. טהלי
טהה מעינו גוח טפיך. להינו טנזר טהין טהרה
טהס טפיך טגע. וטה ג' טהרטה נדנليس טהין
להוים להטיך קויסו. ה' טהר עניינו כלו טגופו נטך ה' טה
טנו. וטהל' להן להינו טהרטה טהה עטמה וטהרים
גופס נדנليس עוטיס לוטס בה וטן טפכיד גופס טה
נדנليس טפסידיס להו טהרטה טהה טוטיס לוטס גנוף כלו.
ידענו טהיר גזלה טהה טהרטה טוטיס לוטס גנוף כלו.
לה יפסידו להו טהה טהה טהרטה. ולזה טהר בלה
ישדי טהיר כלס גוטיס געניע טהיר נדנليس, כי ג' טהרטה

דלא"כ ניכן נכלח השולט ניכן טלהו פגנום ניק נעלן
וניכן עתידין לאגאל :

נתקפה וכו'. ממליך נספקה כלכלת כל' יסתע נמה
טהמיה פגנום לנו עתידין לינאל. וזהו ציסד הפליטן
ולמל ונו עתידין לינאל. וכך כל' יסתע מהמל נפ"ק

הדורש הרביעי

וישבון בבודה' על הרסני (שמות כב):

ה' שיח מוכן לילו נטהלה. זה קעון ליננו נהור פגש
כלל כי להבי רלהו טריה מתגלה בכל עת פילאה כהו
טהלו מקובליט מוז פומכיס על המקהל טהמיה עמדו
ולהמעה וגוי', כמה נלהה פסיה מוכן כל עם נטה
לה יטרך לפלייטה לטאות מוכן יופך. הכל קיטה פלייטה
כל' לטאות ממל ודוגמיה לדוכות לכל האגנס להנה פלייטה
יפלום קודס וליה יקל לרמאו בלהוד. ומהז כמעס לה
הוילך לפירות נמעמד כל' סי' לפי טמאל עמו לה שיח
פעון פלייטה. חיל הליינו הקטוב פלייטה נטהלה
הלהניש יוס למדו ממו לדוכות. וחזו מה טהמיה טס
וחלה מיל מסיכה. לי' מסיני דכתיב ויסכו כבוד ס' על
כל' סי' ויסכו בענין טחת ימים זה במן ה' וכו' מהי
טחת ימים. פלייטה מטה לה שיח גליך לפלייטה פלייטה
מוכן שיח כל' מה כמו פלמגנו. והס שיח נמייך לפלייטה
להה לה הוילך לפירות קודס מעמד כל' סי' וכיוון טן
מיהי טחת ימים הלה זה במן ה'ב. כלומר לה נטהל
עמו לה גלעדי ממו לדוכות טכל האגנס להנה פלייטה
פושן פלייטה טחת ימים :

ואמנם היה מס' מוכן לנזהה פילאנט זמלהה
גנזהה גדולה ממדינה הגנזהה. כו' עין
פה' גליך טהלה. היל' יחקן לטכל נקפל גנו' נט
לי' שיח גנו' פאות. וכל טן הס יסיה מולכט. לי'
טיזומ' טה' הפלר טימול זה היל' גנזהה טל' יטינגו
פק', וזה טין מדינה בטכליים האגדיס' זו בגנטיס
כטמיים. טמאל טל' ימלה נטס פק' לה געלאס ולה
טן מס' יטילו פמיד על עין מהד וליה יטפערו מדנה,
הכל בגמלהה בטגעיס היל' כס מתחת גנדל שילה.
כן שיחו גופות פטומות לו מולכנות לי הפלר טל'
יתפערו ויסחו, הס מן האגדיס' בגמלהה טטוקס הס
ס' מולכנית. זו מן האגדיס' בגמלהה הון נטס הס
ס' פטוטיס. כמו טיהפערו ויסחו היל' מחהיך כל' ה'
מס' מהכלי ועס סיחס פטוטיס. וו' כ' מטה נכיאו טריה
געל' גנו' מולכט מל' יסודות לי' שיח טימול בכל' געומין
טו' מוכן על עין מהד. זה פלה' עזס עונר מן בטגעיס:
וזה שובה כי. מהאנס גוינה מטה רניינו. כי דבל
נס' חי' גולדטראט' חדס. לגניע' הילו:
זה מה טהמיה סכתוב וליה קס נהי' עוד זטלהל' כמטה.
וteil'ו טל' יק' יק' טוד מי טזקה למדינה. כי מל'ט
קס שעומית במקום טו' מטה' נטע' ונטה' . כי כן
ימול' גלעננו טמי' . ומלהר כתולא נהי' חמל' ולח
קס נטהל' זטן נס הלהרוויס טיס' יעדו ויהמלו וליה קס
ויה' כהו וליה יק' טוד מי טזקה למדינה. וטל'
מדינה טה' הפלר טח' נטה' מה' יטמ' הכתוב כן
אג' כס' יטג' לה' ימגע קוב מגנלו. הכל' הודיע' טה'

רבותינו ז'ל נפסוק וזה חלקו (יום' ד) ט' מ' טהומל טזס טיס קודס מון חולס . ומש
טהמיה ויסכו שען טב לאב כמו טהמיה טס ויטכו
כבוד ס' על כל סי' ויסכו וגוי' מס' וכל' יטלהל' טומען
וליה צ' פכתוב היל' מהלך כבוד למתה . חיל' רטי^ט
יוסי טגלו' טונל טזס טס טיח מהר עטראט' סדרניות כמו
טהמיה טס ומטה עלה בעט' ונחכשה נטען וויהקדת' נטען
כדי' להן חולה ליטלהל' בטלהה טהמיה ויסכו כבוד ס'
על כל סי' ויסכו שען טחת ימים למתה . חס' טיח
להה עטראט' סדרניות טהו' מהלך למת' יוסי דבורי' לי' יוסי
הגבלי' ... ועל דעתו למדו מוה' נמסכת' יומל (דף ג)
טהל האגנס להנה פלייטה פשען פלייטה טחת ימים ולמו'ז
מוש' להן גדו' נז'ס ככפו'ס ולכך' טזוק' מה' הפלר.
כמו טהמיה טס טגעה ימים קודס י'כ' סי' מפליטן
שען הנדו' מטיטו ליטכת פלדרין . וטהמיה טס נט' כן
טגעה ימים קודס טריפט' הפלר סי' מפליטן להן
טזוק' מה' טפלה . מבינו ליטכת פטל' הפלר' פונס
ויהה . מפה' טס טזורי' טכיאו טטוק' טחת ימים
למתה' נט' נט' קמודט' היל' טיח כמו'ז כן
הוילך לכל האגנס להנה פלייטה' לעטאות עין מהודת'
כטמי' חמדי' , וחזו טהמיה טס היל' מל' מהיכ' לי' מס'
טחת ימים . מה' טחת ימים זה במן ה'ב הכל' טיח ויסכו שען
להנה פלייטה טחת ימים :

אבל ט' להן טה' טה' טה' . טה' להן לי' למדו ז'ל
מפליטה טל' מטה' להן גדו' נז'ס סכפו'ס ולכך'
טזוק' מה' הפלר . טה' הין למדין קל' וויהר לההמיה'
עליז טה' מטה' הוילך פלייטה' נט' טה' סמוק'ט'
היל' ט' טיח כמו'ז היל' הוילך פלייטה' להן גדו' נז'ס
אכפו'ס טה' טיח' לי' הס יוס' מהד ולכך' טזוק' מה' הפלר
נט' כן טה' מה' מטה' מה' מטה' :

זה שאלה' טחת' מטה' נט' נט' מטה' טה' ז'ל מkapidin
להילך נט' . היל' ט' טה' טזורי' טכיאו טמ'ט'
טה' האגנס להנה פלייטה' על עין מהד טטה' טחת' טחת'
ימים כן טה' טה' להן האגנס להנה פלייטה' למשין מהדר
כמו'ז לי' קל' מטה' . עדין קטה' לט' הס כן טה' לה'
הוילך מטה' פלייטה' נט' טה' טטה' טטה' טטה'
טטה' טטה' טטה' טטה' :

טכיאו על' חוץ טין טק'יס':
וותשובה טמי' טטה' טטה' מהד . וט' טטה' טטה' רט'ו
ט' ט' לי' הוילך פלייטה' מל' טה' טה' טה'
לט'ו' טט' ודוגמיה לדוכות . חס' כי הין טפה' טטה' פטפ'יאט'
הוילך מה' טה' טה' טה' טה' טה' טה' טה' טה' טה'
לעין. וכדי טק'יס מוכן ליל' טטה' טטה' טטה' טטה'

לבד וכוכב הרים פון הילך בדרכו. ושה עונת מנוסה
רמי לילה ממנה מחד, חכלו כלע המנייע מיל נוכח
דבל כמלך חייו על נד העונת חכל על נד טיפתכל
הטבע והכבד המנייע לס ממנה, ושה עס חיות צלי^ה
הכבר תיקונו חיין כהשא נдол כל קדר כמו טפייה
כחיות השם יט' משיח נגננחס טיחיו מסוכין
טבלוון גומור :

טסול דכל בלבוי חפץ כהוק מהדר. ולזה לזכות ט
מפה לנינו לטעטלת הפטולה ולאו לנזה לזכות ט חמל:
אמנים לי' נטה זה קענין הנפלת למאטה, אהזוב טסיה
ונמתק עי'. שהמגעים הmans נתקד על ים וסדר מה
טהנטיע אל סמקבל. וזה יטרך טיריה כי הם הטעו
סමול וכל עוד טסמקבל לנו יש מוקן לקדול יתגעל
סימס הוא יתקלקל. אבל מה טמגיע לחיות נכיה מלהת
קפס יטרכ נטה טס המעני רין פס קוס יקס ולאו
יטרכ סכנת סמקבל, קבל אט ילה. הקפס יטרכ
ילוון קעניש ובאהניש כמו טיכוון ליט טלאס קיילס
משותד לחיות טלאס. נטלו. סכנת סמהטעליש לנו
טטרכ נטה נטפערס כמתחלביס על ידי המגעיש
טהטפערס מירחט ומוגבלת כפי סכתה סמקבליס.
ומהלי טלה הקפס יתב' לאcum מפה וננטלו מבלי המעיש
כמו טנלה נפערס פה הלאה הדבל צו. יתויב טיבוה
מוחן הכל עם נטה כי אין מעור לה' לטפער עליו
גמיד. ולזון בטפערו מונבלת נהנתה מסה: —

ועל דרכך זכה נחנכה עניין ההור-סתום כסדר זה טהיר
שנש האלי צורה מלך לפניו. וכן' השם מלך מפניו
ועם נכוונו וכן' כי אלה יטה לנטעך כי טמי נקלנו.
וית כפסוקים הללו טהרות גדוות. מההה כנמה תהמיט
ושפהיד לה תשלל אלה ימלטו כי אלה יטה לנטעך. וכללה
טהרו כהמלך היל הכהן לו לטהרתו טמי כההה נהנחת טמי
טהרתו מלכיס וולמי סייחי טהרה לנטעך. כי אין זה
מדרכו כי אלה יטה לנטעך כההה כלחות חי. וארה
כן יטה טיסיס עניין הצעך מה נכוון זה; והוא כי
טהרתו היגר וטהרתו לפניו מלך ונרכתי הטע טכני
והו' כי אלה חנעה נקלן כי עט קטה עקר הטע פן הילך
בריך. נלהה מזב כי לטהרת ישלה ליה מינד הומת
טהרתו לטהרכס מלך נופשי טזיו הוועהיס טמיד ויקל
ענינס יכול עט כמלך מה שיקל עט קטה יתנתק
וימקלה מוכאים נטהר בהוועל כי אלה טהר לנטעך כהאל

והישאלת כהנית ליה המל כי היה יפה לפצעה. וכגון רב"י נמי פלה כו ווין צידו לבטח. וזה דכל מהמייס. כי הין לרקי בתקב' הצלחתה ממנה הצל' מהנטס יט' הצל ממנה. ככלייה וכזורה יכול לפגום כמכלה פוגה. והס. נחלמל טילטה לויאל בראבי' ח' לא ילה לסתה מפני שכך לנו בכבודו. הין לרקי בילמל כי היה יפה לפצעים. ולצון היה יפה; זר מלך כללו כו ווירה במנכנו כמעט לךן חוטו כללותה חמנשי צין הצע' ח' וליינו. וכן המן כמלך מפניהם ובאותה בקושׁו לא תמל צו והין נט' לךן מיטוס הוא האכלה הלאה מטה' נבדו: אבל הכהונת צוז על הדרך בכתבנו: וכזה שחלמו כי היה הערלה בקדשך כי עס קפה ערכ' הפס און הצלך נדרך. ואמנו כי היה יפה לפצעים, בס דבושים מתגנדים הצל על כוונות בנות, ובוח בצלע פגיעה להס מלך שיענכו דבורי בטס יט'. בכוותו מתייחד בהנתקס הmans כו. מלך קמחי בדרכו וכשונת על אכלס בדרכו, ויגיע מזע מהט כלוון יה' הפס דרכס

הס יsie נטולס. ולפונ ככתוב מוכית כן כי לא המל
כי לא העה נקלניך כי עס קפה ערכן התח נלכל
הכל כובי' ווילם פון לבלך בדליך. וכואל כלמלו
הייני הויל דצל זה מנד עמי חכל להמלה עלייך
מייחדי למס טיקלך מוז. וכן מוכית שוד למס טכנייכ
האטס יט' למסה חאל סגנטלו יטהול על העניין כמו
טכטוט וויטמן לעס היט האכל גלע נזה ויטהול.
וועאס האינס כמו טכטוט ווילם ט' היל מסה חמל
היל ציינו יטהול חאט עס קפה ערכן לגע חמד העה
בקלניך. וכואל כלמל היל טגנטלו נזה כי הינה כפי
עניניכס יותר מוג לבס זה מטהולך חייני ציילס כי מהו
מסוכניכס כפי עניניכס. ווילם זה חיין בטפלל מסה
ווחמל הס חיין פניך הוילcis ונו' ולמס לא יחות למס
טהטס האטס יט' נזה. חיין זה הילו כמו טהולפל
טהומל להויה טהמאלcis האניליס חיינס טוינס הילו
לרווע מזנו עס סיומס טוינס לניליס, טהין לחיין
טהטיכנו החולא על כל פניש טהיכילנו הוותס ווימער
מוזה מז טימער, כואל אט ספק גדוול זיין לאחצטל.

וכן נקבע הכלשה מפקות לרשות וליקות כהויל :
הספק כלשהו או כי חל חמל מטה חל **הט"ת**
להה להה חומל חלי העל וכו', כי ה
ההפלל מיד ולומל חס הין פיך הולcis וכו'. וכנה
ה עטה כן חבל חמל ועפה חס כה מנחות חן
בעין וכו'. וזה נחמת בבקשה עוגה ולטוייה. חבל
ילחן טהינו מעינו כל דכל כלל :

והם פק כמי יכול מכך"ה ה' מל לו פט יכלו ונו'.
ליד כתיב מטה חס לין פקיד כובלcis ונו'.

ולמה כתיל ספק כמה טכודיע לו רק"ט כודתי :
הטפק אטלייטי החולט פטנס לו רק"ט וויל נס הפטנט
הפטנט רשות רשות הפטנטים וויל נס הפטנט

עוד ווילט הָס נֶה מַלְתִּי הָנוּ בְּעֵינֵיךְ ה' יְלֹךְ נֶה כְּ

בְּגַלְגָּלוֹ, וְכֵן טָעַס לְזָק וּמְמֻל כִּי עָס קְסָה עֶרֶף
בְּוֹךְ וְ**הַלְּוֹ** אֵל בָּזָר אַפְּבָבָא אֲלֹירָה דְּמָיוֹר בְּפָצָז;

וזהו מה שנלחה לי נט . כי נמחלה קובל מטה
כמה . וכמו שג דגל טפלתך זו נלייכת כחול למן :

לפני שכך"כ כי המל לשלוח מטה חומר חלי ונו' ולחפש לו פודעתי חת חסיל חקלם עמי. וכיוון

**המלו' הали לפל במלחמת לחונלטן כל יפלול טהיר
בריבונותן כל יבו פלאהן לאם ינו מאירטו כי דבשנות**

כִּי-כִּי שְׂתַׂוְדֵעַ נָמְלָחַ מֵי יְכִיחָה וְלֹא סָלְבֶּל נָמֵח

כלמו ובמפליל פליס. יהלוד בלהמל זה אקונד עיין.
לו ריש לפקפנאל ליהזונא פילד פאי"ס עומתס. {בוזנו}

יכל למכה שפה נסחית ית' פלא יהי זה סכת קלינוס,

דינמי. חזרה מילדי וריאנט חומרת מושך פז ביצואו

ונענין טעוניים מנד ייפתח מותט מוגה חן כפיניך
וממכיך לכהפכל עלייכם ולכט כל גלה מתכל עלייכם

מגד שטח חנוך מלה. וככון יכטלק מלה פהנט ולחנט פון חקלר בדליך. וליהה כי עמד כנוי כזו כהלו בלה

כ' סדרך כך יתכל כגן וגוויל ביכתולק הסט ליזונס
ונרברב זר. וalgo פטומרטה הולומות מפלזורה שערב אנטומרטה

בדרכָךְ זוּ . ופנַח חַגְלָה גַעֲנוֹת מִעֵדֶס יוֹמֶל מִזְחָגָלָה
לְסַפְלָד מַלְאָס מַפְרִי חַפְטָה כְלִוּסָס , כִי כָס עַמְקָה וְלִינְמָה
בָּרוּךְ

אבל כמו שזכרנו לדוגמה היה סטפלר מטה לנצל מה
בוחן לו הצעה. כי מן הගירה טבועה בוחן
לטטי"ס כי לה חנלה נקליק'ס למונס לאור זה לחייבתו
על ישלה וליתרתו פון ייטגנס סכליון כפי דילנס כאע

מתקלך נקלב ממה. ובצ"י כוותה על דבורי ומלנש
גס היה שדרבר כס הנטה כי מלחמת פון גטינן והדער
בצ"ס. כלכך נדרבר ומלנש כי מלחמת פון גטינן בז'יב
מענה על מה שהמלך מטה פחדה לפק"ה והטה המלך
ידעתייך גס. וגס מלחמת פון גטינן כי זה עתה מילא
כהן הדר מל גטינן. ומלנש והדער בז'יב למד שהמלך
והטה המלך ידעתייך גס. לנו מלך ישלאל כמו שהמלך
טה ונסלינו חני ועמן מלך העם. אבל מלך כי מלחמת
פון גטינן. וגס לרמות צוז כי מה פחדה לנו פק"ה
טילך בטוקס ולו על ידי מלך זו נימי מסה. אבל
וחלייו נימי יסוטע יטיך כמלך הנחל מנגיג ישלאל
עד גותס לו הטעה והל הקחלה וכמו טנבל :
ואחר פחדה לנו פט"ז זא. כי ממשיב טיטוב מטה
לטהלו כלהזונה טודיענו דרכיו. כדי טיטיך
לזי גס לאפלה על ישלאל חס יהנו. כי חס לנו כן
יטוב מטה פט"ז למקומו וסיה יוועל טוב לישלאל טיפל
פט"ז מס. ולפייך חוץ לטהלו כלהזונה היה טטהל
חוותה גענין יותר להב מפני טיטה עת לבון. ומלנש כלהזוני
כח חט כבודך. ולו כוון צוז מטה לאטיג הטעת עגימות
פט"ז כמהות טטיה. כי חללה לנו למשה טיקא זא.
לי כנאל גלו מופטיס נמוליס טהין עגימות גלו
לעגימות וטשו מון בגאנגע היילוף זא. וכנאל מהלן הגד
מכהכמים מא כנולו. וכטיב הלו ידעוו שייטו :
אבל מטה טקטיט פט"ז ומלנש כי לחן הגדס ופי.
כליה טטיך טהלו פט"ז מטה טיטיגנו עודנו מהזבל
בגוף ונפש כמו טטיגנו כנאנט החה ליפלדה. וטהל
ימגענו קגוף נדבל מה. ובצ"י בטיבו צוז בלתי הפטל
ומלנש כי לחן ירחי טחדס ופי. וווע דעת רז"ל טהמכו^ט
בחייכס חיליס כויהן האל בmitten כויה. ולפייך המלך
פט"ז למשה חי עניאל כל טוני על פניך וקלחת גס
ונו'. כמה לו צוז מה טקייעו כי"ג מדות כי גס
חקודל חפהו נלהס גס על הוות טהין לחוי להסת.
כמו טהמו רז"ל והגומי לחט הפל להון הע"פ טהינו גנון
ונו', ולפי טקו דבל זר קאנט פט"ז ילהס על הוות
טהויס טנויס, כה בלטונ סטוס ויעד לו מוקס טודיענו
דרכיו וכט"ז ג מדות טקו מטהה צויכרטס. ולפי
טהדיאן לח טכיה פט"ז בכילול טיכלה לשון ישלאל האל
המלך זר בלטונ סטוס כמו טהמל והגומי לחט הפל
ונו', הול מבה כמי טכו לאטיל אטביבים ליזקל טנין.
וכויה כהומל נטהל נטהל בקפקנו מה כויה. וכטוח
בטה. נט מהה הי חן בעייך ייך נט ט. בקילגנו כי טט
קאנט ערכ פוח וווע יכיז נמאיס למלך ימלו זר אלה
טה לפסעס. האל בטהו כי טיכו בטוחיס טטהל מטיל
לפניך. סדל בטפה טטיך בטוחיס טטהלה טשענו
ולהטה. כי חיינו ממפיק זר מה טהמלת והגומי לחט
הפל להון ונו'. כי הול יטיך להויס בלתי חייט לעת בלתי
עת. ועל עניין זאת הול יטיך יוטה טונלאט טינסלו
למלך מטהלך נטהנו וטהל זריך לאטנטך מטוס טיטו
עס קאנט ערכ וטוח ל嘲וק טלה ימלו דטול טמלך
וועס ימלו כטול המלת כי. לנו יט. לפצעס כי חיון זאת
מהווק, ולכן חנו גלייס נטהנטך מלך טהה יכול לטטום.
הכל בתנאי טטהה בטוחיס טטהל. גטאל ונטטהל לאטיך
טטהל.

למי ונמה נחכ שטהורק מעלה גנו, זפנוב יותל
לכטיל מעלהקס כלע על דרכ זה. וולז הטי"ת סטינבו
ווחמל פני ילאכו וגנו. זוכו כלמלו הינאי גראיך לאודיט
דרליך נטהיל זס. זויס טהמלה טלייני כהוי-לייפנד
מכס כי הא עמי, גס האין חין דעתן זך כי פני
ילכו. זקלנסט כלפל חניתה נך זלאס. זוס כטיסטו
בחלוץ ישלהל הפל בזס מנוחהס עדי עד: .
אמונם גראיך ביהול ומה ליה יהוש הטי"ת מה טהמלה
ליה זייל טעלס נקלנד. כי עס קאטה עלהף חפס
טן הקלך, נדרכ לההי סיטופס. נחלוץ ישלהל כמו טהווק
בזיטופס במדבל: .
זהה תשובה נזה כי סטטיל טימוט עליו הטי"ת. טן
ישיג כלוון לישלהל ממנו כהו חעל עגודה
הלייליס דומס למשהה השגאל, כי בטול סענילות
ליה יטה סקאנף מטהי"ת כל כך הכל על עגודה הלייליס
להויהם לומז יותל. זוס סהנול כהוי להווט ממנו במדבל
יוטל מחלוץ ישלהל, כי מיל טטלהל כי זו יודיעיס
טבול סהילות נמכרות להגנתה קכוכיס וסתמלה
כמו טהמלו ז"ל (לטזות קי) כל סדר בה"ל דומס
כמי טהין לא הלאה, זוס מיל טבול הילאות בעכו"ס
טטולות. לטרי מעלה וכונגסס ה"ה טטהינה הלה ע"ז
כפלח. כמו טפילס נהמלו כי לה יש לאפנעס,
ולפייך כל סדר בה"ל מיל טיטו טהום כוכב לה
מזל חיון טפלתו נטמעת כל כך, כלו זיה נח"י טהינה
טהם ממפלת קלין טוועל ומוסל בלתי לטי"ת לנדו, כמ"ט
הכטוב (דגוליס לה) וחינה להמי הלא. נכל החלוץ. סגה
ביחל טהילאות כלס מלבד הטע"י לבדו נכליים נחלוץ
טהיה, ולזיות ישלהל יודיעיס זס. יסיו יותל קלודיס
געשות בעגודה הלייליס בכירופס בהואה. נחלוץ. כטז
טהמלו קוס טסה לא הלאיס הטע ילאו לפניו, יותל
מהם טיטשו נזה. נח"ז. מזוקף טיטול כהוי טיטו
דנטיס צאס האגד נחלוץ קקדסמה מכוהה להחן.
ונס כי כהוי להווט פן ישיגס נכלוון נסמלות דגלו
קאס יוטל במדבל מחלוץ ישלהל, מיל קוות טמדבל
מקוס פלאה נטה טלף. ועקרב זומלון הטע חיון מיס,
וחמקוס עלול זס יותל לכבול טכלוון אטהל סטמאות,
וליה כמו חותם טמתהכדים לוגר כי יכולת ק' טה
ככל מקוס לטטיב ולשלע. כי חיון לטיעין צן. הצל הטע"
ספכיעט הסטילוות. בזינז טיזיו מלומות ססכא טיכאל
קיוטיש לטרפנד מטהל סטומות. מפניא טהס לה יטמיד
טס הסנחתו על מהו זטנוין טהו ווועצעו למקלה
כוזן ישיגנו הצע. זולח צן סדרבל בטולות מלן
זס כי חיון כהוי לפהד עריכס טס כל כך, ולפייך מהל
הטע זטטהה חיוני גראיך לאודיט דרכ זטהיל זס כי חיון
דערז לכבול מעלייכס הצל פמי ילאו בזוכס. זוס
המאס נהגי נך זלאס. כי נלזון מטה ידאך לכל ישלהל
כמו טהמלו טטמלן נדרכ. טהין טירוט נסמוול מטה
בלבד. ומזה לה כטפיך לא זס ווחמל הא חיון פער
הילביס מעטה חיון כהוי בטחו זטמן כלל. כי הס לה
גמא זודע טהו טהמלו מופלהס מטהל בטומים הטע
לה בלאיך עמו, כי צביזען נח"י לה ישלו זס נזה
הצל נחלוץ, מיל להווט כי נסיגוט נטהה נחלוץ לה קיט

דרכות

בתוכלה לנוינו ולחטחנו; כלום שן כלנו ומפה לנו
ובכן ימוך הליינו הועלה גדול מזל הגנהך ונלז חוק
כלצ. ובכן נסיה עמוק ונחלך. וכאש יש' הוודת לנו
גס לוז. למול האה' הגבי כוות נליך כלו' טפהיה
כליות כלוות ניעי וביניכט גלו' ההוויל לייקס נועלס.
זו דעת רוז'ל שלמו (ר"ג ז) כלית כלוות לי"ג מדור
פלין הוחלות לייקס, בוגר מל פגה הגבי כוות נליך:
ואמר נגד כל עארה העהה נבלאות הצל וגו'. כי חע"פ
בעטו לאס נבלאות נדולות צחצ'ן מליס ועל

טיס. המנס בגפלחות כהס כי כלב לר' רבי עקיבא
כהס נס כהכל לר' ירמיה נס. הכל פליהט זה גבלית
יומל פלייה נדולה מס' שיאו הדר נטה נכלון ימכה
כל זמן שיעטו כבדר זאת לה יהנו ליקס לנוון.
לו מפצל כי חמלו להטה גפלחות יהוו למא גנטס
מזכר יפלווע ר' גוודה ר' דוד ברברוגה:

ומכל מוקס כטולה מזו שכרתיה הוו כי בגיג ממה
מכוכבו, וכי סירות יברל עט קטה עקרן סטט
לפיות חועלות ליכרמל ביסתוק הנס יתב' מרס וימפלו
לכונגת מלך כל זמן כליה יכו נסוחות לבליהה רב"י.
חכ' כל זמן ביזע נכס דרכ' ירושת נלוות נכס
bam". קומייס וסוח נכס-פנ' פהיר הושג'ה יתבל
לכונגת הנס יתב' להוס מיל כי סמלך לה צל
לפלהה לעונס וכוחה הומל כשל מפכו ובאות בקלו
ונו, ולח"כ המל כי במי בקהלנו ורוחה בז להלהה סטראת'.
כי יט בכוכב זה בקי גויה ובי מעמיד. וביעולו
בר כשל מפכו ובעוד בקהלו הלא המל בו כי במי
בקלו. הלא המל בו כי לה יש לה לפנהב. הלא נך
בחול ומה כווך נתק טעת כשל מפכו ובעוד בקהלו
AMIL סיום הא"ת בקהלנו. כי ידו זב מלך לה יכה
לי נס מיל כהה יסזר רוח רוח זיין:

אבל נלהט מפסט שכחוג בילוס הונטו בונחיג כבוד
עם זה כמלך יותר ממה שנעשה למלך הכל.
מלוד חיות פמו כל הקב"ה נקלנו רלווי בונחג עמו
בקלוב מלך כמו בונחיג עס כסא יהו', וככל דרבינו
רו"ל ולאמו זס מניכلون בשמו כסא לנו כמו בלמל
כפרק חד דיעי מזווות (דף לה) המל ליה כהוה מיגד
לרב מלך כחיב ומל מטה האל פלה הלא' עליה הלי
מנבייש לי' הלא' זכו מניכلون בשמו כסא לנו דכתיב
כי פמי בקלנו, ובין בנין כוונתך זה המה מלך הוא בלא
בנין לין כפרק כי יש לך לר' אל כבדל גדול בין זה
מלך למלך הaging עד שלא נקרה כסא המוחלט
כס' ד' מוקיות הלא' כולה. וזה גוזו הצע'ם בונחג עס
זה כמלך כמו בונחג עמו :

ובזהה מכתלבן פימלה נדול. וכזהה בפליינו יכוונע טהנתהו
למלך כמ"ז הכהוב (יהושע ג) ויהמל וגוי של
זהה כ'. עתה נחמי ויסול וגוי. וכזהה מן סתימה ר' ר'יך
ס'יך מוקל זה ליהווען בכלי כתיב הנבל נטהניש ממעל
ל讚וט מלוחי כהכת. ולוין ספק בכלו טהרבול לזכות
ולקפל נליך לך' לנדו כן הסובל לאטהנותה כמו בפליינו
בפרק ד"ט (כנדlein ב') להד כמצחה ולהד כמקעל
ולחד סמנך ולהד המטהנותה. וחוין מונה בכל מקוס
מי טהנתהו למלך מלך נלאה נלאס נלאה ר'יך מלגנו

הדרש הרבי

הו

בכחותנו ויקוד ויתרנו להפכו. הכל יעקב לרוחה כמלוך
וליה כטהרתו לנו כי נא סיה מושל נך. וזה"כ ה'ך
הוילטה יקונע לכתהות למלהך הנלהך הליו;
אבל הטענה נזק כי לוינו כמלך הנלהך ליקונע
כזה כמלך טהורתו בכלהן כהמלך הלאה הגבי^ת
טלה מלך וגנו'. אבל פמלע"כ במלע' זה כל ימי מיוז
בלוי יקו מונכניות כי לס ע"י כת"י לנדו. לפיך חמל
מות מלע"כ נלהך זה כמלך עגמו לה לאטן. וכן
המלך כטהרתו חי כזה בטהרתי נימי מטה לבך. ודחף
הוינו וליה לסתה עמו. והמלך עוד כמלך שליה ימכו^ת
להס זל כל ימי מלע"כ. וכיון שבמזה מהה פאל לווע^ת
הפה למקומו פכן יקונע להו ביגמל ויכי בויות
יקונע ביכrho וגנו'. ויהמלך ליה כי חי זל נטה ה' עטה
בטהרתי. לך נטהה בגדי מלך לפניך. ומפני
בידע יקונע בזה כמלך בטהרתי עליו כי פמי נטה^ת
להה פאה מון קלוי לבקחותנו לנו כמתקהוס ה' נטה^ת
ומבה כן. זהו צעס מה בכחוב כטהרתה זו לנו כתהות
להלהיס וליה תענדס. מהין לו עיין כהן כי כהן ראייל
בע"ה בטבלה אהבות. ה' כל צעמו זל דצל, כי מפני
בטהר על זה כמלך בטהר ליבלה ליבלה ביגמל הווע וטההנגן
נו קלוות למס בטההנגן עס הש"ת כהמלך כמלך מפני
וטהן בקהלו וגנו' כהן בפליטה. עד במשה למד יקונע
בטיות מוהל וכלהי לכתהות הליו. הוז וזקיל לה
בקחות להלהיס וגנו'. כהומל ה' פטרכיטיך לככל
ולבקחות לפסי זה כמלך. לה טרשת עגמך מזש
בקחות להלהיס כהה כי כעמיס פס עוגדים נס כן למלחים
הו נטהה אהבות. כי זה כלה כוחן מוד שטמי בקהלנו;
ווג"ב יט צעס ה' להם כהמלך בטהר לנו כתהות להלהיס.
לפי ביהי הוטט בטהר לער"ז טה מפני טרוו חוטפים
ביה יוכלה למלהcis ולטהה אהבות להימיב ולאלע כהה^ת
יביגנו לרונס. ויהמנס נפל תכניות זה על זגד טההן.
ויהר צעס חיות טהין צידס לטיינט ולאלע מוד עגמץ.
עס כל זה מ"ה פלט המפק בפעחה יופל ופחות כפי הנטה
המחפנלייס. כהה כהומל במשל טההנגן הוויף להלה
הగופים הטעלים כהה נכייס זקנל הלהות. וטהמץ
יחמיס הוקס כהה נכייס זקנל זקה מזש. וכן הטעיק^ת
בזהל בכוכביס ומלהcis טס למעלה מהס. ה' מה^ת
ככנתה בוגוטיס הטעלים זקנל שפע העליויס ופערלווייס
יביה על ה' מג' קנהיס. לס זיילנו בדבלייס כבושעליס
כהליותיס הטעלים זקנל זקה מזש. וכן הטעיק^ת
לו יקונלו זקנלו, הו זיילנו בדבלייס להה נכניות
געלה הצעגניס זמתקפי בוגוטיס. ויהמנס אהבלייס
הטעים זקנלויס הטעים דבלייס הטעים. וזה מוד
בוגוטיס זקנלויס הטעים זקנלויס זקנלויס. זה זקנלויס
לעה זקנלויס זקנלויס זקנלויס זקנלויס זקנלויס
לה הטעים זקנלויס זקנלויס זקנלויס זקנלויס זקנלויס
מהה מוקט זקנלויס זקנלויס זקנלויס זקנלויס זקנלויס
געליויס הטעים. הנה זיילו מלחים הו כוכביס.
ומוד כההocos זקנלויס פעל יוכינו לטעים על בוגוטיס
בקבלייס

הו

למכמל מכהנו ותן כטועל, כיcadnulis הרכז נזמן
כהוּל כי מושבין פכוּלָה הוּא הנפוץ, על אך מלה
העשב מקולין בערבי פילוני"ה על האכפה, כי כל מה
תנתה מה נכזון ה"פ טלו יגוזרו הכהן כאול מותך
לעטבו מפני שהוא מפוס לפולח ונוגג מנהג לטמייס
המצללות הלו דנליין ז"ל. ויתחייב מזה בכל מה פולחה
תוכל כאולcadnulis בנטלייס פולין בסוף ממת, וזה לא תינ
לון כמשמעות פכוּלָה. דנלו הין לו המותות, אבל לא כן
הנטהעל חס נגע גלוּי לו נעלם במשפטי הסנוּאות
ללו. לסלק זא בסולב כלל:

אבל מה שחייבי בזאת הוא עניין כי יתוף הולך
חוותו כפולה בפיקות, וכלל חיקוקו בפלטה זו
זהמו ולו העטש כמעביס, ווין ספק שהוא עניין
המוני, הע"פ טהור ז"ל כתוב נפ' שנחכל שהוא דבר
ככל אין חממות לו, והין זו דעת רז"ל בכמה מקומות,
וכלי המלו כסילו היותר דמתקדשו למסקל עפל מתחיה
כלעיס דר' חינוךحمل זילי טקולי אין שוד מלבדו
כתיב, וכקשו עליו מדרישת לבוי יהאן למה נקבע בסמס
כטפיס שמחייבין פתילה כל מעלה וכו' ותילו טהני
לבוי חינוך דנפייש זוכה. הגה מכוחל נגלה טעין
כי יתוף הס טונליים שמחייב ממנו הו מהקי לנו מודומם
לכל, וע"פ מה שכתבנו ימיין כייס מופך מוד סכנת
המתקעל, כי מוד ספועל נגלה כמלוס הו דבר נטול
ועם בו לחתם ספרה: וחוטף חברה:

ונגלה לי קימה זה ממה שלמלו זו "ל כמם' סגד' (סז) בלא כלטיכם חלו מעשה פליס כלטיכם חלו מעשה כבפים. ופליס רפ"י ז"ל שמעשה כבפים על ידי מליחי חנלה בס נפשיס, ועל זה בעין בעלמו מפושט מכוחל, וכוח טעל ידי מעשה הכבפים יוכנו בגופים בתהומות לכבול רושם ופצע מיל מליחי חנלה, וזכו עין לחי שטחןול חוטו הטולה, כי עס כיזט טלח יכוין נזק דבר מיל לטעל הסל יכח דבר נטול, עס כל זה לח ילה הפס יחנוך המכין לד. מכונפות בתהומות לכבול רושם מליחי חנלה, וכוח כי חמאס נבלחו לטימות כלו צעמו טל הקב"ה לנכד, לח טיפישו בחוקיות נמיות כ"ה. כלשהל ילה להזחית חומה מה חזיש מה בעין מכת נכוונות וכיוח נו, זכו יוכן מה שלמלו זו "ל נמל נקלה. טמס כבפים שמחיתין פ מלאה טל מעלה, וכוח כי הפס יתב' כלל שעלו טהומטיפוייך פוג. יטפישו חמיד, והטפיפויים רגע לח יטפישו הלא כלשהל ילה הפס יחנוך לנכד נזוך הצעה, וטהר העסקו בעניין הכבפים. יכוין בתהומות לכבול כבמי אמרטיפויים רגע וגnewline קפר מטה טבולד בפהליים שנמעלה:

הדרוש החמישי

**אמר רבי יונתן ניוחנַך איז הקביה משרה שביבתו אלא על חכם גבור ועשר
ועניו ויכלם ממשה ונור (מליט' נח)**

בזה למשלה מן הכלל, נקלע טכני נוחי, לאטטיס
ונכש למן תחול בחול היהס, ולו יטיק זה טכני
טכלי, אך, טכני טווכן עטנו וטממו לי הצל
טודש

סמכנויות. זהו חלקו ויסודו הפלג בנו עליו עניין ע"ה
ויבחו מזאת לנוכח ולכל נמלחך היו לכוכב קפה להציג
לפניהם. וזה חומנס כפרק חמוץ מבני פנים, סמ' כי אין
בדבר מעשינו עלבות היו גער להthead מכעליוניס כלל.
כי אין יקס ולחן פבע משומך בזון מעשינו וביעיכס.
ושהו אף כטני מיל ביכלהס וכטפאנס כנהוות מהאס
ונגנליים חי הפלג להס לאסיף ולגלווע מיל מיל עגמס
הכליפוי השכנת סמכנויות לנכד. לחן מיל האפיפיש כפי
דעתנובדי, חללייס. ומפני זאת, הפלג בכלהן לחן טההוס
לחלקיס. הילאי המלו הפלג מפניהם ומן בקלו וגו',
וכו. כלנו הילאי טההוס נא הפלחן הטעומס
כמעלה מטה של הפלחים מיל כי טמי בקלנו, מל דירך
זהני. מכם הפלג להטס לבענעם בקלו. ולטהחותם חיין,
ועס. כל זאת הילאי להטס כי לחן טההוס הפלג
כיווקו. טלית וחיינו עותה הלא טליתות. מה יריה נטהל
הפלחים הילאי הילאים במדרגתו, וכל טגן נטהה המgos.
כלו. מזא הפלג להנין כי אין בידי לטיטיב ולהרע מיל
געמס, וחט כן לחן טההוס לחלקיס. ולטן חענדס
כי לחן ימיך לך מזא קועלט כפי טהטוב;

זהה. בזאת מוכיחו מיל ספקות לזכות ומכלול ענייניס געלמייס, וכזה כי אין ספק שהגמגليس הילע ענודט. היליעס וסמאכוקקיס היליש כפי הילע יוכו צוז סלטוטיס. וdoneci רגונטיאו ז"ל לא כי פוטיס. ווילין ספק כי הנביון קיס מלהמת היליס טיס נמתק, חועלה מלך ספערלייס סקס, כי חס לנו מה משׂה המליך תלמייס וכן רגיסدول הילע דול; הילע בזין כי על האל פכתבי, וכזה סצומניש הקדוםיט סיון גודעיכ לצליס רגיס מלך נבעות סדרליס בסיס כי נמתק חועלה לב, ולא סיון פוטיס בזא הילע על הוכן המתק חועלה ביהודה עין טיס, וכזה הילע המנס כי נמתק מלך המתקפל בלבד, ווילנס בס סיון לוקהיס הוכס מלך ליאון כפועל והמאכיפיט, ויוסיפו לחעל לקלר ולזבוח. וימתיב מזא כל מה מלך הכרנת המתקפל טיס דכל הילע מושיל, מושל כדרכי החוכמה, הילע מלך פיקת מלך כביג ליאון כפועל. כעליון דכל בצל, וליק-מענודת היליעס, ולפי זה כל מעשה בלילה יכוין צו להציג ליאון כפועל ולא. כיון צו עכודת לענודת היליעס יזועה יסיך מושל, ולא יסיך נחסל. מדליך

וְכֵן נִלְחָס דְּכַי הַלְמָכָ"ס ז"ל בְּפֶלַק ל"ז מֶלֶךְ כְּפָלַץ
מִכְמֹולָה, וְכֵוֹת ז"ל כְּתָב טְנַמָּה פְּלַמְלוֹ ח"ל כָּל
דְּכַל טִישׁ כֵּנו מְסֻס לְפֹולָה הַיִן. כֵּנו מְסֻס דְּכַי הַלְמֹולִין,
טְרַולִּיס נִזְחָם כָּל מֵה טִינְזָלָה. הַעֲיוֹן הַטְּבָעִי כַּוּן מוֹתֵל
חוֹלְטָה הַכּוֹן, וְכֵהָב הַלְּיָקְנָס כְּעִינִיךְ מֵה טְהָרִילוּ מִקְשָׁ

מִן סידור צי הילל פלגי הסס ית' לנכונה מות כסלאס כוזל כבשו, וככבר, סהכלייט הילגנו בו למן יונדרו קמין. כהנטוי, הוינ' צימער למדס מלטה טפיג

בתחהוניס, ויסיה דליקות ניש ונין כעליזים על
טיהר לחי נסחה, וארס יטה מן הכמה וכעטש
רכס מעלה ככליות וממדות יגאל כחות גופיות חכל
ימלו נו, מהכל חומל בלו מסתף עס בכמות ולו
מהכל הו חיט, ולכן יבדילו משרות כבדל טזוס,
המל האניא לי מושגוטיכס סי' מנדילו וגנו' (ישיע
ג'). אס כן זליך האניא לאסיל פליפיז מעליו,
ויטימלו נו כלאמיה כהמתקים טהט הכמה וכעטש.
ועוד פשי פס בנדיליס בפלק חיון כמודל (ד' לח)
סוכיתו נבול מדכתייך ויבלות הטעת כהgal על סמכון,
וחמל לב מסה לביו עליו כסנום פלטו וכטיכ עפל
המות הולך הקלה, וכקשו פס ולייח דחניך וקפין
הלאה מן האין קלד דכתיך וחתפות צפני כלוחות ותניא
כלוחות וגנו', עסיל מדכתייך פבל לך פס
לוחות וגנו', פסולמן יהו פן, וכן האויו מיניכ דכתיך
ויקן פלאס וגנו'. וכנה כיהלו גובל ועתיל כפסוטו,
ועוד יקשרה על האן כמפלשים על טהמו רב' המנייע (ג')
ולינמל ממשה דלמה מטה טהני דהמל מל חיון כסכילה
זולה האן על הכס גובל ועתיל ובועל קומס, וחיון
בגען קומס מדש כוּבָה ולן מעלת פכליות טלה
סנדיליס כפסוטן :

**אבל יפלך ניהול מדוע יפלך האניש נכיזתו עטיל
וכעל קומס כי גאנגול נול לפלא פלייך לאיזום
המן זנו גאנגוליס מי פאוח סלה להוicia עס דב ולח
יטוב מפני כל כטו פהויכיל קאנס יתב' לילמיא (ג)
ויהפכ טחוול מתנייך וגוי חל תילח מפניאס וגוי, סכל
געגיל וכעל קומס נליך טעס :**

והתשובה נזהה ימלך כנראה בגויה לאבילים
לעומתו בלבד לא דודקו, כי רלווי טינכט
מי טימלו לו הפלמאות הפל תפלות היפות בסיס
כגופם פלט הוא המכ, אבל כנראה טינכט להמון ומודיע
מה טינה הפט", יעיר טיסיס נטה ונלה מכל סכנות
מהוסטי להכ渺 ולהונטי הטעטל והונטי בגובל וטיטלימו
לו מצלות סמדות, ולבען נבייה גויה חמוץ מהימן ומבדל
להמון, כהמלך ומלך מהיך יכח נביה, לו לאה
טיהדנק הצעע בלהגן עד טיסיס לו לנבייה ילוות מהמו
כעתירות, אבל לאה לו טיבמיין מה ביטיס מבה צפין,
ולזא יקלה גס כן נבייה הצעל נבייה, כי נבייה גנאל מלזון
יב בפתיש. וזה נליך כנראה טיבלו לו העלות האכליות
וככמוניות. וכזה המלס ז"ל נבלק חמוץ (בנת גב)
בנעל קומה, לטיתו יותר נלהה מל בהמון בגעין כהדור,
כמו טהמו נרכבות (ד"ג ג) מנין טבקב"ה מסתנה
בגען קומה, וזה חיון לרוי לדבב כלביס להו ליט
טיסיס בעל קומה טישו דבורי כמשיב זול, הנוו
כמעית (ד"ג גז) חנו לבן יס טז זון הוול זון חיון
טס זון הוול הכס חיון טס לו זון ולו הכס הוול
הדר טל זול, כו טילמייס המל לו ידעתי דבב כי
גער הנסי, לו הוול חייני נליך לו הheid, אבל הוול כי
עס כיזהו לרוי לנובה בכבר בלטו מעלות נפסו,
ההלי טל ידע דבב חיון נהוי להנאה בטלחות הפס
ולבבסט הט הצל יגנו :

והגנה יט כלה מלה ליזה נטה הון האחים על-
פאליס

בזיהו שבדנלייס כהוועיליס וסמאפֿסידיס האַיִ, על דרך
מכל זה בכלהו מגן סהָדֵס לְיַהֲפֵל סַנְדָעַ סַדְנָלִיס
טַבְשָׁס נַמְפִיכָהוּ עַל טַוּוֹ הַוְנִכָּהוּ האַיִ הַס יְהַ מְמָנוֹ,
הַכָּל נְכִיר לְיַיְלָהּ טַהֲלָהּ וְלַהֲטִינָהּ הַמְמָטוֹ כַּסְיַיְתָהּ, וְהַחְלָהּ
אַלְעָגָהּ סַדְנָלִיס הַנְּהָוָתִים האַיִ וְסַמְנָדִיס. וּמְתַהְיִיב גַּסְסָן
בְּנֶסֶת פְּלִי הַבְּאֵל לְנוֹמֵד מַחְקָרָנוּ לְעַמּוֹד עַל הַמְמָטוֹס,
לְהַיִוְנִיאָהּ סַדְנָלִיס צַדְנִיאָהּ סַמְנָדִיס וְאַגְּהָוָתִים האַיִ,
הַס הַיְגַע הַלְיָנוּ בְּפָעַל הַלְיָטִי נְכוֹלָיִי הַסְלָהּ כּוֹהֵן לְמַעַלָּה
מַהְכָלָל, טַיְודָעוּ סַדְנָלִיס אַגְּלָלִיס הַלְלָא כְּפָס יַפְגָלָן
וְחַטּוֹתִים לְוָסָס בְּנֶסֶת, וְסָס מְלוֹס כְּקוֹלָס וְהַזְּלָומָהָה,
וְלִין סְפָק סְלִיאָהּ סְבָתָהּ זִהְכָפָע יַלְכִידָהּ טִיכִיאָהּ טָלָס
בְּמַעַלָּות סְכָלִוָּת וְגַמְעָלָות קַמְדוֹת, נְהַיִן לְהַיִוְנִיאָהּ בְּיַהֲולָהּ כּוֹהֵן
הַבָּסִיס יְתָבָ' עַל הַהְיָס לְעַלְמָהּ כִּי תּוֹעַכְתָּהָה' נְלוֹז.
וְלֹא מֵזָה הַגָּד לְגָד, הַכָּל מְנֵד כְּמַפְרָךְ סַדְנָלִיס כְּפִי
סְלִיעָהָס, וְכוֹל בְּיַדְוָעָה כִּי סַדְנָלִיס כָּלָס יַהֲקִילָנוּ לְדוּמִיאָהָס
וַיַּלְחַקְנוּ מַהְפָלָס, וְכוֹל מְנֵד סְלִיחָהָס נְדוּמָהָס וְסְהַתְּגָדָהָס
בְּהַפָּקָד. וַיַּדְוָעָה כִּי סְהָדֵס כָּל עַד שִׁימְסָךְ בְּמַדְלָגָהָס סְעַלְיוֹן
וְנְכוֹן הַתְּכוּנוֹת יַקְלָבָהּ הַלְלָא סְבָכָלִיס אַגְּכָלִיס, וְלְהַיִוְנִיאָהּ
בְּיַהֲלָמָהָהָה נְזָהָר, כִּי סְהָדֵס יַהְיָה נְזָהָר מְלָאָה, לְזָהָר מְעַלָּה
וְלֹאָהָר מְטָהָר, וְכַלְיָתָגָון וְיַתָּלִיס טָלָנוֹז. בְּמַעַטְכָלָהָה וַיַּחַסְךָ
בְּעַל תְּכוּנוֹת בּוֹנוֹת, כּוֹהֵן נְפָלָד מַסְתַּחַתְוָיִיס וְפָנוֹה הַלְלָא
גָּד הַמְעַלָּה, וְכַיְצָסָק עַיְנוֹ מֵזָה וַיַּטְהַר הַלְלָא סַדְנָלִיס
סְהַוּמָרִים כָּסָהָהָה פָוָה הַלְלָא גָּד הַמְעַלָּה, כְּהַבָּל נְלִמוֹ
בְּמַרְחוֹת יַעֲקָב הַכְּנִיאָה עַלְלוֹז כְּסָלָס כְּמָלָס וְהַהְהָה מְלָחָה
הַלְּסָיס עַוְלִיס וַיַּלְדִּיס גָּו, וְכוֹל בְּנָלָהָה הַלְיָוָה סְהַמְּקָסָה
הַכּוֹהֵן מַוְןָה נְגַטָּהָה, וְזַמְמָנוֹ יַעֲלָהָה הַלְּיִקְשָׁס לְהַגְּלִיסָה
עַמְמָס. הַמְמָס הַלְּהָוָה לְזָהָר כִּי עַד בְּהִיאָס מִיְמָס הַיְהָפָל
בְּהַרְחִישָׁה כְּעַלְיָהָהָה לְזָוָפהָה תּוֹלְכָהָה עַל סְדָל, הַכָּל יַסְיָו שָׁלִיס
כָּל עַד שִׁיתְעַסְקָהָה גַּגְלָלִי נְפָסָה, וְסִיקָה הַהְעָלָה גַּזָּה
לְהַלְכָהָה סַדְנָלִיס כְּעַזְוָלִיס נְעַלְיָהָה וְלַמְעַט סַדְבָּרִיס
סְמַהְיִינִיס פְּיִילִיס כִּפְיַיְהָפָל, וְלִסְיִיְהָזְהָה סַדְנָלִיס
סְהַוּמָרִיס בְּכָלְחִיס פְּלִי הַפָּל כְּשִׁיתְעַסְקָהָה נְהָס שִׁימָנָה
הַלְלָא גָּד הַמְעַלָּה, כָּל פָּכוֹן מַיְהִיאָה כְּפָעַט נְתָכָנוֹת
סְלִעָהָהָה שָׁסָהָה תְּהִוָּהָה כְּמוֹפְלִוָּתָהָה לְדָנָלִיס סְהַוּמָרִים פְּלִי
הַפָּל הַתְּקִילָנוּ לְסָכָלִיס אַגְּכָלִיס, הַכָּל יַהֲבָהָה מַסְס
בְּכָכְלָה, וְזָהָה כּוֹהֵן מְלָאָה לְזָהָר יַזְנָזָן פְּלִין קַקְבָּ"ה
מַמְלָס בְּכִינָהוּ הַלְלָא עַל הַבָּס וְעַנְיוֹ, בָּסָס כּוֹלָלִיס מְנָנָהָה
בְּסָכְלִוָּת וְמְעַלָּה כְּמַדוֹת:

אבל גםה פהו לירך לנכיה נכוול ועטיל לירך טעם, וכאות סמלטיות פילטו פלאה נאומנו נכוול פמנצ'יל פכלו על אמ'תו, עב'יל טיס לו מלה כתסתפקות, כב'ו עב'יל ונגוע פהמני לנו יונקן להוותס סמווכלייס בדב'י בן זומל נח'נות. ווין דבליכס נכווניס פה'ס כן לאה פה'ז'יב ענייז לאה ריש לירך לאז'יכל נכוול ועטיל, פה'כל למינו לרוכתינו ז"ל צפ'ך קמל דעבות הליליס (דב' יט) ענוש גדו'ה מלון. האה נ'ילו כי מי פה'ניע לער'ה לי' הא'פ'ב'ל פלאה יקדמו לו טאלת וקדוטה ויל'הם הפה'ן ויה'ר כמעליה סמווכלוותה בס', האס כן כו'ה מושל על הלהוותיו וו'ס לו מלה כתסתפקות פה'ס ייל'ו מושל עליו ויכל'ה תמי'ה. כמה פלאה כתיג'ה לי' הא'פ'ב'ל לו לסתיג להו'הן המבשלה :

וואן כבוק טמפלרים הול ימיינט כנסס ויליאם דן

דרישות

הדרוש החמישי

ה'ר'ן (29)

ליה וויה וומילו וכו'. כלול כתוב בדעת הדרש זה :
ולזאת כסנה נסולם מטה כלל טליתות נמי, להלן:
 טליתות נכם ללי, ואסרך ממנו נחתנה גמולה
 הדרש הלא, יعن לו יתכן טליתות יסלה ונדוליהם
 ממקצת מהלו ריש נלהות דרכו כמו טהර על נז
 טליתות זאת סדרור טימשך הסמן מהלו, ותקתקר ממנו
 יתכן חמת, וՃדר נסרך למי טהור כנד פה וכנד
 לפון טהרה מלה יקונל ממנו רק להווק הנלו, ונזה
 גוכל נחתנה מה ריש דרכו נופל נמקלה :
 והיא הדרש להטאה למטה טליה חמיש ליה שיט דרכיס
 לני וו, מי טס פה גודס, וטיה טונגה
 מספקת לטהלהו, לפי טנעה לייה עלה נך הדרש מה
 פטולה וטימה וטהרות טוחה העדר יהס בן לה יתכן גו
 טימה, כי לחן כענין בקיין וטהדר כענין בין טוי
 טפחים, טני הפליס מה קללות טנה מהת חמל נכל הדרש
 טנה מודהם, ולכן יהלט טס שטוען נכל מה מחס;
 כלער יהלט בלבון וטהרות, טני טהרבין סנד בלבול
 פועל בו להווק, לפי טהנה טנה להווק טו טנה בטהר
 לנכד חמל טנה מהת הדרה להווק, ולכן יהלה כל מהל
 מחס צפועל, ולין כענין בן בקיין וטהדר, לפי טנעה
 מהת, ולכן בקיין נתלה צפועל לה טהדר כי לחן
 יהלה לך טהדר טנה צפועל, יהלו מהל כי עלה
 טטהר על קהן טהורה העדר להווק היה טנה צפועל
 בהווק חמל הדרש טהורה להווק ולכן מה מהן צפועל
 לך טהדר טנה להווק ולכן מה מהן צו פועל וטהר,
 ולה יתכן גומל טל נך שדקוד טהרה יתפרק יטיש

טהרות, טהירנו מהל טנה להווק להווק. בנה :
אמנם כבב כהן מהר מטה טעל לר הקשה הדרש הדרש
 יהלט על מי טטן כנת קיון טהו וחדת
 טהדר, וכזהו ימכו זיל הול וטול הטר, טף על פי
 טלה הדרן כהן ברייה כי לחן לך טהדר בטח. להן
 על זה הכל טהרה טהורה טהדר טהדר, מהן
 נס על נך הקשה טהרה טהרה טהרה טהרה טהרה
 כי בקיין מולא כוונה מכון צו נפער כטס יט' בז'
 נפעריס הדרש, וטהדר לה זיל טוה טוהה טהרה
 הטען על כוונה צפועל, כי הפעל המודר לי הפעל
 טינה כי חס כוונה פעול, וטהדר הפעל יהה מהת
 מטה טבות, חס לכוונה מכון בראה הדרה, וחס
 טלה עלה על נך הפעל הדרה וטהדר טהדר, וחס
 טעה על לב הדרה טלה הפעיק יכולת הפעל על נפער
 הדרה זנבה טהדר, וחס להן נפעריס הדרש, ט'
 טף נפערות טהרה טהרה להווק כו, טמו טהרי הפעל
 טינה הפעל טהו כי חס כוונה מטהו, כו לי הפעל
 טישה הדרה כי חס כוונה מטהו, וכמו טהו טנה סנת
 כל הופכי בקיין בן כוונה כבב להפנוי הדרה, וזה
 מה טהרבין מי טס פה וו, כלומר טהרו טהרי הפעל
 לדרכו טהו בקיין בקיון מטהו, כן הדרה הדרה
 להלן מורה על כוונה מטהו, ולין דרכו נפערו
 נופל נמקלה, גם בקיין טהרה ולום הדרה טהרה
 הדרן הכל להווק טישה נתלה צו כי הכל כוונה גומל
 מהן

טפחים עד טגאלך להן נסום מטלונמעו, ולין
 להטיג כו מהר כי טגענו קר הימחו מל עמי ולה
 לה טנות טגען למעט, טאי כל עין מטה טה
 למעלת טעה, כי מן כמנע טה טיעלה חדס
 למדרנה טעה נך על דרכם המנגה כהמלו ולה
 טס נמי שוד וכו', קודענו כי גומל מטה כבוי
 הוה למעלת מן הטגען, וטהרלינו טהס יתפרק לעין
 נמי להפטי טיגיגו ההדרס כמי המנגה הטען
 טהס טה. כן הרה המל וללה טס נמי עוד צירלה
 כטפה, וכטס יט' לה מען פוע מבעלו לבתיו יטיג
 טהדר טהעלת טהיר הפטה, טכל עין טפסוק טה
 לאודיען כי טין מטה עליו טטהר טהר ממה האסיס
 וגפלחות יה מגדר טטיעיס טטיעיס, טעס טיהם
 טהול בטנול על ההדרס טהיר טען להפטי על המנגה
 הטען, הדרס כלער מהול צו יסקעו כהות הגוף עד
 טיהנטלו פשולותיו. חכל הול בטנול עליו והווע על
 שוד על רגליו טלים בכחוטי צירל ידרס טה. מה רעוי
 טהר נגע בטגען, וכטיג זה כמנע טיגיג היזו
 ליט וטהר נבדל כליה, וטהר טהמגה מצעו על העין
 כזו יותר כל טהר לטשו מה קדרו, ומטה עליו טטהר
 מפל מהר הרה טהה טהר טהר גומל גומל כו זומר כו
 לטשו, וטהר מהלו מה לה דרכיס טמי וו' נס מהו
 דרכך מה עבדך. ולין טפה כי טמלו נס מה דרכך
 מה עבדך טהר מה מהן עליו, וטהר דרכו טהס יט'
 נזה רק מי טס פה גודס, לפי גומל הדרש הדרש
 על פין בטגען כלל :

וראינו לנו"ל מלוקים מהד טיטה לממש מוס נוכמי,
 טמלו נפוך טמקנו (טוטה יט) ובאה. גער.
 טטה וכו' מידי בטגען זה קי לייה ילד וקי לייה
 גער טה ילד וקויל גער. הדר ליש לי נחmis טס
 כו עטיפו. למטה גער מוס, ולמה מה קמכו מן המגול
 טפסוק טווטו כנד פה :
וזה תשובה על זה כי מקריות הדרש וקנולס דרכך
 סיינר גדר טהדר טטה טהה גמין הלהווי,
 להויל נעס טיקבלו להט טיגטו להט כויהות חזקם
 טהדרה טהיר מהר טזיג כל טפה מהוון טטהר
 וטהרין טהו נכללו טהרו נטה כי חס נטה טהרי, ועל
 זה נטך וטהר מיליס כלו. כי רטה בטס יט' טיטהדרו
 בטטמות. גדרולס טהיר טטה טטה טטה טטה
 למשן ידע כל יטיל טהמגושים נהה. בטגען הינס
 מענעם נהה בטס יט', כי זטה בטגס סיינר גדרולס
 דרכם ומי טיכטול נטה יכפוד הדר נכללו. וטטט גמר
 ושוטט גמלו. גערות זה קוינט הדרה הדר עליו הדר
 להה זה טיהפרס טהיר מיליס לפי טיהר הדרן הדרשומיס.
 והמכהפיס, ומה טנגן טהה טהה נגע נהה בטגען
 כי לה הדרה בט הדרה ככזוו הדר טהה כשי' טהה
 משעיף הדרה בטגען, להויב בטלה מיליס. טיעו נגע נהה
 טהרי גלעט טפה, ובאגמיג נהה בטגען. טיעו נגע נהה
 בטס יט', ובהלו נההדרו הדר טהמגושים הדרן גער
 טהדרה יטהר טפה כלב טהמגושים טיעו נגע נהה
 בטגען. וטהר טהה טהה טהה טהה טהה טהה טהה
 ז"ל זמ"ג מגווע בט' כל קרגזא הדר (ט' פג) הדר

טילמל טלהר מין להען, אף פירטו מהיש
טכניות דנוקות האדייקיס נכס ית' כסווע נעלן האחלה
ויהל מלהיב שיעצנו, אך מהלט טיטה כליכו לקיס
מלהה הנו צווקה לה תקה לטש מנחות כינן יטמלה
נכס ית' ויטה עמו, כי הגדה בטוכס גולס פיתקלג
לנו לעובדה נכס ית', ומיהי שפה כן גולס לולש
הלהוק מענו, ונס כוות לנו טנד עזודה זכה בהר
ויהק להאהן זו יומך מצההן עס כוות כוונן. וטאפעס
זה כי עס כוות קולד נהיי' גמישו ובלבום כוונה
ציוו לבהול ליז דרכ' טילא, כלמוני להס נחת
לפינ' הות כהיס וגוי', ומיה טיכטול זה יכפוך בכל
הஹה כלת, וכן די פיעוקה הוהה הילן יולוק על
עבע המילות הנלה; כי מונול גלה טאנע סמיהו
על טבש מצעיס, מתייג הפלר גמיט, וטהדריס.
ההפסיס נעלויים היל כעננע כהו הוהה גולו,
ולויה זה קיש קולד יודע גמה שיעפה הבינו להאל
פעה כהו שיזדע גמעה עטנו, לו יסיה כל גמעיז
כמו טיכל גמזהה הנינו, ועננע סמיהו גלה
פרביס טיהלוק על זה, היל פטאות לההס ציוו
ויבחו הון עלי' מחלת הוי מעכז, ועס כל זה לא
יזל לכפוך נזוס פיס פהו יקו להדס הסעה גמאות
ההה סמוג להא מדורות להו רשות, וחלן הכוונות
נכויות גמאות ומתקאות מהנות לניש, נפי טסט
געיות גמאות להא להא להא, והס לה יכליו,
ולזה מהסלו ציו ציינע מונגעיס בחכומו רשע,
ציו צויהיס להגוז להאלה מסק ולההה נמי טהיט
וועגע נהוון סתומות להאלה קרשוט, נס כי' קיה שענד
עזודה זלה, נפי טהוון ההטעות מתעננות ונמאות
זעירס, וקס. כמו הווי הגוף נקליס צפכרי טפלוח
הלהיס יוטיס. לפי גמאות ועכיות התולס על פה
פיס, מסק יעטו רוסס ננטס והגוף יה, ומסק בלה
יעטו רוסס רק ננטס לנד, וכלהס האה טיסיה ננטס
לנד, טLOSEס האה עס צווע מזיך מהר לה יתענבר
לכיס, כי הין לנפותה ים וקוננה כל, היל הומן
טירטמו ויטטו לרע האפס והגוף, בהכליה יעטן לסתום
ההה טמפלט מסק, והטירטמו לרע האפס והגוף קס
הטעות טיט לאס מזוע נטאות נפותה כההה וקלה
וחוליות וכילות ודומיס, כי הילו יעטו רוסס רע
נטס כי טט קענלא וטכונא רעה, ומגד זה יעטו
רוסס לרע הגוף על הדריך טההה:

דבר נבו כו כי כהו טכניות פועלות גמאות
כן סודות פועלות בלתיות, כי כהו טהו
מהויבט טמי טיסיה דס לנו חס דוקה טיסיה מוקן לה
ההה, כן ישחיב טמי מיכuous חמץ טיסיה מגן להטנו
ויטה פגע טיסיה מוקן היל הצעם, וכזה נכל הטעות
היפות, הינה לה מאי טהו מולגן טילקס מטה
מוני וטבש טיסיה מוקן לאט, וגהוב יטה פגע הטעות
טוקד פל טגע טהנו, וכן כווע הכוונות הנטוי כוונן
כיה מתחייב טימך להאיס, ועס כוות לנו
שנד עזודה היליס למ' יטהו טיסיה פגע גההו
גמך הלהו כל, כי טט קיון גמאות להטנו, טט
מהנו. וכן כי לה מזען עד הדריך טההה כל כה

טילמו, טודיעו טכונא טיב כד סה למגה טכלתי:
וזה דרכ' נלהו. רגונטי ז'ל מוטו נכללה טההה רגה ויהל
ס' הילו מי טס טה לאדים, היל נס היל הלה
טיא דנוקיס היל מהות כל הנטוי נכללה כל פואה טכונא
ויהי עטוי היל מזח פההה וועז לההה ופקה לטמיון:
ולס להי הפלט טטיס היט דנוקיס סיון נכוויס בהי
בך נס להי חפץ בעט טהדריכ יסיו דנוקיס נכוויס בהי
ההה עס פיך ועהה לה ולהי הטהה עס פיך, והה
ההה צו טס טס מפה ערל טפטייס טס מכוון מהו
וינבר, טההה טלה טה טזנו גוח טיטיס כה, והס
הה' טמיס על זה בטומל נרלה טטט טטט טס
כה, וטס ימ' בטולו על טכנו ולס טנו:
אבל מלינגטו טה טנו טכגע ודנאל נסי גמול, כי
טעוו מלינגט טס לאדים להטיג נכוויס כו היל היל
טמי דנוקיס, היל מדינת טהלויס, היל מדינת טהלהה,
כמו טההה גמלה הילו להודע נטהה הדריכ ט, וטה
מדרגות הילו טס טההה האיכי נטההו טטט
ויהיז, כעןין יעט טההה ויהלויס וכגה טלה מזב
לההה וטההו מניע הטעמה וכגה גמלה הילו שולס
ויזליס נו, וכגה טההה זה בטטט להטנו יטלו
טטט על טהה טהה טטט טטט טטט טטט
היל כטמי דנוקיס טההה הילו טההה, הילו טה
לומל טההה הילויס וטליס נו, כי קידעה
קדמתה לעליה, היל מלחה הילויס נטהן רמו לדיוקיס
הטטט טס עולס דרכ' גמאות גמלה יטהה. ומפני זה
היל עולס ויזליס נו, כי היל הפלט טההה כעליה
לדיוקיס רזפה, כי נטט טההה כהו טה
פנות היל זד טטטל ויל זד טטט, וויל הפלט כל עוד
סיוויס גנוו טטט פטיט היל זד טטטל לנד, היל
טטט נס כו פנות למסה להגנת נופה. ולויל בטטט
ההה צההה מלחה הילויס עולס וויליס נו, וכלהה
זו זה בטט יט' לאוות היל יטט טההה זעינו ולזק
מנומו להיל היל היל טטט להטנו, וטודיעו עוד כי
גמלהו מלגן יטטט זריך טטט טטט מזומת יותר מטסיזו
טס, וטה להמו וכגה היל עמר וגוי', וכל עד טטט
מולט על חד ממי דנוקיס, היל טהדריכ בטודס
יטפס גאניג עלהו טטט, להטנו וטלזקיס היל טט
לנו גז'ה עד היל נטב הילויס, טטט מולט טטט טטט
היל יטטו טס עוד, ועל זה טהדריכ כו דוג עד טטט.
ולס טהדריכ טקוטס יטהיב טטט זילט טטט טטט
היל, ווירס כי נס עד להטנו זילט טטט טטט
ויל טהה טטט מילו זילט ווילט טטהיב יומל, וכמוהו לה
יטטל טטט מיאודס ומיהוק מגן גנייל עד כי גהה טטה
טטט טטט טטט טטט טטט טטט טטט
ויטטהיב יסודס טלה טההה כל קמלות להטנו, עס כל
ז'כ כל עוד טטהה מלך ביטלה להטנו זילט טטט
טטט מטט טטט קמונסה גטמי, עד כי גהה טטה
טההה מלך קמונסה טהו יטהיב יומל טלה טטט
טטט טטט טטט טטט טטט טטט טטט טטט טטט

הנתקנות. נלומת כלני נהיית התחלה ותכלת וכמונע
ומoyal נלוב מלות שלדים, כמו שמלו לבוקינו ז"ל
ככ' לי פיק ולבע ואלה ידע דמת דידי, ולח"פ טפסטו
העין פס הכלב, וזה טיסיה לנין פועל מיוחד כפוי עגמו,
חכלה למס טינכילד מהלכים ומשמותם נלב, וכן חכם
הכתוב. (מתלי ח) מכל מכם נול נך וננו', ולח"פ
טהמפלטים פילטו צמונו רב אל מכם ובו לא צויל
שיגול שלדים נעמו בכל יקל בטעס מכם, ובס הנדריס
וכמייניס טתקינו לבוקינו ז"ל כי עס סיוטו כל בעינו
מןו טוגחות חייס, וסוחה חמתי כל כי ספק, מכל מקוס
חוין נלה טטישה ז' כוותה ספוק, מליה סייש לו לומל
לך כי הנדריס וכמייניס הלויס במעטה לה כלב. ולפייך
כלב לי כי פמנו רב אל כלב, וסוחה עניין כלה ומצל
נכבל, כי הקמלן בדבלי חמלי וכגמאל ברכבי וטניש
בעין חד וכנזא חד טוש בזוש. וזה הקמל כיotal
טלאט טהפהר, ומצליס חועלהט המצליס על טהר סיוטל
טלאס, כי טועלהט המצליס כויה על האל בנהר :
ידוע כויה טכטכל נופש ומסקייף בדבליים כמושכלים
ויאקיס בעומס, וזה יטרך טיסיו כבוחיס בהורם,
והטבע האבען נחדס נה יסכים זהה חבל יטרך טיסיו
כל מוצניין ומוצניין דבליים חמליים מוהטיים כהורטיים
כגטמייס, כהבל יטרא הטכל ליטריל טבע ולחכינו
ענין דק, יטרך טילמד לנו חליו במאט ענין נס מוהט
וקלווב חליו כדי טיסקלב ממנו טענן כדק הפל כויה
מכוון חליו, ויונגן בזס מה טינגן בהכס כטלאס
טירלה טיבין ממנו תלמידו ענין דק וחילו מספיק
חליו, טילגילהו בדבל חדל גס ממןו וקלוב חליו כדי
טיטחך צו ווילגלו, כן ענין כטכל עס טבע בזוש, וכויה
טועלהט לו. המצליס, חכל הס מתחלפיים מנוטה לנוטה,
כהבל הקמל טלאס עליו כטלאס עיל קטעה ולחכיס נס
מעט וגנו' (קולם ט) וכמאל נחמן לב קחדס ולכין חומו
טכל חומיי קחדס וטחוויי נטמייס ומצליס חיל טיגל
טלע טאו להלך בגודל האמו נחלן, וכי הטכל הפל
לחדר טזיז טזיז טזיז, ויללה בטחלהט הראה בזוטו
חולות זוגות נגם זה טמלך הפל בנה כנכל מזודיס גודליים
וסת מוטי קחדס וטחוויי, עס כל זה כהבל קיס
כויה עין בעין טכליים טמיסן הפל נה סייש נחכט
למהמה מלט טער בחרמאנז מיד קמל בחרק, כן הטכל
עס מה טירלה מהולטהו מס טיגל יכול להכין
ולחטפו, כי מעט מן כהמת יגיח כלהמן מן הטכל
כהבל טמיסמן טהויל יגיח כלהמן מן טחט. וזה
המאל עס כיזטו טהו לאטטן יטחלף ממנו בנטה, וכן
כווב מפל טלאס הס על זה כהבל, כהבל הקמל טסכלות
הפל ימיה לאטטן מן החרמאנז, נחמן (מתלי יז) על
טהה ליט טאל עכברתי וגנו' וטהה עלה כלו וננו', כהה
בזס טמי טליינו טוקד על. החרמאנז צוליות גמול. יעלמו
מןו עניינה ויגנאל עליו טסכלות, כמו טהלה ז' גולו
ויפטפס בטלכות כדי טלה יעלו מלודס, והלה המצליס.
כלח הומץ ומכוניס לנין חד ומחלפיים בנטה.
וככליה ימיה מפל חד מכוון לאטטן כהוito זטה
בעזנו, וטיסיה הקמל בדבל הוולי וכגמאל בדבל טלי,
זה אטטן קצ'טליות כלו, וחקדים דבל טהו טוכט

... שטח היבש נפטו וקצת מה יכול עליו לוט נטה :
 ואם מכך חס כו' פירע טועיל הכלכלה לעקב, ולמה
 حمل ימוך כו' גניל שמשיו לך וגוי' וכלך הכוין
 מה הטעיה נבי', ווליך פמו נכילד מהו לחייב בתקון
 לסת כל לעצמו, כל לעצמן נדריס פליטה נדירה להעת
 וסבב בנדלה בטו וגוי' כליז זה יהוזל וימיל, כי בדרכיס
 טיחומו נהייה מהד נחזקת היהת הצל לה יוציאו כלום.
 וכיוון שכן למה חמל ימוך וכלך הפו מה הטעיה נבי',
 ועוד מדווע לה ערעל עשו על הכלכלת וחמל הכלכלת
 יהת פירע וגוי' וזה חמל הכלכלת בסיל בנטה כתה
 ולה טועיל לו חנוך לי :

וחתתשובה בזה כי סכין היו פועל דעתה כל
מגד כהילת עמו נח כניעים ונח
כמלוטה, אבל כוֹה כלי לנכד הילך, כמו מלחה
קוצפית כתהיל כפי קטיישל טילחה בה מן הטעמן,
וינטהלו רוח הטי"ת עס מלאות מפודלות מונבלות, נח
טכנית יעצה מלאות לכוננה הצל השיג, כוֹה מה
טהיל דוד כוח כי דכל צי ומלהו על נטוי. יחול
לי כהובל ההוו כהאו כבודה הטי"ת ונח כוונת רצינו
בכלבך וטהוא יהדת המלאות סגנונות לכוננה, חכל נס
סגולות הונחו מהה כי' מעל לבענו חיין לו נכס כהילה
כלל חכל כוח כלו לנכד, ורלה צי חול האטה וימתש
מןעו מלאות sadzor כהילתי :

וזה כי עניין יחק עס יעקב, מהלו ריש יחק נתן
כברכות מלך עמו, הין ספק פלנ' יויעלו לו יעקב
בעין זה וכי מוקט בעטו גערעל, חכל מהלו נחמלו
ברוחה כהלי ויהק ריש כל' לכאורה ולדנוכ' רקוי
ההלי, וליה ריבקה כוונתו וליה מלהתו נרשות עמו כלל
חכל יהס עניינו לדנול להלי. לייהם מהוילות לךול
כהדא. ולכן לנו גרא מעיך הרכות כלל בויות
כונת יחק לבך עשו, כי הין הרכות הנות מפני כוונת
יהק בסח' חכל מפני הויל הנות בו לבך מי ריש
לפניהם ובין ידו, ועניין זה צוה לדבשים הטעים, שכמו
במי שיחוב לזרע טשורה וחטה בידו וויל הותה תגמלה
בכל פפק הרט. כלו ריבקה כונת כזרע הלי,
מאני מהין מהדא יכול על זה העין הטעי. כן הין
לנבייה יכולה על נזורה כלל חכל טויה כל' נבל:
ודגנית מהמל יחק לעשו כנאל טב' והרכות גס
כלה ריש, ואמלו גס בכור ריש הין פילוזו
טהゾול ויקיס הרכה יעקב, טהס כן ריש לעשו בזה
תלושמת רב על האיו וליה נמלעת. חכל חמל לו יחק
ולכח הפה מאה עטה בוי, כהומל היה לייחי יכול
למהות מהלתק ריבוי עות' חמוץ מלוי, ואמלי בהנד מרדס
גדולה מהל הין קיס הרכה טוך כדי דנול ואמל גס
כחור ריש, חכל פילוז והרכות שליה מדעתי ועם כל
זה בכור ריש, כי הרכה הינה ברוחה חכל כה
כחיה חמל חל עליו, חמל גס לננות הרכה כלוועל
מי היה זה הפל סבב הרכות וריבקה כלה על כלמי,
בגה נטהמל שליה ריש הפלון הרכות כלל לבך יחק
הה' יעקב וטה מלוי לעשו, חכל ריבקה הרכה יוכל
בלמס בויות רב יחק נטהלה יומל בז' מולך חל
הה' ריבקה"ס חפל לו נטהגע גערעל ומנז'ה עאות מלוק

כזה החקיקת גנולס כעמו מיעוט הפטון ולס האקליטים
הקיים. וזה החקיקת חנ"פ טילטה ממנה פלוי יש Ich נציג
טו מנווה לב, חיינו כן, כי נליין טיזו להו כמהות
ג"כ לנשות נכוונה גמולה לפס פמיס עס קיוט
גןולס' פטמן :

הנה ה' כן פולחן. כמויות ויקודס היה הכל' וממנו
התחלתה, ולחיות שפעות כמעט כמעט כנופל
בכמויות מפיל נטניות יומל עזומות מהעות כי יכול
נדול ממנו כל' יפל בטהלה,حمل מכל מסמל נול
לך וננו'. כל'ם סמול מהר תכוונת לך' בתקלית
הזריזות והמיצס עד ציון תלמות וטמלתו מכל מסמל
ותכוונה רעה, נס גטלית התקלית המישע כי ממנו,
ויה נומל מן הכל' מועך היה טהיר טנטיס, וה' כן להו'
מהר כל' יפל שפעת בתקלית:

הנזה נטהל סמחט ביטחון כסס יט' בקיום מילוי הוה פלי כמלוא ומולת הענודה, ועל זה בדרך זולת סמחט בועליה הוה זולת סמלי, והו המלס זע' כלכלי ענילא קפין מענילא וכו' כמו טכטוכ נדlect (כסט) במא הקדס :

הגה מכוון טחנות וכעוגיות כשייקר בכך שיח הכוונה, להס כן מהשגת ראלב כו. פולט העתודה והמלוי, ולעתה למול מל מפמל נור לנד ונו', כי לא רק פעולות לנפש יט' ובקולבך היין, גם נהורשת הפעולות פלין נחש מוש ולח עכילה כשמה ועננון, טליי רז"ל טמלו (פמיס קי') מזמור יהודה טהורה וטה"כ ברכת פלו פכינה למדך פלין הרכינה זוכה לך מהך עונשות ולכך מפקיד עולות ולה מפקיד כובד להז הלא מפקיד טמהה טהורה ועמה קתו לי מנין ובו כגן סמנן ומטי עלייך יד ט'. וכגון הדרגות בגודל טיט צין טהדרים לבולו כו הרכינה ואריך לנו הדרגות הפעולות לבי פועל חוכו, וככשה צוז לפיה טהרה הנוחות אריך כמה הנופי להצל כו ששם אמדמת וחיש הכה יתקזק בקיום הדרים פוגם הדרים עלייך ויעלה לך: ובזה יוסר ספק גדוול, וכו זה היה לך טסט יט' טיגרך יהוק הח יעקב וכואז לה ידע טהו יעקב, הכל שיש טהו טהו עז, כי עט טוות טהו גדרע צוז כה הרכאות כמו טהרנו מכל מוקס שיש עיין יומל נלהות טידע יהוק בנהרכו לופו למי שיש מיכך, ועוד טמאנס מזא היבש וטנהת שולס לעז, גומל טהו טהו טהו להקת הרכאות מה טהו כי הלו נטה כות נטה להקה טיגרך הומו:

החת' שובה נזה פמכוול כו' נפסוק ט' מהק כי
מושב עפו ווין ספק פלא' כי מוביל
חט' מטעיו כלעיס כמו פהודיעונו רגוזינו ז"ל.
והלו נחטאו פגוחה טיעת צו נכוו להפל הכב ויכך
חט' יעקב, הין ספק טיש מהנאנצ' נזה ויכה עגנוו
סנה פלא' תחול עליו כוח הסט יט' על כפליימות,
ולזך לר' הסט יט' טיש סבוכ ליכך ננו הסוכו,
כדי טיחלהב לבו יטמא ויטיג כוח הלאי נתקלית מה
טהרפל לו לאציג, וטיל הסנה גמה טהראל יאחן לעפו
ועטה לי מטעמים ונו' בענבר חכמי נפסך, כדי

עד עין ועדין ולג עין, וליהל ליה פין זה כמו
טהמל פניה לעוני יכלונט וג'. ובמלךה פניה המל
עד מלי פהן האמיד וג', וכיתף כטבנש עד עכבר
בקל הלאיס וטהן מהות ונדרק קדש, ונס נזה גהמל
ויהצטומס על המלה ולין פניין, וכטוף סספל כחוב
זיהצטעה הות פהן לגוטה האביס חאל ממול לימי
ריהול עד מתי קז האפלוח והזיב למועד מועדים וחמי^ת
וככלות נפז יד עס קדש תכלינס כל הלא, ונס נזה
גהמל ולין שמעתי ולין חניין, והזיבו לך דינאל כי
ספוטים ומקומיים אדנליים עד עט קז. ולין מן כתימה
הס נעלמו אדנליים, כי יט לא צחי סנות, סלהט
מגד עולס פענין סלהוי לאסתול וסעמה כדי פלה
יטטוממו דביס לוחך הזמן, והזיב כי האנול בנט
הטייח פימת הולכת ומחרעתה, וידוע כי מדרגותם הס
סגול וגעמוך, כלב נטהל פמדנתה לדון האניליס
טהיח סיוח עליונה כיixa נחכלה האחים, כלב גהמל
ומלהה ולין בחידות, ויטחיב מוש טיטה בזון קלוב
לchapak האנול נטלית העלס, ולזס צחו מלחמות זכויות
בתכלית. העלס עד פלה מלו אמפליס כס ייסס
ורגנישס, ומפני זה חיינו מן כתומה על מהשבי קייזן
הס מנו וטנו וילמו למלה שפה, כי זין קלס נטה
הగהומות האנולו עס סיות עניינס מפלשת נכטוב, כי גה
גענות מיליס נהמאל כי גל ישך עריך וג', ועבדוס
ועננו חוטס הלאן מהות טה, ועס כל זה גני הפליס
טען וטנו ומכוו בקז כמו טהמלו ז'ל, וכן קלס
הנולות טה, הע"פ פיכת קהה האחים צדנלי ימייא
לפי מהמת לבב נבעיס טה הפקוד הפלס, והמלו
ז'ל בלאהן מנה וטעה ולחטאות ולח' דינאל, והס
בגאותה האןלו עס אמפליסות נטיאס קווונות מהו וטנו,
ומל ישך בקז שנהמאל נמלט כוון. הקענס זה עין
עדין ומועד מועדים ומלב נקל הלאיס וטהן מהות.
הבל מ"מ מפלשת מטהל צדנלי דינאל כי פהיה פל'
טהיח עמלק, כי סוח מונס האזומות האלצות נחיות סכל
המת פופצת מלכות מהכלת, וידוע סוח בדבוי
החלensis שטולק פפסה מלכות מיוון והאנגליה עלייה,
והיה האנלייט מהרנו להלן סול מקוס האכינס כלשל
הלה נמלחת האנולא ליעקב גמלחה הסולס, ומפל
הנמלחה האיח נטהה נטה מוקס הפל הול ניט היל,
טהלהנו נטה פלדו מלן זובנו להלן ישלה, כי יט להלן
הטייח נטללה מעלה גדולה על כלחות, וכי טט האפס
מוכחת לטחנק נחול העליון וכוחה המלו ויעקב סכל
לדרכו וג'. ואולס המלו יטגש ט, כי האלחות
מהלכים פheid נחנן האיח, ולכן האנטט טט יטגש
טט, ולכן קלט טט האקס הטע מהם. יהה כי
הלה מלב הלן ישלה, האל ה"ז מטהן למתנה התחמות
כי גני הדר טוכניט גו. ומטהן למתנה טעלויים כי
מתנה הלאיס פגעתי ט, ולכן קלט טט האקס מהם,
וכוחה המלו ויהמל יעקב כלכל להס וג' וילג הות טט
המחות בסוג מהנים:

כל הזכויות

לזה לחת מתינה כין טרי הלו האביס, כדי שכל דבר יהיה
קיים זה מטה חטו ותבט עבורה לימכוו, וכטביעה זה
גפנעה לפירותם בסכימים, ובמתקן על זה סדר פועלותיהם.
וכל האבוס נמדד על זה, מהלה המכ וימכוו האביס
בקלאה וננו', וכודיעו ר' פילוק זה האבוס נברחות
כך כטהנייה לבקה מגעת בשכליים על עין זל
טהלה האביס הסאות לס קלטה לנו כך וטהר מלנה לנו,
ומהמלך לס כן מהין זה דרך מנג עבש למס זה המכ
על עין זל טלה קלטה לאחנות, ומתקן לדושם הם כי'
מפני כהילוי, יולס ציודיעו סכת זה, ובזיכור ויהלמל
ס' לה טה נויס בנטך וננו', כלומר טלה טה
בשכליים להט נויס ורוממות פונת טומות טלה יהוטו
זה זה זל יעדיו טהו נויס נטהה הטלה הכל נלה מלהט
יהמן, ולכן בטבעה כת"ט געוגליים טבעים נחכית
המלך וכולה על זה תכונת יילחט ומדוחס, יהנס
יילחט כי היה עשו מדועי נעל טעל, מורה רמייחו
ומגנולות חומו, ויעקב היה חלק מורה על טוב טבעו
ופתו מגו, וכפי מדומיקס לדפו מגן כל חד, כי
טמולות עס טוות טהין מוכחות כפי שמן כס נמסכות
טהליים בלחמת, וזה המכ בטעו סאה יודע ידי טהה
טנעו מוכן הלא טהובות וטהלות, כי כן יפסטו
טהיות, וטהה היה טה מתקף בטנווע נגיטו לה
יאכנו לנגיון, ויעקב הקך טיכס, כי היה טה טס
עס ליומו סולך וטפללו לטנת בית, וליטה בטבש
טהגעית הטלה לחיות הלא טה עונדים בלתי נחותים
זה זה בנטן חום, כי לה מהמין טהה להו בעודליים
טפט נכווי יודיע המכיס, הלא טה כת"ט בטבעה
בוחלט המכט הלא יהוטו זה זה ויקו מגן כל
טהל מנד לחכנו, עס טהיגנו מכלי, ומתקל כל כה
טהש לודף הפקו כהטיל ינטנו ויקו עליו בכחו זו
יגלה מפלו, כי כל מה מהותן בשכליים דותם נכת
טנע לאגנאל על חכנו וללו מפלו, זה הוועיל וימכוו
מעין לך וליאז, וכוון זה כת"ט לסתות כל מהל
טוטבע בטהות המכט וכלהוק ממנו לפי טקלוב טזנים
יקלב טהות וטהטך מהנה, ולחותם ילהיק טמדו
וטהטך טגה. ולי נטה טז טה עין בגות הלא

וועוד סכט'ת עמיין האנגולס, לפי טידוע טלענבלט
הנחלות ולנומול הלאוי למאכilio צסבטו הייל סנה
זוקה לפאליל בין האמיס, ולפי פלאי טיפא זלה לטנבה
זוקה עדין, כי עטוו עגמו האסליים גמלילת האנגולס,
סאנט'ת עניין האנגליה על העניין טבוחרנו, לאטסיך
טאנלה קזועה בין האמיס וולעס ותמאן עד לחכית
טימיס, כמו טנטהיל נדכלי דניאל, כי כוֹה רוחה
הרגע חייט. וטלה נטפלתו להיו טהומה מדוי וכטמ
פלס וכטלייטי יון בכטוב בס, ארכיבי נטפלטה נדכלי^{ר' ז'}
ראז טיש עמלק, ונחנכה דניאל טישו יטלהל גטסלייס
בידיו עד עט קן האמן האלמיוס טס כהמפה מקומות,
ולפי האגדה מפשטה הארכובייס גס לדמיהל עגמו לה נטחל
כליזנו, כי גמללה האלהותה חמל (דמיהל ז') ולקדייטי
עליזון יכלחו ויסכבר לאטניל זמני ודעם ויתיקטן כדייש
• (דרשות הר"ן) ג 8

גרסינן בנדורים פרק אין בין המזר (ל"ח) אמר רבי (יונתן) [יוחנן] אין הקב"ה משרה שכינה אלא על הכם גבור ועשר וענוי וככלן טפשה רבינו עליו השלום :

כפחתיות, וטימנו כו סמלימות חומן טkan. סלמיות צמלה כמעלת הכהנה וטהורה, חכל בגנולו. וכשוכת מהל סנפרט חותם כמשמעות, יוזע כה שמיין מעלה נפשך רק לרווחי השם, ולמה האכו טלה חמה נגנולו צולחה :

ותשובה זהה בסלה, טהס יפלך בגנולו ותשבותה זהה געלו זולו לוזלמו סיס להו צינכל מי טימנו כו קבנויות הפל סלס נקס קבב ויסיה בגנוו טלה זו חסל, חבל נבואה בגביהו מנבה להמן ומודיעע להר נזוץ כת", יאנרך לקיום נבחל ונברת כל סכחות, מהוותי הכהנה, והובני הטע悲哀, וכוהלי הנטלה, וטיטלינו לו מטלות המדרות. וכבר יוזע כי הינו נקריה נגייל רק מקומו ממשע פמיד ומדבר לאמן חסר מזוז כת", כי קמץ ניקח ניקח, לה רעה גו שידוך קבפע צהרכן להיר יקיח ניקח, לה רעה גו שידוך קבפע צהרכן עד. טיסיה לו נגיאו ידכו מלטו בעיתות, חכל רעה גו טקה יטמי מטה טיסים מסה נפיו. ولكن יקלח נגייל כת" נגיאו וכדיו הבעל נפיו, כי בלטן גוזר מיבט סכחים. ولكن לה. טיסיה להו נגנולו חלה מי טיפלנו כו סמליות הטע悲哀 וטלות המדרות, ווזו חמלו צפלק המנייע געל קומה, כי הין להויך רכיס לך ליט טל לוכס, כי האמון יקלו דרכו יותר מזולפו כעינן מהל נתחנעם (חנימת ער) תנו לבן ים טס וקון הומך ז肯 לין טס ז肯 להומר הכם לין טס חכם ולם ז肯 הומל הדר טל נולס, כי האמון יקלו דרכיו יופר מזולפו, וחכו טמלו בדרכו יימה (ה) לה ידעת דרכ כיב הנכוי, לה חמל הין ימי נדיק הוי חסיד חכל המל ט טיסתו להו נגנולו מהל אלמו מטלות נפסו, להרי הפל להו ידע דרכ הינו רהוי לטאות מטהלה במלחכות ט, ולפיכס מה טילונו. ولكن ימלה רבי יומת נבו ועטיל עס סוות כי הין נטולות כלו טאות נפשחו עלם, רק מהל כס מטלות יהפלו כס האמון ויסיט נגן נכוי ננד וטלות :

גם כן הפל הטע悲哀 נגנו, טיסיה לחין נגן ולה יטוג תפוי כל, כי בטאות מטהלה להויך טס לך ולגנולו טוב הוי קפכו, טס ירע מהס ומהטוטס יטחיל נגולםו, וכבר טולך כת", להזיל לירימה לכל ית מהל ינכו הלייס הטע, ולחפה הלאול מתיק וקמת ודוללה הלייס הטע כל חמל הוק היל חחת מפייקס פן ההתקן לפניות, וכן ניטנית ישכח עטמו מלהל הטע מדה או המלה (יטעה נ) גוי נטהו למליט ולהי למותאים וס', וזו קטעם ימלה נגן נבו. חכל בגנולו. חכל בגנולו עטיל וכפלק כמגניע געל קומה עיקל בטטעס כהו טהמלו, כי הין להויך לדרכ בכפי עס עטום וכענוי, ועכשו מהן מנגייל כהו גזיפות הפל טעלו יטילו מהס"י הכלל עטס. וכבר נילר נגנולו כי בענויות יטימו כבדל ומסך דין כלודס ובין נולחו יט, חמל כי שעונתייסס סי' מדיליס גיעיס ובין הלאיס, מ"כ נירק נגיאו לכאיל מעלו

דבר כלו וידוע כי הכל הפל חפן כת" למן לדקנו להרגות לנו סורה כדי לזכותנו, סולך טכ"פ צינכל חס ממנו יודיענו מקות כת"י ומכל הפלן בו, וلين ספק טיסיה טלים סלס לחד מן הטמים טילנו כמן טלהוטי, ולפיכך נילך כהן רני יונתן סלאכיה נטפס הול עליו רוחה כת". נירק טינגולו לו חלכע טלויות, פנים מסס יטlimo מעלות גoso ופנס מסס יטlimo מעלה נפסו, וסס מעלה טטלויות ומעלות קמדות. ומין ספק כי כהה טהמל הכס כל נטפלות טטלויות וענוי יכול מעלה קמדות כבב המדו כבב המדו נמס' ער" (ד"כ) עיטה גודלה מכלן, הgas נילכו כי מי טהאניג מדות טענויה חי הפל כלמי שיקדמו לו טאהה וקדשה וילמת הטה וילם המעלות קמו זכרות טס, אהן כן נכל נגיאו לטלימות מהלן יטlimo הנטה במדות, ומין ספק כי טמלות הפל נילמו הנטה ויפילדות מן טההוניט, ויסיס דבוקות ציס וביןecalios עד טיסיה מהט כזב רהוי לנכמה :

אבל כמה טיהם נגיאו בגנולו וכשהוב נירק טעס, וכבר פילטו גו קלט טמפרטיס כי כמה טטהדס גט, ר"ל טמג'יל כה צכלו על כל מהומי, ועסיל גס כן טיסיה לו מדת טטהפוקות, בטוו נבו ועסיל טמו זכלים נכלו למוטס הלהוים לדנלי כן זומל בלהנות : ולי הפל טהמל טהמג עטיו לה טיס נירק להזיל נבו ועסיל, כי מי טגניע מעלה גענוה חי הפל טלה ימלה גו הלו טטלויות כפי פירוסס, כי לייך יטיג טאהה וקדשה היס חייו כוונת לה ילו, לה הווד ומפלוה לממן חכינו וידאג תמייד מה טלה טפין, זה מן בכםגע. ועוד עליקן קוטימן מן כמיינלה חמלה טהצכלו. טהמל גנוו דכטיכ וילס היט הפל כלל על המטהן והמל רג מסה כיינו ער"ט פרטו דכטיכ עטרא חומות לייך קרכט, לימה לדליק וקעין הלו מן סדין קליה דכטיכ וטחפות בטי קלחות וטיגו קלחות הילן טטה ולהן טטה וענין טטה, עסיל מדחין פטול לך פטולן יטה טלה, וכן הילקו מון יונכ דכטיכ ווילן טכיס ולהמל ר' יומן טכינה טל טפינס כלת והמל ר' לומנש טכינה טל טפינס כויה הילג'ט טלה טפינס דינלי זבב, כהה נילכו נבו ועסיל כפבוצו, ועוד מש יעטנו הפל טמפלטס כמה טהמל צפלק כמגניע ולינמר ממטה, דילמה מטה הילוי דהמל מל הין בטכינה טלה היל עס גנוו ועסיל וגעל צנעל קומה מדת פינס ולם מדת טכלית, היל עקל הדרך כי נבו ועסיל טט מועלט בגנולו וכשהוב, ועכשו נירק נגאל לה מאה, כי ההכמה וטהנויות מהנס כס מעלה נגניל כהו גזיפות הפל יטלו מהל חומל טלה מזוקף עס. נבאות ולם מהלט טהו ליט, ولكن יטילו מהס"י הכלל עטס. וכבר נילר נגנולו כי בענויות יטימו כבדל ומסך דין כלודס ובין נולחו יט, חמל כי שעונתייסס סי' מדיליס גיעיס ובין הלאיס, מ"כ נירק נגיאו לכאיל מעלו

דרכו

הדרש החמישי

ד

ונמפטס סט טט נמתקלה מוכחה למס חיש ממל להדר
פככה חת בנו מכח גדוֹלה וכחיה לו רעיה על מכתח
והמלך לו צבי כל זמן שרעיש זו על מכתח הכל מה
פכגלהך ופכה מה פכגלהך ולכהן אין כהמן אין נזוק
ולוי הפתה מתיילה ומש הפתה מענילא קלי כיון מעלה
למס, כבל ניחל טלית יפהד נזיזתו עוסק נחולא פן
יתקפלו סייל, כי עסוק תפוכת ייילסו מכל זה, וזהו
מה טהמכו כהן מכובין לב לומדייס, והמלך עוד
בعلיל הטעפות הללו תלמידי חכמים פיזאנין הסופות
הטעפות וועסקן ליטולה כללו מטהclin וככללו מעמלהין
כללו מכטיליס וככללו כוכליין הכללו מהיליס וככללו הווכליין
טהמל טהמל וכלו' וסיילך חייני למד טובס מעחה, כלומל
ליני יודע חייז מסט כטיג הלחמה ת"ל כלט נחנו מרכען
וחחד כלן פרנס מהד חמן מפני הרוזן כל האמעזיס צ"ה
טנהמל וידבר הלאיס הטעט כל קדכליס הטעטה להמל,
דרשו מלט כל טהפילו דרכ מי טלה כטיג הלחמת:
וזה לטניין ליך עיון, ליך נהמן טאנן כתות האמלחוקות
נהמלו מפני הגנולא וכלה ל' הליינץ וכל' יאנט
נהלקו וכלהלט כטיג הלחמת וכטיג לנו כטינו, וליך
גלהמל טיען מפני האנבורקה לזרע האטינו חייזי.

נוסף תינוק מפי אגנולו דבר שמיינו מהיינו :
אבל כען כר פה סכל ידוע בכל כתולה סכמת
וכנע פה נומרכ למש כטו סהלו נמנלה
(דף יט) המל כ' היה כל עביה המל כ' יהון מלוי
דכתי וועליקס כל סדרלייס וגנו' מלמד טשליה סקנ'ס
למש דקדוקי מולס ודקדוקי סופלייס ומש טהסופלייס
עטידיין להם ומלי ניכו מקלח מגילה, דקדוקי סופלייס
קס האמלהוקת והלאוקת לסוגיות טבז חכמי ישנהל וכלן
לודס מש מפי אגנולו ומאל צו כלל הפל נו יודע
טהנת וסוח הפל כייס לאפום, וכן ליה טסוב, וכטרכו
סמהלוק' בין כהכמים חס יסיח יheid הפל כייס קוגיעיס
עלכה כדורי כמלונייס וחס כייס הפל כייס הוו יheid
הפל יheid כפי גאנלה לתכמי שודול האוח טכל נומלה
קס האכלעה, כמלמל ובהת הול האכניים האויס הוו הול
טפוף הפל יסיח כייס כייס, ודרשת וניגלו לך הפת
דבל האטפס וכאן ליה טסוב, האי שטונ לבוט לתכמי
קדולות לטכלייע במאלהוקת כהכמים כפי גאנלה חס,
ויהפילו חס האקדומים מהס גדויליס מהס וכייס מהס, וכן
נאכטיע נאכט החל הכמי קדולות טיסכימו נאכט הוו
לטפכו וזה מנוחל בסביבה מקומית :

ועל זה סדרך יתפרק מה שלמו כפ' ה'זוכר מה
כפועלים (ב"מ פ') נועדך דרכך בכל נהמי
כוכ יטיב להונדל דזקללן וקהל גרים פמען במתכתח
דליך עול לסת נחלת קלה למער לנין טמל וארס ענער
לנן קדימה לנחלת טהור ספק רקג'ה למול פשור
וככלו מתכתח דליך עול טמל למלי מלהן נוכח נוכח
לנצה כל נהמי דסוח יheid נחלות לנו בסות מי מלוך
במוח למיילב ליה מדליך סי' טתיק פומיא מגירסא
הוז ליזמי ליה לגודיל דפלטי למיל טינח נפשיך דרכו
גנלה וליה תמקל צידן דמלכתח טשטייך ונח נפשיך כי
cosa ניחול נפשיך האל עהויל פכוא יהה נת קול והמלס
הטлик רגע כל נהמי צנוקך טהור ווילטה נפשיך גטלה;
יזו הדגודה גליקת כיהול, כי כלמות לנו סי' משפטים

פרק

וכיס הקסכה לקיים כתולך כמו שחלמנו כדי שיילנו בלהמתה
טהויה נביה ה"ט"י נה מגד הלהמות, וכיון שכן מדווע נסמור
על פלוסוף חולק עליו. וככל קעדי כו"ה מס' ה"ט"י:
זהנה ניחלו כי חיין הנטהש להנטה כו"ה נהלה עלייה
זהה הנטהש מהלות בהזכלנו וליה ייטה נביה גודל
וליה טיה קולדס ממע"ה טיטלנו גודלו סמגילדות וליה חמד
ממס, רק לווך הנטהש זכו כל ישחן למחד ממגילדות
דלהני וליה ייטה נר, וסוח פלאם טיש ניטיקס וגין ה"ט"י
המגידי, והע"פ פלאם סיון ליהויס להויס הנטהש, ונס
הנטהש לרביס ניטיקס פלאם סיון להויס למדרנתה הנטהש
כללו, טיש זה כדי טפקחן הליינו נכווחו וטהו נלהין
לפיילוקוף טיפול דבליו, ולפיקד כל פילוסוף טידבל
הפקד לנוטה. מטה דעת טהו חיש טקל, ולהין ליריך
לומל נטולב טנטוב הלהי חפי' נטולב טב"פ, היס הימל
לנו טיהגיה דכליים הפקד מן הכלליים המגוליס לנו
גונמליה, דעת לסל לנו דכלי ט', כנון טיתגיה וילמל
ה', צויה לנערות כרכבת נמה טהו הולק פס הניי בגפסק
הרכבת כמושו, דעת טהו היה משקל בלהמתה הרכבת
לונו ה"ט"י הילוי לביס לנערות, וכמו טנטובלה נטולב
המגילדות טווחה הקי"ב נטולב נטולב כל כליה סגנוליה,
וליה היס יסכים כייחד להמתה יוכל מן טמלוביס יט
לו לנשל דעטו הולס. ולייך נלהין הנטהש לנערות כנד
הכלל חז, וכוח נטולב נטולב נטולב כל כליה סגנוליה,
עדיף מנאייה טנולמיה ונאייה לנכ' הנטהש מי נטהה נמי^ט
הויל הומל קטע נטהה גנדול, וככל המלו נט"מ (ה"ט נט)
צערין ל' היליעאל עמדו ל' יטוען על גניין וילמל לה
בנטמיס חייל, מהי לנו נטמיס חייל כנכל הנטהש לנו מטה
על כל סייל ולתוב נטה הילאי לביס לנערות, וטפיאוט
הליי טהו, כי הרכבת יתיל ספקות בטולה טהו יסוד
הכל ויטמן הליו הנטהש על כליהו, וטס הנטהש יעיל,
להכס דגבל נטמיס טיניהו מיל' נכווחו לה יטמע
הליו כלל, הנה לנו כלס טל' הלייעול מסכיס היל להמתה
יוגל מכס ולי הוטהוים כלס הנטהש יודקיס וככלייש מז
הנטמיס כדבלין, ווועפ"כ עטו מעטה כרכבת, טההיל
טטכלס נוטה נטמיה ה"ט טליו יודיעיס הקי' מסכימי' להפקד
מן להמתה לה רוז לטכל וטיו עוגליים על דכלי פולח היס
טיו מטההילס כיוון טטכלס מהיב נטמיה, טטכלעה נטולט
ההכמי כדולות וטהל יסכימו כס כו"ה הפל' גוּקו ה"ט"י:
זהנה נטולב נחנינה (ה"ט ג) המלו טס ווועד פחת
והלט דכלי הנטמיס כדבלונאות וכטטמלות נטועיס
גנלי הנטפוש נטנו מלועה חד. מטה דרכן זה מכוין
ההט טפלס נטמיה להנטה חייס לעולס ה"ט ד"ת וכו' .
לטה בז' טכמו טטכלן כו"ה מיטט הט טפלס
לעטאות הלייטה ביזט וטהו חלך הילך נה וטהה, ומגע
טיזט טהו כה הייס לעולס וכו' הנטהש וכטפיאוט,
ה"ט דכלי פולח מכוין נט טהדס ומתקהין הוטו, וליה
טפיאוט טמגיע ממענו מז' דעט נפסד, הילך הנטהש
דעט המייטי יגיעט נט טהדס למש טהו חכליתו. טיט
הנטמיס מטפיאוט נט טהדס, הילך יטקה מדרלי חייס
טטכלי מוט ויגיש ממען דעט נטסדוות טטכלן ייטה נפלד,
הילך טטכלס לה טטהיל נטומדייה דעט נפסד וליה מדא
תונגא, וככל ממעז זה בקדושים (ה"ט גט) המלו טס

כמויות הтолה עיון כעין פילוט כתולח כו', בס' ו' חוממים כל גמל ופטיס כס כלוחס וכל מנות כו' מלחה וכיוגה נז' המכ' כטהוממים שליכו הכל הנוכה חי' חדס יכול לאפריכו על זה כלחו' נסוס פין טהין זה בכלל הכתוב טהרה כי יש לה מוקד דבך למספּט, המכ' בכלל טהיר יונדק טהיר טויה לאקבל מה אזקניש על כלל:

אבל כנזרות וסמכויות וסתוקנות טkan נמורות בטול
כלס כס נכלל לו מסוכן, וזהו נל הגד

ולפיך חמר כ' יקוטע ל' יטמעהן כטהלו מפל' **את** לחריו גבונת בירבות ל' בירב גבונת

מה חפסלו נגיון לנכליים, וגם לכך לננות
נעמת מז העטש פהמלו נגמרה ויהי לו סימך מהטה
cókol כו' טוֹנִיס דוֹדֵיך כו' מהל ליש חיין כדבכל כן פהלי
הכיבו מלמד עליו לריח פמניך טוֹנִיס, ווחע"פ פהמאל
במשנה וטהילו לדבכל חח, כוּאך לומד פלה יהמל לו
טעס פהסוכר חבל מנשו פלה ישולשו וננתן לו טעם
לדבכל כי טוֹנִיס דוֹדֵיך מיין, ולכך מל מה פהמאל
בגמרה יהמלה כנסה ישלחל לפמי הקב"ה מביצין עלי
לכדי מופלים יותר מיניהם כל תולח:

ר' ז' כי מילא יתהויל פילוסוף על הדך שכתנו, טהה
טהור כל יכינו הכהן על נזירה לחם תקיה מיד
כהלו נחלה למטה מפני לנוטלה בלחם טהור בקדשו
יש להר כל גדול על מה בקדשו כס על עומס ברונס
מלוכך יוס כס"י ויעבורו בועל כלחים:

ואל תקנס עלי ממה פחזילו ז"ל בכמה מקומות גדול
המלווה ונשכה ממי מהינו מלווה ועוסך, חמלו
בקדושים (דף לח) כדמותם הן כתינכ' ומה מי שליט
מלווה ועוסך כך מלווה ונשכה על המת כמו וכמה,
ויליה זה אף מה שכחנו, חיננו כך כי כונת
המחלל כזאת כוון טמן סיוע כי כפי נודל הנעל הכל
יגיענו בעבודתו יגדל סכלו, וככל חמלו לבוחינו ז"ל
לפום הנעל הנלה, וידוע כי מי שליט מלווה ועוסך לנו
יתקפו כייל טלה לעשות מוקו כמעיטה ח ملي הנר לנו
זה צו כלבך יתקפו למי טליתו ט, ועל דרך זה
חמלו ביום מה יוסליס ועל זוק חטעיס ריס טבנה
ומהaga לכל מיל ומיל ועל כל סכח ומכה חומרים לנו

כלי מון קרי מיס וסיו עופיס זכ' לאקל ח'וטו ה'חל
טה'נו מטענה בככליה, כמו טהמלו בגמליה תנן
משולס לה נטיך חרס לך ח'נו חי'נו דומה מי טיט'
לו פת נבלו למי טהין לו פת נבלו, ויהפלו כמלוא
ועוסה מפל ישקפו ילו ויחעפ'ב יחננ'ל על ילה
ויכליעו, ינדל טכו מלפדר יטפה כמלוּה מפל לה יוס
כה בכודמן ח'לו ויכפלגה כלפ'ל יהפ'ן, חדל לא טיסכינ'ו
עליו חכמי ישלחן כמה טב ה'ג'נו וחד'נס מחל'י בסכמתס
כמלוּת כמסוכנות כפולה וטכנו ה'נו מלוּות ועושים :
עוד מפל ה'חל זמה טהמלו גדול כמלוּות וועיטה ונ'ו
נ'פי טידוע טיט לו המלוּות לאיבר דבוקע במעינו

ומיוולדות, כגון מנות כתליות נחלן ומנות טנלאו נאכ' בבלאיים אלה לכינו חנגו-באס, ולפיכך מי שליטה מושך ושותה לא יגדל מכיו, כי מפער פלין רצון הארץ' בט' ובמיון מהלי הפל ליה גוּט בט' ווּתע'ן' פטוטולס כלט'.

דרכיך

פרקoka במא שאלתו מלהפס יתגניך טהיר מפה
ביהמת ולה זולתו, מ"כ סייח להמל פמל עד שאולרכו
לככלעטו כל רגה נבל נחמי, הכל סאנדא זו מתחפרת
על סדרך יפכהנו כי עס סיופס יודיעס מספק טהיר
על דליך יהמתה, סיוי חומליס פמל פהכלעתה הטעיה
גומבה לאס נחיישס ופכלס טיה מהיב לפמה, כייס
מן גאלוי טישיה פמל הע"פ פהו שזך מן יהמתה פכנ
מהיב האכל יהנווטי, וכטהר הע"פ פהו יהמת ליינו
רהי. לטאות מעטה גדרלי הטעיה, כמו טלה פכלו
בעלי מהלוקטו טל ל' אליעזר, הע"פ מנתה עלייכס
בת קול מן: השמייס פהכלעה לדבליו, ולא נכתפק להט
פכעאין מהט הש"י כמו טלה סופק על חלו וחתפ"כ
המאל ר"ה. אין כאלה מן השמייס, ולפייך להמל מהן
מכה נוכם כנה בכ נתמי, ולא נזה לו הטעיה מן
הנחות כי לה נסתפקו זה כמו טכטני, הלא פהכליע
טהכל קולדס מהיב כפי הטעיה והמדות טהיר נדרשת
בזון, ומה טשו מטמוניין לה קיהkek מקודר פכלס
בערך האכל יהנווטי, והוא מטהלטס בתמודד פולח
ביהישס. וכבר נטהר מכל זה טהו מוזカリס טלה
לעכול על כל מה טיסכיהם חכמי הדורות ולפייך השナル
פל ה' מטהטין פונכ כל"ת מן הטעיה, ולאין הקפות
בין המפלכל מהט בנטה לו סיוה גמאל המשומל
כמעטה טיה, להו כל הולך נטול ונחמו, ו
לא עוד הלא טועגר על טטה וועל לה טנטה הלא טהין
לוקין עליו מפני טהו לנו טינון לנטה מיהת בית
דין, ומה טהומל חמיא בוגריה כפיה דרכין לקולם
וכחמיינו. סקניאס נטה דנלייס, והעמידו דנלייס
במקומות הספסד ממון, ומפני הספסד ממון ומפני כבוד
בוגריהם, וכיהמתה יוס טוב בוגריה מקומות. כל זאת
טהו מפני שכך שטע כי המלי טהין גוזין הלא לנשות
סיג לטעיה, דיינו חס להסכנו קודמות לה יחו לעכול
ויל גברי שנורה חי"ה חייה לרבה רוחניות:

ענין גנאי לאונס מעתה פגנאייל נאנס האספוקום:
וזהו סכטב סלט לבניינו מטה, וזו כפוח מפוכות בספל
גופמייס, ולחmens מלוות כטה חמללה מדבדיליס
מפל טכווחכל עקל הסדבל בספל קולח מפי להסיס.
וזה עלייך כסט יט' בפלס, חכל כל כנזולות וחתקנות
טכל מן הפללה:

ומה טהום במככת אמת (דף כב) גבי כל חנווכת
טהיר לברך הפל קלשו נמנוחיו ווינו לאכלייך
כל כל חנווכת וטהרו כיון זונו. רב הויה חמל מנה חסול
לב חמוץ חמל משולח חביר ויגדך זקאייך ויחמלו לך,
אללה המכון שלוח נפש מלווה לנטוע דרכי חכמים
על כל מה שמקתתך דרכן טהומיכו על מקלך זה, וلين
ספק כי טהול חביר ויגדך מנות מטה ויכיש הקפץ ממך
שכתחנו, וلين השעין כן על כל טהיר לב הויה טובך
טהesus האל בגאות ובדין וכמייניס כל דכלייתם סמווכיס
על נהו. דלה טסול כמו טמפלת בפרק מי טמות, קר
המנות מהדרו כנון כל כל חנווכה סמווכיס על חומו
על כלו בערמו, ובב חמוץ נב ילהק חמל טהין חמוץ כלו
על כל דכליית טהיר נכס טקל טחולו, חבל חמאות
המוחודות מסת הין להס טמן להט לפטוק טהיל
חביר ויגדך, וטמפס לטוי טקדמיית טהס מושיפיס

ההמוציא קול מוגמה וכי הולא לו רוני וכלה כמו זו
גהפכו. וכמזכנקו המלר' יוחנן לה כתת רקכ"ה
בדירת עס יפלחן הלא נטניל דכלייס בגעל פה פנהמל
שי על פי כדנלייס פהלה כתתי הנק כלית וחת יפלחן.
ונחלמת שהפוי' נל' הלאו שבוקלה רוב נכתה לה רפה
לומל תפונן לובך כמה פכתוב נהורם, זהה ח"ה הלא
שתבש נו חמיעין בלבך נרווב חמאות הוא כלט, הלא
רובה לומל פגימות פכתולס נדרשת נון כו' רוב
כחולה האלנו וכלותה נזק מל"ג מלוות עס פרוטיקס
וכחוליקס, וכיון שכן רוב סטולס יט לה רמו בכטוב,
ול' יוחנן הולך והמל פLOW הולך על פה, כי אין לו בס
בדנלייס כס הלא למטה מכביי וכיון גנזיות פיעבו
מכמיינו ז"ל בעשות סייג לתולס, ומה שביכרו בכונות
סתולס הלא ימלנו לו סמך מן החולה כו' רוב כתולא.
ונדרה ממקנתה כ滿לה כל' יוחנן פהמל לה כתת
בקכ"ה עס יפלחן הלא נטניל דכלייס בגע"ק ל"ל פעק
במכל כו' כמה ציהדרו בהכמים וגמה צימדרו ויינדרו
כדי לעשות סייג לתולס, וכןו פהמל חביבין עלי דכלי^ו
סופלייס יותכל מיינס כל' חולס, וכו' מן כתעת פהמלה
למעלה פהנו מקבלייס עליינו מלוות בנהילתנו ומהיביס
עלמו כמה הלא נתהיינו, ולכן המל ר' יוחנן הלא
כלה רקכ"ה כלית עס יפלחן הלא כדי ציעמיךו כס
בפולס ויעשו כיגות ותקנות, ובזה הנDSL להבחו עמכם,
וזכו פהמל חביבין עלי דכלי. סופלייס יותכל מיינס כל'

והרב רבינו יונה זיל מון טעם הכה וזה לפי
פיו שיכלה כתם יתנתק
ישוד כמלות, כמו טלמל ועמה ישחל מה כי הלאיך
טחול עמוק כי הם לילך. ותקנות חכמים ונדריכס
יסוד לדרכם כיילך, כי יעוזו דרכך וכלהקה פן תגעו יד
במלוט נחיקות כחורה כבצל הקלה הפל יעטה נדל
מלכל יקל בעיניו פן יכנסו בו בני חדים, כענין במלול
ושמלחתם להם ממלתי עשו ממלחת לממלתי, וכו' ב'
בגוזוק ונסDEL ובהלהקה פן האסוכ כלום אל מעקי
כחורה כמלנה ליזכר יגיעת חלן המכל סנדול, כענין
סנול מל נס עבדך נזכל נכס במלחת עקד לב, על כן
המלך הנכין עלי דברי סופרים יומת עוד, כי נדריכס
ומלחות כס עקי כמדות, ומאות כיילחה טכלה כננד
מלות לנחות כי סול כייסוד להס, וולפאל יתמל מן
בגדדים הפל נדרו מניג העגילה לכבל ארליך נפטו
בחול ילהת כתם יתב' ווילר פן יכטל בחתול, ולפיקר
הכינין עלי דברי כופרים יוחל מיניהם כל מוכס:

ולפי זה נהפוך מה שלמלנו כל טילתת מטהו קודמת להכמתו המכמו מתקיימת כי ידוע ונכול כי שפט נחכמתה יקבעה בלב. כבכל חmeno נפרק קמל דמאנ' ע"ז (דף כ) כי חס בתורת כ' הפניו חיין לדס למד תוכה חלה במקום פלנו חפן ומלך כ' לוי וכ' טאנון כו ימני קמייש לדבוי. וקהל פסיק סדרה טלית ספלה לוי המל ליטו מטהי ולו' טאנון המל ליטו תליס כפיש גלווי ולייטו תליס כי מטו כהה כי חס בתורת כ' חפאו, פליס לטוי חיין לדס למד תוכה חלה במקום פלנו חפן וקס לוי ה"ל כ' נחם לוי לטות בעמוד. ונסיך

דרכיהם דרכי. וועס האפֿרְטַּמֵּנטַן כוֹמָאָה מִעְמִיס אַנְטִי הַלְּבָשָׁה
כְּהֵן כְּמֵי שָׂמְלוֹת וְשָׂוֹתָה, וְכָל מִתְבָּחָל בְּדֶרֶת לְגַוְתִּיעַ
אַל טִיסְלָלֶל אֶמְקַיִיס מִתְפַּנְתַּח יַגְדֵּל אֲכָלוֹ וְעַכְוָס
פְּנַתְּחַת חַיְכָה, וְהַעֲשָׂעָת בְּלָה נְלָאָוד לְפָהָלָה כְּמַאֲוֹת הַלְּבָשָׁה
עַל מִתְבָּחָלָה כְּמִלְעָה מִהָּס, שָׁהָלוֹ כְּן קִיס הַסּוֹבָל לְמַיִּינָה
פְּהַלְיָנוֹ מְלֻוָּה וְשָׂוֹתָה לְקִיָּס. כְּמַאֲוֹת מִזְדָּבָה. מִתְנָאָוד
לְפָהָלָה כְּמַאֲוֹת שְׁהַפְּטָלָל בְּלָה הַפָּלָס כְּוֹנַת כְּמַלְוָה וְסָודָה
כְּמֵי שְׁהַלְיָנוֹ מְלֻוָּה בְּהָרְטָל הַפָּלָס כְּמֵי שְׁגָוָסָה כְּסָעָה,
וְלִפְיכָךְ גְּדוֹלָה כְּמַלְוָה וְשָׂוֹתָה כֵּי חַפְּצָן נָנוֹ כְּסָעָה יוֹתֵר מִן
כְּמַחְלָל בְּהַמְּתָת, הַכָּל כְּמַחְלָל יָגְזָלוֹ כְּמַכְמִיס דְּגָלָל כְּנָל
הַסְּפָלִיס כְּסָעָה וְלָוָס עַל כָּל מִתְבָּחָל יָגְזָלוֹ כְּנָל כְּנָל כְּנָל
כוֹנַתְּחַת כְּנָנוֹ וְהַטְּמַכְּנִיסָּה עַל מִנְטוֹן לְשִׂוָּת מְלֻוָּה וְשָׂוֹתָה,
וְלִפְיכָךְ חַבְּיָנִין דְּגָלִי מַופְּלִיס יוֹתֵל מַיְגָה טָל פּוֹלְקָה טָסָס
מְגַלְיִס חַפְּלָס בְּעַכְוֹדָתוֹ עַד פְּגָולְמִין לְחַדְסָה מְלֻוָּה יְסִיוּ
מְלֻוָּה נְסָס, מַהְסָּעָה, וְכָכָל גָּלוֹ זֶה לְגַוְתִּיעַ אַל הַמִּיד
בְּחוּמָלָס נְעַטָּה וְכְסָמָעָה, כָּכָל גָּלוֹ זֶה לְגַוְתִּיעַ אַל הַמִּיד
כְּמַגְנָה וְרַיִחְזָה מִפְּנֵי שְׁכָלָמוֹ מַפְּלָס וְכֵי סָס מַקְנָלִיס
מְהַלְבָּה מְלֻוָּה יְסָעָה :

ובמ"ז טליתינו לילך לחיל כמכחץ במתפניע בטולו כן
נטוטינו לכל מה טהרתו לנו על עד הקבלה
מלדעתם ומלכתי כפסוקים, יסיה כמלך הכהן מנווה לו
למייסה, יכלו סגנונה מדכליים חפי' כמה טהירו מתייחדי
סגולות כהן הפיקולום ולוין לו חלק גועה"ב, וזה מפורסם
במסדר' נפ' חלק (דף ק) חמל יטיב ד' י萊יט קמיס ד'
זילוי ויטיב וקהל מל עתיד. רק כ"ה להויל נחל מנית
קדשי סקדושים וועלוי כל מיינגןדים טהר' (יוחק' מז) ועל
הנחל יעה על תפתו מוש ומשה כל עז מהכלוכו' ח"ל הסוגה
סגול' יאל, וכן חמל ד' יומן יאל, ח"ל כי כהן
נווגה מי מהז כהפקותה וכלה טועני מסיע טלה חי
טהיען לך סכי טמיון לך, כי כהן ד' יומן כוס יטיב
ודריש עתיד רק כ"ה להויל חנויות טוכחות ומלגניות
טלאיס על טלאיס וחוקק נס עתלה על עשרה וממעידן
בצער ליוטלייס שנחמל וטמיון כדכל טמטוטיך וננו'
לנג' עליו חותם תלמיד שטהר כביצה מה לוזניאח לה
מסכמים כולי כהן מי מסכמיין, ליטיס הפלינה ספינקו
ביס חזקנו להנשו מליחני שטהר דקה מנשי חנויות
טוכחות ומלגניות חמל לסס כי למשי חמי ליה עתיד
רק כ"ה לשעמידן בצער ליוטלייס, כי קדר הטענה
לך' יומק דקה יטיב ודריש ח"ל ד' דכוּס ולך' נהא
לדרוש כס טהרתך רה' רה' טהיר, ח"ל כי כהן הס לה
להית לה כהנית מלעיג על דבאי הרים מהה נתן
עמיו בו ונטקו נל טל עלמות, וכלי מה טהרל כהן ד'
יומן חייט דין וחוק מחוקי בטולה ווחעפ' כהעלן כהן
טהר מלכלי הפיקולות, טהר נזוז דבאל הג' טהירנו
מהמיין למי טהר מנווה להרמיין, כי יטהר כהולק על
דבאי לטוטיע ז"ל כהולק כעיקל בטולה, טהרל העלו
כפ' סמץן (דף ס) טהROLט רוניה ועקליה ונודל טכלת
כהן מהה טינזוו טהרמייס ויטהרנו כמה טהין לו סמץ
בטולה, טהרלו טהר חמל לבי הצעזל טולה רוניה בכתש
ומיינוט על פה טהר' הטחוב לו כוני טולתי ולבי יומק
המלך רוניה על פה ומישוט בכתש שנחמל כי על פי
בדנרייס להרגה וננו', וכלה כפיב הכתש לו כוני טולתי

ה耿ט זכלוּן לומתוֹ יט' ונטולתוֹ וכפלוֹתיוֹ, וכאלדוֹן
ושייעש צוחת יסוי מקובלים בנטש ומלוין נס נכל'
עם וגעליים ומכליים כלב, ותקבל הנטש בז' מועל
גדול ונcosa וגיטות מלוין נס. נכל עט. ויסיס דכל
מנע ננטש לאנגול עט פ' ס' כהפל ילה כמבד עט
רבנו ורבנן עט להיו גס כי יודע להיו שלה יגעו שנט
כטביל מלוון. וככל כזיל חיוב נפסוק חד מסכת
לה עמו סכל רציג אל הפטנות חמל (חיוב לח) כי
פחד הלה היד הלה ומטהתו לא הוכל. ועל החלק הצעי
נהמל הכל לגמול טריהט ס"י יסוד הכל ועליו נהמל
נכופט תלוייכו "דיקי גמולי הטען הלה מל מהכטה
ומל מילחה, וכלל למה זה לט"י ז"ל נפלווטו בדק
קללה כמנגו. ועל זהה המדרגה מן טריהט חמל נמס' ע"ז
(דף כ) ילה חט מל מילחה ידי ענוה עטש מכילה ידי
חסידות, כי חמל זלה המנלה רמי טיטיג מעלה החסידות
ומה טיט כין ילה חט חט להסידות נתן ח' כל
כחני (דף ק"כ) חמל נמסה. וחולמל להמליס
כוו וסילו לכס וועזיס עמו הטען להל כטנת ובקשו
בגמול הטען ملي עכידתייכו מפקלה קה זכו. חמל
לכ' חסדה מדת חסידות טו כהן ה"ל בכה חסיד
הנגל הנטחה טקי הלה חמל רכיה. סכל בילא טמיס
עסakin דלא ניחלليس לוייטני מהחליני וכחנס נמי לא
ניחלليس לפלה. וככى קחני הס סי פקחים דידען
דליך גוונך למו סכל טנט סוח עוזין עמו חטזון
להל כטנת. בסה נילו טמי טיט עליו ילה טמיס
יחהייב להנעה כל עניין מסל חיינו נכוון לפני כטט
יתכבר ויקיימטו כהפל גוּה ליה טויסף עליו. וח'ה ונלה
ניחלليس לוייטני מהחליני וכחנס לא מהלليس
לפלח, האל מדת החסידות כוּה טיחפוץ ויחכט סמאות
עד טיחדל הוות נכל כהו ויחמוד כל דרך נלה חט' ט
טהרכ לא עטה חומתו לא ימלה ניזו פעל מגונה ונלה
מעטה הפל חיינו נכוון וחניינן מדת החסידות מלוב
בקפין בעזודס כמו סמלמל במלוסיו חפץ מהד.

ויזחיק כך כו' הילק עוכד מהכבה, כי שהפץ במלות
בחללית שהפץ יגיע להרוב בט", ואותו
במלות חוכב בט"ז כהמת, כנ"ל חמלו כמפלוי לפ"ט טה'
וחתנת חת בט' היליך חייני יודע ליד חוכב חת כמקוס
ח"ל וכיון הדנרים היליך חמל חייני מזור כיוס פל
לכך טמוץ כך הילך מליל'יהם מי טהמל וכיום הטולס
חניכת חמלו טמי טהובב המלות ומיטיס חומס חמיד טל
לבו כו' חוכב בט"ז ולפייך עוכד מהכבה כו' נכלן
מדת החסידות, וזה טמו' חוטה טלית לילחת חמיה
וזהו חלק האכיל נכל מהלו כמדרונות שעוכד מהכבה,
ולפייך הכספי ל' פההם צנ' יהיל טהחסידות נדולה מכלן
כמ"ט חסידות מכילה לדי לום סקדט וכו', ונורמת
בקדים נדולה מכלן, רועה לומל טמי טהנייע למדרנת
החסידות לחוי לבן מיד לדי לום קדים מהטהר טליין
טליין כמו טוכיה מן הכהוב (פסליים פט) או דרכית
בחזון להכיד. וזה ספק מליין יונתן האכיל למעלה
דרין בגנויה טנויה חלק עלי חלט נטול ומטיל וטמי
יכונס במטס ולח' מהל חסיד, ומלטה כו' סוגר כל'
יכונס במטס ולח' מהל חסיד, ומלטה כו' סוגר כל'
יכונס במטס ולח' מהל חסיד, ופליגן דל' יקושע צנ'

ולפיך ככיות הכמה שנמלה מוסדרת בילהת בסיס ית' ולאחיך היתה מהדס מן הטעילה, מתקדםו ילהת בסיס ית' יטמא ויגיל בחכמה ויפקח חט עינוי במקה גנולן מן הטעילה, יוכל עליו הטעינה וכגוזות חמומייס. הכל מי טהין ילהת חפה קודמת, יוכל עליו כנוזות ותקנות וליה ימייננו על לנו, מלהסל לה יהפוץ בסיס וליה יתקיימו בידי, וזה מה שהמל שלמה המג'ה (מטלי) ילהק כ' לרשות דעתה חכמה ומוכל לויליס צו, ללה צו רשותה בסכל ויכודו כו' ילהק בסיס יט' ומיטים לו יכוד חוק יוכל לנחות עליו, וכלהי עלה זה כי כהויליס הפל לה עלו על נב' ילהק כ' יכווע בחכמה

ויש כהן טהלה טהנו הומליים כלונטילחת כת"ת יסוד
כטולח וכן נרגנש מקומות תלמו כפ' כ"ת
(דף נט) תלמל ל' יהודיה לה כלוח סק"ט חת עולם חלול
כדי טילחו מלבניו בנהלמל וכלהליים עטה טילחו
מלפכו, עוד בס תלמל ל' יהנן מטוט ל' הלוועז כל'
במעון חיין לו לתקב"ה בעולם חלול ילהת טמיים בנהל
בנהלמל (ליזוב כה) וילמל לחדרה כן ילהת הדמי קייח
הכמה וגנו". ומקרה מלול דבל לכתחז (דכלייס י)
ועתה יכהל מה כ' הלאיך זולל עמוק כי חס לילחה :
העללה מכל זה טילחת כסם יט' כוונת כריהת כושלים
ז' יסוד הטולח, ובסופה פ' קייח גועל (דף
כג) נלה נפק, תלמו צס טנו לבך טבעה פלושיס
כס פלוש טכמי פלושים קקי פלושים קוולי פלושים מלהכי
פלושים מה חותמי ולהעטנה פלושים מהנאה פלושים מילחה
וכו', מהנה ומיילה להנת בטכל וילחה העונש. כמה
טנו כלון שוד מילחה עס כת בכשuis, ותלמו עוד
צס תלמו לי' האבי ולכיה לתוך נח תיטני פלושים מהנאה
פלושים מילחה דהמל לב יהודיה תלמל לב גועלם יעטוק
הדר נחוכס ובמאות היפלו צלה לטעמה טנטור צלה
במה נח נטה, נח הלקו עליו חלול טהינו להוי
למנתו עס חלו בסם רביעים כהמת, הכל מכל מקומות
חייעודתו הלה נטה. ובמכתה סוכה עמה
כפליק כסם (דף נט) כמהו תלי תלמידי דבשו יתני
كمיה דרכיה חד תלמל לי' הקליו כהלהלי מה לב פוזך
הבר לטנת ליליה פעלת למוסיס נך נגד נגי הדר ולייד
ח"ל הקליו כהלהלי ויטהו כל הובי נך גועלם ירנו
גנו". תלמל לנו מלויבנו לדיקיס גמוליים לחון מינו מל
מילחה ומיל מלה נאה, וזה קש עט כלוחטונה קייח קליח
דיקיס גמולייםumi טנמאנא מכת טבעה פלושיס חווumi
טהמל עליו גועלם יעטוק הדר נחוכס ובמאות הפי

-
-
-

וותשובהת כל חל' כביהנות, כי הטעוד מילחה טלי מיניס, כי' שיעוד הפס יתגנן כי' טיגנו בגמול הייניב הפס יתב' לו בעולס כזה ובoulos ככז, ומלהלך ירכ' לנכשו כן יטיגנו הפס יתפרק על פכילות בעולס כזה כהכבד סכימים וכליון כממוני וחולחו פן כרכות. סוף דנאל. מה יעשה כמנות ולמה יליך העניות כך להועלהו ולהמלתו על נכשו ועל גופו, והכו מלמל עליו פרום מלהבנה פרוע מילחה, והוא בכהן המכלה כשבין נמנום. וראהך הפסי תפתקן

דרכו

לע' דהיליג"ל ענוה גדוֹלה מכלס בנהמל (י"ט ע' כה) רוחם כ' הלאcis עלי וננו' לנמל הכהידיס לע' נהמל ה'ה' לנמל ענוייס כת' למדת פלהר טנעת בנהמו עלי בגדוֹלה הנהל לנמל ענוייס נהמה טהס קאצינו קמעלה קישכלס ולכון טהרות נכס לבבואה, כי עס כיוות בגדוֹלה טשי' כללית חי' צפולה מוגהט לך לאדיקיס כמו זדרטו בנהדרין (ד"ג לה) לרס כ' טמלהי מה' דקהיב (עמום כ') קוי קמיהמויס ה'ת יוס כ' כמה זה נכס יוס כ' קו' ה'ת' ולח' הו' . מסל' למלגנו'ן ולעטף טאי' מזפיס להו'ה ה"ל טרנגול לערפל' חי' מזפה ה'ת כהו'ל לבי טלי קו' ומח' חוכ'ה כמה נך ולפיקד נהל לנמל ענוייס טהני כי עקל בגדוֹלה **לטוכמס:**

וונתברר זאת מדברי ר' י"ל כי זלה הפעם עתידה ממה טהום (ישעיה כה) ועמדו זכיס ולו נתקבש

הדורש הששי

במה אקרט ה' גורי הירצה ה' באלפי אילים גורי דגניד לך גורי (טיכה י')

זה כדי ש萊ו ילוּו הכל לוחן מנות טמן **שכלן**
גדול ווינוּהו הותן **שפְּלִין** גָּלִי נדול כל כך כמו שפְּנַכְּל
במלטיס. ומולת ההעלאה והתימת **הכיהול** צאקה כיה
כהוי **לכמישך** טעלת, כי בשים סודס גָּלִי יודע
לייזו מכםנות סיל יוטר לנש **שפְּלִין**, ילוּז כל מה
וההה לכל מהות ולחמת וילעמ **חוּלִי** זלהת **המְנוֹת** סיל
יומל לנש **שפְּלִין** ויקלט **שאַשְׁךְ**, וימפְּךְ מוח לסייע
שלדים קוינס ומפְּינָן **הפלמות** כלשה **שחפְּשֵׁל** לו בקיומו
כל **המְנוֹת**, ולזה כוון נתן סדרות **צָהָם** **העלאה**,
ולפי זלהת הסגנון ההפל סיל **המְקִית** **הփְּשֵׁר** וכן כוּה
בחלמה, **שגָּעָתִית** מטה מהת לנדה על **הפְּלִמְיוֹת** כל
יעיו זיכה נה **למי השועה**, ההכל לה **יש** כן בכל
המְנוֹת, ההכל יש מנוֹת **שחפְּשֵׁל** **טִיכּוֹלָס** **שכְּלָה** **בשׂוֹעָה**
לבד וויכיס נכָּלֶל מה **שחפְּשֵׁל** בפרק קמל דקדושים (ד-
לט) מי **שְׂכִיחַתְּיוֹ** מלְוִיכְיָן על **עוֹנוֹתְּיוֹ** **דוֹמָה** **כְּמַיִּים** **שְׂקִיעָס**
כל **התּוֹלָה** ולְה **הסְכָל** **מִמְּנָה** **הפְּיִלּוֹ** **חוּת** **ההַת**, **הכָּל**
הלֵין **סְפָק** **שֵׁיט** **קְלָת** **מְנוֹת** **שְׁבָן** **נְדוּלָות** **כְּעַרְךְ** **וְלְכָוֹת**
בגמול עד **שכמאות** מהס זיכה הולדס **למי השועה**,
וסְטוֹה **המְלָס** (**סְוףּ מְכוֹן**) **דְּכַס** **לְ'** **בְּמַלְחֵי** **שְׁבָן** **מְלוֹת**
וסְלָס **עֲבָלה** **מְנוֹת** **נְהַמְּכוֹן** **לְמַהָּה** **מְסִיִּים** **בְּהַדְּוֹד** **וְכַעֲמִידָן**
על **ההַת** **עַטְלָה** **שֵׁיט** **בְּמוֹמָוָל** (**מְהַלִּי** טו) **כְ'** **מַיִּגְוָל** **בְּהַלְלָךְ**
וכוּ, **בְּהַ** **יְטַעַּיקְיָה** **וְכַעֲמִידָן** **עַל** **שְׁבָן** **וְכְוֹ'** **כְּדַלְיִתְלֵה** **הסְפָק** :
הפְּיַרְזִישָׁ **הַזְּלִי** **צָהָת** **המִימְרָה** **הַזְּלִי** **סְפָק** **בְּדוֹד** **עַסְפָּה**
ושְׁבָנָה **ההַלְּיָוָן** **לְה** **קְלָרְוָן** **דְּכָר** **מְנוֹת** **כְּמֻוּכָה**,
ונזז **לְה** **יְסַפְּקָן** **כָּל** **מְפָכֵל** **כָּלְל** **שְׁלִין** **הכְּבִיל** **שְׁפָלִי**
לחדר **כָּלְל**, **הַכָּל** **כְּלָוִוָה** **כְּה** **עַל** **סְדָךְ** **שְׁהַמְּרָטִי**,
וכוּה **סְכָל** **הַחַד** **מְהַלְוָן** **עַלְיָהָס** **כְּפָלָס** **לְעַל** **מְהָה** **וְדוֹד**
וישעה **וְמִיכָּה** **וְמַכְקוֹק** **הַמְּנָס** **כוּנוֹ** **לְחוּעָלָת** **יְבָלָן**,
ההַן **כָּל** **הַחַד** **נְכָנָג** **בְּעַנְיָן**. **הַזָּה** **לְבָב** **הַחוּעָלָת** **כְּפִי** **דוֹרוֹ**,
כְּיַי **מְהָה** **לְכִיאָו** **עַסְפָּה** **מְהַבְּלָל** **שֵׁיט** **מְקוֹה** **מְהַנְּקָה** **דוֹרוֹ**,
ושְׁבָנָה **ההַלְּיָוָן** **שְׂקִיעָס** **בְּשָׁהָה** **וְבְלָה** **עֲבָלה** **מְנוֹת** **לְה**
רְזָה **לְכָלְל** **רוֹגָה** **הפְּטָל** **שֵׁיט** **לְקְלָהָס** **עַל** **קְלָמָס**, **לְכָלְטִי**
ימחו **הוֹתָס** **שְׁלִינָס** **רְבָוָת** **הבְּכָל** **כְּפִי** **הַהְגָּוֹת**, **כְּיַי**
בְּכָיוֹת

דעתו של מג"ס ז"ל טבנשטיין מילואים הודה לנכדה היה
טחטיטה מן כמלות יזכה כהגדת להי בעורה"ב.
זה דעתו הרבה"ב נס כז. וכן כהן כפירות כמאנס
נכסי מכוון על כמנתו של מלך לבי חנינא בן עקציה
הומל ר' ר' בקב"ה לזכות ר' ירלא וכו'. וזה לנו
כלב ז"ל מנקלי מהרונה בטולס כי כסיקיס מהדר
מלוא מתחלי"ג מילוא כסדר וככוגן ונלה יתחזק עמה דכל
מכונות השulos בזום פESIS הלא שיעשה חותם לנמה
מההנה כמו טבנשטי לך, הנה זה נס להי בעורה"ב.
ונעל זה מלך כי כמלוא נקיון הכרבה הי הצלב של
ישען מהדר בכחיו להשתמן על מיסוכנותה וללמודה
בעשות חותם מילוא טהיר נקבע בחולתו מטה. וממה
טיווחה על טעקל שזך רבי חנינא בן פלדיון טהיל מל
הני להי בעורה"ב וסתיב לו כממשיכ כלום כה מעשה
לייך, כלוט נודמן לך מילוא בעשות כהוגן וסתיבנו כי
מדמנה לו מאות לתקה על דבר בלמות כל מה טהפרל
יזכה נס לקיי בעולס כמה עכ"ל:

ועם קיומם טהה כפולה יקל מלה ולחמי להזיק לנו
ופלט לדרותו, חיין כלחיה טכנית סרב מורה
עליו כלל, כי חיון ספק טלה נכהפק לנו יוסי בן קיסמל
פל רבי היניכן תלמידו חס קיס מושת מהתמן במאות,
וחבל של ממנה שיגיד לנו להבד מפלצוי מעשי צדי שיגיד
לו השקו נמות ולמוהו בענודת ההלכים, כי הפלע
שלחד יולש על אהובים, כל שכן כבישה לפליית הרגלים
מולא סוללה גדולה על כוב המדות ועל כתונות
למשוגחות למעשה זאת של רבי היניכן תלמידו:
אבל דעתך זיך כסוכת פגיעה סרב עליו הויך קר,
כסט ית' נוב לירחן על ידי מסה נבייחו תלי"ג
מאות ויעד על כל מהד מכאן כנמול, וחיון ספק שהין
סגול נכל מהה מכאן שוק, וכזה הוז'ן (חגנו) קוי רץ למאות
קנש כבניאלה שהין הקה יודע נוקן טכין של מאות.
ויבן מהת הוו טהיר הוו בלא הוו יוחל במתן טכין
אקוֹל כנד כנעה מנות הנקות, ולו כנטה כסוכה לבול

ונחכלהית שכך נתקה כל הפלג נס נמי ובנומתין
נכפלת מטהיו, זה שיב מן קרלווי, חילו הצעי הפלג עט
זה וצחל כחטוף וווע-עליך וכחל מעניש כדבל כל
מלוד, וואו החלטה על מס טענאל וקענץ להמעטה
על העחד, וקכפיחט צוֹה קכפיחה סלמה טהס יעסטה
כן יCOPEO לשנות פקדמיס לנמי, וזה פלאן ענט
וחטאן פטור לאיזה

בְּלָא זֶה כִּי חַלֵּל הַגְּבִיעָה כְּכֹל הַמְּלָאָכָה עַזְּבָה ; סְכִימָה
מִן הַכְּלָוִי וְתַחֲפָכָל זָוֵחַ טִיכִים שְׁחוּטָה נְזָהָת
הַמְּמֻתָּבָה וְשִׁיחָמָל כְּנָזְבָּדָה מִקְדָּשָׁה וְנוּ' וַיַּכְפֵּל לִ
עַל חַנְעָלִי , סִיסְפִּיק לִי נָזָה אָזָס בְּנָכָר , קָהָקָדָמוֹ
בְּנָעוּת וְנוּ' סִילָּה רָבָּתָה תְּלִילִים וַיַּכְפֵּל עַל חַטָּאתִי ,
וְהַס כָּל זֶה לְהַיְסִיף לִי נָזְבָּדָה לְהַצְּנָעָה כְּכֹלִי
לְכָפֵל פְּשָׁעִי וְפְלִי כְּפָנֵי לְתִלְכּוֹפָת חַטָּאת כְּפָנִי , וּבְכָחָן
דְּקָדָק סָלָל יוֹנָה אַגְּלָל , כִּי עַל הַפְּצָעִים שָׁבָט
קְמָלָדִים כְּמוֹ סְמוֹזָכָל בְּיוֹמָה פְּלִיק הַמְּמוֹנָה (דָּבָר לָ)
חַמְלָל . כְּכֹלִי שָׁבָוח לְיוֹקָל יְקָל , וְעַל סְחַנְלִים שָׁבָט
סְפָגָנוֹת חַמְלָל פְּלִי כְּפָנֵי , כָּל חַלָּה דְבָרִי כְּגַנְכִּיהִל עַל דָּד
הַהְלָטָה טִיכִים רְלוֹי סִיחָמָל כְּנָזְבָּדָה כְּחַוּטָה , כְּחַיָּה נְכַמְּפָנָ
לְהַסְינָג דְבָרִי יְקָל שָׁלָמָה יוֹקָל בְּעַנְיוֹ דְבָרִי וּבְלַבְדִּי טִוָּכָל
לְהַסְינָג קָדָל שָׁבָוח טָזָוח כּוֹסָף וּמְפָטוֹקָק חָלוֹי , וְשָׁוֹחֵן
סְלִיחָה כְּצָנָעָה :

ויהייתה כתובות, שנידן לך חדים מה טוב וגוי, ככלמל
בוחמתך כן סיב להו וכאן גוזל כסכל כרכך
עמר, אבל כת"י הפליג עמך לעתות וחיינו לנו מעתך
הלא פליס הייס וכו' אלה בכורך ופלוי בטור (כמו שהמלך
הቤתיך (ילמי' יט). הצל לה זיתו ולך דנרכתי ולך עלה
על לבי, וכמו שדרשו רז"ל, חיינו לנו מתקך לך כסכלון
המעטה וסוח' עשות משפטנו וגוי, וזה דברים קליים
מהר יופנו ממליכך. וזה ספק כי החסד הזה בגוףך סיב
שלחשת גמולך לטובך קמישולדים על כתובותך. ושים
לברית כלשיס. תלינט מטבחלים עליו, אהנו טיב
החסובה מה תהא לך גוזל טימלכו בהונחה כמו הפליס
הייס ולבדות נהלי טאן ובבוכות וכפלוי גאנן, שימתה
קלה הטענות לרבעים, טנט"ס טמן הכלוי לחתם כל זה
חו יופר לך הפלר, בעבורם סיומת יכול לך בהדש רע;
לה ימוך לך לבטו לאטען נעל עמו כטענות הכספיות,
אבל כיון טכט"י הקל זה, חייה הטענות יטumi טהיט
מחפולך. ויאח' המלך ז"ל נסוכה (דף נב) נכיזה
זה לשוטים נדמה לך כהוות הטעלה ומומריס טיריך
לה. יכולנו לפ██וק חייט הטעלה זה, וסוח' טהמל
הכחוב (או צע יג) פמחן יטהור לי כי בטור, ירש
זה כי השאל הנדרול ושהזמנת הכלב. טנקן לו בעבודת
וכוון זה לחת לטובה, זמתה הטענה טבה למשימות
לרעיס, מהין נכס טענלה על עזנס טורטי, כמה
טהמל הנטיל (פס' יד) טובה יטהור עד כי הלאיר כי
כסלט בעורך, וביחלו טהינט גרייך לוחמי הייס, חבל
המלחפה על מה מה טענאל וכפלוון הטענה להבוח
ובקצת הלחמים מכת"י טחוקבל חצובחו, ווועפל האַל
הלא וילגא, וסוח' המלו (פס) קמו עמכס דבניש וטוט
הלא. המלו האיו כל מסה עון וקח טוב ונשלה מה
פליס טפתיינו, ובכטיחנו טהס נטע זה יטוב פלון
טב

בכזו הענין פשוט ילוּוּ מהלך כל הלחט ולחמת המכמלה
לספקת חולי זו פיה הפלג נס ספכלה רב יותר וכן
ישלימו נפשם לנמיין, וזה שיטח כוונת מטה לבינו ע"ה;
ודוד סמוא"ש נחלתו חסני דרכו כי כונס לחקא
מן מטה לבינו ע"ש לחוותה פזוב נזק, כי בס-
קיי בלחט מושיעים לךיס סתוותה כלשה, ואלו יפוכטו
להם קלותן מנות ספועלם עמוס ידרשו ויוכו נס-
ולכן כל דוד ובעמידן על החת עשרה; כי אם מקובל
בallo שהחת עשרה ספכלה בגין רב מלך, כיiter סדרניים
במקובליס ביד האצחים, ונלה זה לחסני דרכו נטען
יחדכו ויוכו בגין לחי טעום"ב, ועם סיוט שבallo שהחת
עשרה מנות יש מנות טפכלה נдол מלך מן שהחות
וולינס מות בקבול ספכלה, כעלים זה דוד לחות סנה
בעומקה שבעל מטה לבינו נמות כלן, סודם קיים
מקודם בחסני דרכו טיטלים, כתקנות מטה בחסני
דרכו טיטלים הפליג ע"ג: ב-ה-
ובאשר חסנו סדרנות של צמי יטערת ללה טזה
טהעלם הפלג כוון בו דוד יטוב למק, כי
לו היו מיטלים שהחת עשרה, ואלו יפוכטו להם מנות
מעוטם מallow לרשותה לחות יקיימו ויוכו נס, וכן
בעמידן על טז, ובימי מיכס שהסכו עוד מהטומות
לפייך בעמידן על טז, והטם מהמל מיכס בגין עשות
משפט ולחנת חסד וכגון לכת, ופירשו הר"ל (טט) עשות
משפט אלו כדיין הסכת חסד זו גמינות מסדריס וכגון
לכת זו בגנותה המת והכסת כלשה, וכגון דבריס כל
וחומל ומם סדרניים טהין מלרכס לגיטות. בהגנת האל-
טורה בגונע לכת, דבריס סדרנס לעשות בגונעה על
להחת כמה וכמה, יהו צוז כי נס סדרניס שדרין טהין
למעוט מהן כפלסוס, כגון סדרניים טהנו לעשות
בזמן מהותן, אין הדבר להרשות פלטומש חבל כהו
למעט כפלסוס כפי היוכלה. ושים מהו לפי זה ההל
טפסים סמנגן לדרכם בעת שטמאנה, שטעהה סדרות
בבית החותה, כי חפי' סדרניים טהין לרין לעשות
בגונעה מהר מהלה וכגון לכת:

במה אקדמי ה' וגו', حين פקס סכמויות לנו
חסד פצוף כמו שלמל הכלוב
(תכליס פט) שלו הסדיינה, כי לנו קדש לנו דבב לרבי
סנקבל עליו גמול, חכלו עותקי מתחימות עליינו חמץ
ומלון כתמאות וסלנום האלנו סכלנו בסבב כמו שלמל
סכנות (הוצט יט) וחנכי תלגנתי לחפץ קחש לנו
זרעוני ולחיידע כי לפוחטים, פירוט כי מלוב סטוכא
טהטייב בס"י לחפץ סכלו נא ולא חכטא לטוכא
כלל, כי כדרם השולג ליה يولנט, ומין סכנותם הנדלות
טהטייב בס"י לנו וכחפסדים בעומיס הויה טיער חמוץ
בעין טופג פצ"ים בנקלה ולח יכו לטולח, כי לך
בס"י לזכותנו ולא העמים עליינו הענודות שכנותן נקוץ
בס. וזה שדרשו בתנאים (ד"ד) חכל לנו זייתי
ולח דבב לרבי ולא עלה על לבי. ובפרט נהגיה זה
בעין סתומות, מהיקת יולה וייחיב טענד סכל סכמלה
במלך נדול טחינו בתכנית הטעוב, טהור יפן חייט מה
כל סון ביטו בכופל עונו כוז ינעו לו, וטיהר כופף

לידן נליות הנוף וליעומו, וכן תלחה הניתנת לשוני הנוף חלוצי הכלים כל סכה מזקה לאס, נס להס. טisis הלווא מולד יזקס, כי אין נליות דוחה, נס סכה מזקה למלתם; כן הנטיס רועוי הנפה, לה חדלה נפה סכה מזקה כלל, וכן הנטיס הכלים ידהן נליות קלת הננות סמייקות כפי תלוון נליות, כן הנפה נליות ידו סנות סמייקות כפי תלוון נליות. וכן היה חסל הוות סמייקות הכלים וטה כתליהק"ה ולמלךות הכלים ידו כמו כמות כלם ולה יזקו, כן האפס הכליה כתליהק"ה הנפה הננות נטלית הכליה הנטפה למוקה ועופה חותם נלי וטליהק"ה הנטפה, פדרה סנות סמייקות כלם, וחכו מעלה בני חינוך כן דומל ודומיקס:

וזהו סגנינה כנראה שנחמן (פמות טז) חס שםוע
הטענו לך' וגנו' כי חני כ' לפולך, גביס
ימכו מז' כפוקה ליה' יתמל חס מהעפה כל מה פוליך
על כסלה נח' למתקן כחלחים לעיס כלכל ככלי
במולדים ובפוצעים כי. וכניהם זה טרי דכליים.
היה' טהנתו טלה' הנפיח הצע'ו חלה' טלה' יטיס על
עכדיו כל מהלך וגנו', וכזה מן כתימה היה יכני
שובדיו טלה' יטיס עלייתם כל מדיו מגליים, וכפניהם
טה' סי' כל כחלחים כלס נמלים, ולכן לה' יכנית זה
כפוק נסלת כל מהליכ' לפי סגולתס, ומחל' האלט

ויזהו דעת. צפילופו, בכהלה המל ווילכו כ' עז ויטלך
ונו' וטס נכסו וגנו'. וזה סנקzion לריך לכתביה,
וזה כי אין ספק שנקzion לה יפה מה לحمد מטה
דרכים, והוא לאוועלם המנוסה לו לאוועלם הכלל, לאוועלם
המנוסה כי כבויות מהבנה הלאה כובס וענינו חזק
כילהת הטע", מכילו ידי נסיון למן תפארת מהבנה
הטונס לידי מעשה, ולכן לה יוסה לך הלאה השועבד
בנכיוון, וכזה חומלו (חכלייס יה) כ' לדיק יבחן. וולכלו
במדרכם סייגל זהה חיינו גודק נקנקייס רעוועיס טהין
מכפיק להקית עליות עד טכום מסצין. וכטני לאוועלם
הכלל, טרלו כלל האנטיס חכנת הטע", בגב חוכמי
עד היין שי מגעת וייחו מאי מל זוגמה, זהו
ענין בכינוי לה זולתו, כי אין ספק טלה ינמא הטע"
ליידע חס ימדו נסיוו, כי הטע"ז גופה ומפיסט כל
העניינס הטעדים וליין האלו ספק כלל. אבל נסיוון זה
ליין חי מואה צו ה' מתניطاוילוות, חכל הפסט, כי
זה לה קיה הוועלות לממושיס חכל' מחק טלה עמדו
בנכיאנס חכל החולגנו על מטה לביו ע"כ, וגס כן לה
קייח, תועלם לההרים הפל אס לה עמדו בנכיאנס:
אבל נרחה לי כי וטס נסאו טב הלאק ומפשפט
בזאכילד כבל, ולדא לומל כי בס נמלס אס לו
ההק ומפשפט וטס נסאו ההק הפל אס לו, וכוכיה נסיוון
כי פצעה הקו ומפלטו ישפיק נרכבתה כתהלה, כי כבל
הומלו לי' נילמדנו זהה העז הפל הפליך מטה למש
כילדופי סי, הפל כי ניכטו לחת מרכיות ולהחליה
במיס המקויס לה לפלחות במיס האלייס, וולעפ"כ
לפלחו כף פגע יען כוולד אס נמאות הטע". וזהו
טכמך וילאמל חס גמווע טפמע ונו', וחמל כל' הטעדה

ה' ממו. וכיהלו הוכב נדבך למש כי לה כויה מן
כלמי טיקונל כבב נזנליים נבד ככונעת בכוניה
כהמלו (מיכת ו') כמה קדס כי הרכף להלטי מלוס
כהקדמו בעלות בענליים נבי בנה כי נא כי כי
היליס כרגנות נהלי טמן מהטן בכוני פפני פלי כמי
הטחת נפשי, היכל כוות מגד כנדבה וגאות הפלגה החמד,
המכ זכ המל (הופע יד) מי הכס ויין לה נון
VIDUS כי יש לי דרכי כי וודיקיס ילו נס וכופעיס
יכפלו נס, וויליך לנחל מה עניין כטוק זכ לנחן הילך
זכרו עניין כתפונת. היכל הספיקות הולע"פ מה להמלו,
במס שצמין לנו כי יפהיך דרכי כתפונת כוות טוב
לטוטיס ומכם ליש, ורועל מלוי כי יש לי דרכי
 כי, ל"ל. שlein נס לכיס ועקלקות שלין נולח
בכליכת כלל, וודיקיס ילו נס וכופעיס יכפל צוות
קדליים הכס, כי יוחל טוב קיה הכס טלה יכין
קדליים הכס ישליים כהאל כס, כי חז יס הכס
קיה כתפלות, מה שלין הכס בכוות קדליים ישליים
וילחניש ווילחניש כתפלות ווילחניש מהעוכריס לטוב כתפונת;
ולפעמים מהתדביס מקריס נליהוק מוקס ונחייס
ברחוקיס כדי שיפעלרו יטהל אל כתפונת
וילחו ויפחדו פן יציעט כפולניות, וכועל מלמל בכוניה
(פניא ג) האלמי גויס נומו פנותש:נו' האלמי לך תילחי
חווי תקי מוכבל, וכבליינס מתיסליים. נרעת כליהים
כפולניות קולך כלוך ונסוע וילך כלוך וקלב, ווילין
ספק כי מי פלוחה כל חלו כתפלות מהר הכס נלהמת
כתפלות כס", ועדנו מהזק בדרכו להר דרך נה,
כוות כמי שעובל עבילה וכבל עלי החקחה טהיר עגמו
למישה מכחן וחליך, לנין חיון ספק כי צומיש הלהלו
לחוי להפסה ביטב על לפולח הנפש ולתקדים על רפהה
בגוף, כוות בהמלך דוד המלך ט"ש (מחassis מל) חי
המלך כי חנוי כפהה נפש כי מטהתי לך, פירוט חי
בחלוי כיימי מהפלה על רפהה נפש וועליס חי הפתaldoין
לה עלי לטולות בגוף, כי גס בחורי בגוף נטהלה טהלה
בהתמת כרפהה כסיזדמו מי חלהיס נמי-הייניס
חייזה מקס להו נתקדים בכרפהה, וויסיב על זה
במלטה דרכיס. לההדר טהלי לרפחות הווע בכוות יותל
חוק הכס, וכמי טהלי לרפחות הווע טהור בפה
להניבו, הטהטי טהלי לרפחות הווע טהור יקלפה
ספק להלי טהלי הנטה להלי בגוף, וכי לה יתלה
בגוף מצל טרפהה הנפש, כמו טהמלך רז"ל נרכות
(ד"ג נ) במקומו טל לבני הינימן אין דוחה כי טלוד
ה' טסיה ממית לה בכירות וגלו וטהלו לבני הניגן
ויתן עקצנו על הוועו וטטו כערוד וכזיהו לנצח מדרכם.
ויהל נס להו נבי טהלי ערוד ממית להלה חנוך ממש. הנה
מבעול להלי בכונת סבב להלי בגוף, וכי בכונת
כחיריך פרח בכונת כמנימות כלס, וווע יש להנטה
הדא לומל טהlein זכ רק לבני תניינה הו. בקהל כמותו
הכל-בכל כהנטיס חי נס מכוות צוז כלל, זכ טנות
זמשת גמול, בכיריות הנפש ולעינוה הולcis על

בשים כחוי לפיה הטענה כהוות נזק מן הכללים, ולח די פניאול ממנה חכל דחלא גמלי וכמייח להלפס, ולפיכך חמלו ר' אל מל' כי זה כל האדרס שקל וא-כנד כל כשלים, והםכו כל כשלט לו נכלח הלא נזונות, וכadmion ירמיך זה חכל קמבל יהמיט, כי הגלחה שיבליך הדרמיון טיביה כל כשלט נכלח נטהיל נזיק ח', יהוטה הגלחה בעגמו יפל נטהף, וככינכה כפי קמבל, ולחול זה קיס פכלות ושולון צה טטהיל יודע בעגמו ציול לטלות נפסו נמעלה עליונה, והוא טיסיה טקל כנד כל כשלט, וימשך החל חמץ כחכמתה טור חולן ט██ב. וכי יתפסה ויהמאל לו יכול לאציג זה כטלאות, כי חס נהכמה יתרה וידיעת הקולח על כטלאות, בטיככו חיין ספק טח"ט טכלו נдол מלה עד טהמלו ר' אל וימל רקב"ה על ע"ה ונלי עליות וטפיות דמייס ולט ויתר על תלמוד טולח, ר' אל כי חל הצעלה כי נניתה המקדש הרכזון ולט חלה שאכין רק נניטול חולה לחמלו מל עזבש הוחטט, וטהט' כרומה חי' צדרכי חי' טמוסל נפו ונפסו לאט' וחותק בענודיא יטינ מדינה נдолה פמי טיטה נחלה נחכמתה. חמל', נnellות מה' טגה קמלי דמייגתיש לא יסלה ומחי' טאג' נחלה לדלה מטהיחס לאו יסלה חי' מטוס חני' וכו' וכטינeo כחמלו נזח בשי'. הגה נחלו כי חיין טקל כהלהנה החכמתה, חכל הצעלה הצעלה במעדים, כי כמעדים בטוכיס חיין טכלית טינטוס הדרליים חכל כוונת הלא כהט, ולטו טין הכוונה מהו, כי מי טכווטיו דנקוח צט' נס טשו מהטעק נדרכי טמווייס נעניי טעטקים וטקייס שענד הט' עבדה גטה, ומ' טהין פוגמו דבקה נט' נס כטהוח מוטב לעצוד הוחטט הוחטט ממל' הוחטט. צויה נזה המל' הנטיל (יטעה כט) בפיו ונטפוץ כבד� וגוו' ונחמל (ילמי' יג') קרווב הפה כפיטס וגוו', כי חיין טקל משפה המלות ונתקטט הטעדים, חכל החהר' כוונת הלא אין הדרליים, ולפיכך חמלו ר' אל חביבין עלי' דרכי דולדיס יותל מינס טל' טולח, וטפטט נזה כי דרכי החרמיס הס נדליים וטיניס ותקטט לעקל המלות, ומ' טשטי טגדליים וטוספת טמילס על כמאות מולה טהי' טה' יהות כמאות הנטיס מלמדת חכל בכונת גמולה, וזה עקל המלות וטכלית הצעלה, כי מי טטוטס על דרך זה; בכל מגו' קלה בשפה מהמת ומודיע כל החרמיס טטונא, ונס כטוקיס טטומיס, לט' טטוטס טכלית עטודת ר' אל זולקה:

וחודש סדנלו למטרת הימנעות מה כבשנות נמזה' כלל
כטווות, כי שטוחה כטווות האלהים כפוניס
ווחסידים מטעמם נעלמי השלים כמו טלית רוחיש
כחנית טליו טוטיס עקל מהאלישת ומקאגה, ואלמי^{ח"ל} יוואל יעכג נכהו טמחייל על פלייס קפלייס, ואומל
הגהומי בלאו הנטה כן גס חמי, ווואי להט לנליות
רוחות וויאן יודשת מה זיהוות, כי חיון רוחיש רק
חלומות הדגלייס לנו פטמיותס, בגדייקיס שעטיס כל דנליה,
לחכלייט טונא וככלו, וויאל האלהים חכליתס לנו לבך :
ומהן מלוד דומה לא מה טהאל טתק"ט בסכל
כאנט האזוט, מה נא ילו הנטון אין הכלוף
קפטן

ל"ל מכל קמלה, כי כל כוונת פירות כל ומכל, וכן
אפשר נליות נלוות (דף ג) וכונקדין, מלה
שלגית נטנית. כל סמלות כתית כל קמלה:
וראשו כי לא ס' כופך נספקה ט אפסטרס,
היך שתן לטלה חס לה יוקדש חול, ודעת
כפיו טו כה, ירוע או כי האופיים היינס
מלפחים הטמי נטנס האל נמקה, ווינס נקלח
רוכחיס הלא עלה נל טענלה, כי חס לינס מניעס
טאמיס לטגע מהווע, ולכנ טיה טעלתס לטי הכלים
הטל יפענו נסט, כי חס טו נחותיס לטגע יילחו
טהול, וויס דיו מגדים לטגע יוסיטה נחול, וויס
ישו נלמי נחותיס וויס מגדים לה ימץ טעס לה טעל
לה טפעוות כל, אך בט"ז טוח האוסף להם קמלפה
געס ווין שטוחו מסעכדות לכלו האל נסט יטעל,
טבל הכלים מזעכדים חולו, ואוח יכול לטסיל כל מהלה
כל מה טילו, ולכנ הימל אל תטמא חייך יעמיטך
לטסיל טמלה נטמלה טהקס וטמיס טטסיטס, טבל
המה לך טהין בינייס וטין טטלה טהול טמיס כמה
טביה טהלה, כי טהו טטלה טהול טמיס כמה
טביה כהו לטאף טו, כו טול לטהו טהומין טהסיל מהלה
מקלך נדנלים טהין לטס יחס כל נפי דעתך, וכן
טיה טין הימלו למפה (טמדבל כה) טטה לך טרף
טביס הוטו על נס, כי בט"ז טלח נסט נטיס טטסיטס
ונחימד נסט זה לאפערת נטמיס טטסיטס מיאל
טפערת, לט טס דכוו טהלים וגמסה גלה דכוו,
כי ניאר חמלה חטמו לטפת דכוו חייך לטס כטלאות
על טנסל זעל טמיס, חנוך כהו לה הימלו דצל לך
כהו רוע ננטס, מד טטלה טגנו המזונה נטמיס
ושו טמן, והטמו צלזון טרע טענוו גוּ נחט.
טטה טגהה מוחיק לה טעהה רק למקליח רוע טיעט
כו טפל לטזון האט טלח פיו כהע לה טעהה טטמו
ראק טגאל לטש, וטו מה טהמלו רבוקיט זע
(טרכין ט) לטחד לבו מתקניון כל היחסות הטע
כגחט ווומלוות לה טלי דוים וווכל זהכ טורף וווכל
הטה מה האטה יט. אך חייכ לטס ווין יתיזו לטעל
טלזון, ולפי טס האמו רום נסט, טלח נסט טלטיס
טטמיס טס טטטיס טס נטלה הרווע, וכטטהודו
על טנס וטנו המזונה כהמלו ייכו טנס אל טטה
הימלו חמלה כי דכלנו בט' וט' הימל טס ימנך
לטסה טטה לך טרף, וטטה הימל האמנץ כי זה טיט
כאו לטאף נטלייס כי טומי הטטהו הימט להז ליהו
הדרי האטלה טינטו אל האזיך טאהו כי חזק לטס
מלוד, וכלהן גה לטס לטבם היל זוות האטה, לאלהות
טס כי כל עניות נידי טמיס ווינס נטסלייס לדרכ הטע
אלו נטקה כל, האל נקוז כל הטעט לה מילו מטטה
אטמיות נס כי ישו חזות, כטהן לטי מימן נטה:
ותובל. מכלה לטכלו אך לאדיך טקיל כנגד כל השלים,
טי. אך לטטה טטלה נלמי היגיון טס האזר
טטה מעלה, טו. טס מה טטה מטה רניע עלה ט
טמ' לטטל, ונדול מטה. כי כמו טטה מהט האטה
טט לטלי לאטף היל, הימא, ק. כי האטן ק. דוסט

דראשׁות

לפוג נעלם, וכטיב כי כלוקן סדרנליים נעלמו
במהעסק בכך האופל הטוב נמקיים ומליקות ומיטהו
וחנקיס, ככל שהוא מטה מטה נכס ומטעס ג"כ
בך, היה האופל הנוכס שטה בכונת ודנאל בעמו,
ושסכל כל כי כוונה וכל עמו, כן מענייניות ומטעס
ההאותניש נסוס הבהיר והכמוני מטעסקיס נכס.
הך שנוויס כל עניינס עכודה תלימה מפני בכונת
בצלה מא נכס, והחוליש ג"כ כטענדיז חת נכס
הין עכודתס צלה, כי האוינה כיון הערך נמלות:
ובכן שעניין נעלמו בעבירות כי מהאנות חדש נכס
קזיס מגופש כל עבירה, וניל' זהו מה צללו
לו'ל ביזמיה (ד"ג כת) להוציא עבירה קזין מעבירה.
והע"פ טרל"ס פירס יש צמולה, מכתהades ממלכה
בנכס נמהאנטו מלחה בחלוקת לנכנד צלו פאה בכל,
הך כשייטה לוطن נגופו עותה הוותן בחלוקת סיוח כהות
צלו פאה כהומל, הלו דבריו ז"ל, עדין יט' ליהדות נס
דנאל, כי מי טושפה עבירות בתיירות ווינו עותה
חטועה מסן, חייזר מהנטה בורות רע פולח צלנו. נס
לו כן סייח ימוך חמיה למבד דנאל יקל ונכנד בענול
דנאל קל שענאל נטעסו, ולה שיק חמיה עומד בעונט
גדול חס לה טהייז בורות רע פולח צלנו.

ובזה נחקרים אלפUNS לכתומיהס, יש מכם סמנים
חוות מעתהס לכהות צמיהות היב", וחאו
טהמל סכטוב (חאלט יד) הטמל נכל בזנו אין הלאיס
ונגו". ויש מכם אין חותן נכל קהנה גלגד, כוונתו
על מה נלען לטע הלאיס הטמל בזנו לו מדוכס. ויש
מכל; הוין לפקפק בככל ועונת וכקס פוגליך טסט"
יגמול טוב נס לבעיס כמו לטוטיס, כוון הטמל בלהמה
(מפלי כו) הוון עלה ביד פכו ונו' לב מהולן כל וטוכל
כסייל וטיכל עוגליך. פילות כהבל כבכוכ שצומד כין
כטוטיס לפנמייט הווב נלקט טוון וועלה ביזו הוון
בן בכסייל הווב לרמשיל מפליס נטוליס כהבל. כוון
צמפליס לטישיל בנפש, והחת מפל אועל מעלה ביזו
חוון ומבל מחליב, וכוון פהויל האיל אמר כי טסט"
טכום מהויל כל מעבאו, היו מקפיד בזון שעדי ליזו
לעוגדיו. הכל הילו טול, זוכר כלכ, כלומר. נתן
בכל לכל בכסייל וגענדי מלהוחיו, נמלה כי בסרכוליס
בגמפליס מבענילות קביס מבענילות עטמס, כי
ההויל הכל היל כי היל בענילה מהה, וכיניה נבכ כויהמת.
פנות בטולקה. וכיולא צוז חמלו רז"ל אין הדר.
עוגר בענילה היל א"כ נכנס צו רוה בטום, ליזנס
צוז טלה יעניל בעניל מזולם פיזיה לו כוון שטוט
טטייה הכוונה לכהול פנות בטולקה :

הנה מוגדר כי המנות וכעניכיות כעקל נון ככוונה,
וימשך טעיף יעוז מעשה הגד נושא ויינדי.
כל חיל מכם על כההן למן הקל, כי בההן יעמדו
כלי כונס ומכסה פק והורמל חס לה יועיל לה יציק,
וכההן עופתו בכינה תלמה, וזה ברמו הכתוב בלהלו.
וכי בזוס בסופה לה יוסי' עוד בהל יבדל וננו' עד
קדושים יברל כהמת, והמנת יטהמת במי פישן עליו
בהתמת לחיות נבען בעוני רקעיה בעודתו ים', כי עתה
מעשה יוטר רוחך מן הענין, וויתר רוחך קול מועשה

הררוש הששי

הו

הנכלת הצעיט ע"ה במקידח יהק, כי מה קייח נמתק.
לו עוות כ כלל חס לנו עקדו כי מה יוכו כבש ית' צז,
ושום בנטימחו כי ציוחק ייכל לך זלע, וזו למן בכחוב
כח מה בך וגוו' וככט גודע פזה כמלמל חיינו לבון
זוי הרגם למן בקשר, פכלחה לנו פיעב צעינו חס ימהול
הנכלת על הנטהתו ויעקו כנו, ולו כי מכם הנכלת
מתינו כן לי מה נתה זלע כי חס זה וככטהתי צו ולייך
הנטה זה, מה נחטב לו עון ונלה תשיגנו עותם מזה, ומגעפ"כ
גוזל הנטהו הות כבש מלך מה לננו לעקדו כדי פיעב
כפז כב"י נבד, ולע"פ מהילו מה עטה לו כי מתיינו
שונט כלל, וזו עין במקידש וכודו :
ולזה סוכיהם בירוב למי חמל כי חנה כל חנין נכס
. רני יומן המל הנטהו הנכלת לפניהם כב"ט לכט"ע
גלו וידוע לפניהם בנטהו פה מלחת לי נטהו מה יתק
כני על גני חמזה ליה לי הנטיב נומל המלחת לי כי
ציווח ייכל לך זלע עכטיז חטה הומל לי כעהו לי
לטועה, חס וטלאס מה עשייה כן הצל כבאי מה יגדי
לעשות לרונך. לנס"ע יקי לרזון מלפניהם בנטהו טיקו
כינוי טל יתק נרכין לידי גסה ולהז נכס מי טילט
בגנו ליה הטה טכל מלמד עלייתם סגנו ליה, כ' יחול
ויזכה להט עקדתו טל יתק חכיא' ותמלח עלייתם להמייס:
ובמה פנות נהקיימו נמעבב האגדה זו. סולח
ענין הנטה כבש יטהו בלב הוכביו עד כיין
שייל מנעת. וכמי טהין כנוהם הבנויותzos ספק
חס כל הענין מהאו יט', מהס כי נכס כבש זוס
ספק לחיך יטהו הנכלת הנטה כבאי. מה
וכבליתי הטעות בכברחות, טהס מה יתק הטעול כי
חס צועא", טטה על קדעתה הנכלת הנטה ע"ה
יעקו כנו ייחדו למן הצל יהללה מה"כ נמעדים.
בנש להין ספק טהיל המעתה זו טטה עמודו טל
עוולט, מה יספיק זוס יטכל כי יט לנכת גמל נכדר
נעבודתו יט' הצל מה יבער ונלה ידומך, עין מה לרמתה
הלאים זולתק יטה למאהה לו, בסה מי פיעב
הנטה זה בטען על כ' קדושים יטה עמות. ובגטיהו
כ' לטheid בנטהו וכגלו מה נטהה כהנכלת הנטה
ע"ה. בטען פליו יט' בלהמת כהבל בטען כו' :
ובאמרו מה יסיף עוד בחל יטחל וכלייטה בית
יטחל (ישעיה י). ביהל לנו ענין כפל מה, וכーム
כי להין ספק כי כבוק ככטוט כהיהם, כל הצל יספיקו
קולטה יהלט כהס כהלהת הלהט וכקל בעקו, וכברך
לפי כהקס ממו. כטיל כבוק כהיט יהל מפשכו
כויות מוכה בלועה, ככגה כמזהם הלו כיוול
קרוגה היה כרועה, ולהין לה כה כל לרקל נזקו,
וכרכוקה ממנה על מדינה כהיהם כמבה הצל כו' בלה
כפרק מה הנטה, וכーム יוכל חזק מן כטב כזיהה
קלועה טהיל הלוועה, הצל כהו הלוועה כהלהת כטוכה,
כי היננו כטה לקל כה קלה, מה להעניל כמכו
כי כו' נכסות כפרק מה כטוף, כהו כטוף, כן כפרק מה
כטוף הצל כו' כטה כזיהה כטוקה, להין לה יכולת
טהל כי חס ברכות המלך, וכפהי כמוכה מתהן למכה
הו גזופך, מה נמלך הצל סיולם כידו, כפרק מה
הצל

דרכו

יכcccc במעטו תמייד ; הלא וכך נרץ לכל הדס לפהפה
במעטו תמייד , כן בעבירות שכין לדס למקומות כן
בעבירות שכין לדס להבילו , ופיישו עונשו לנגד עיניו
כמו שהמלך מטבח נדקנו (מחליס נח) כי פשעי הרים
הדע וננו' , עס סיוט המלו ר'ז'ג כל שהומל דוד חטף
לייש הלא פועש , העפ"כ מפני טלית לו קאת שנגה
שייס בס חטפו נגלו תמייד וכי דוחג ומגנעל עליכם
כמו שהמלך כי עוני חגייד חדגן מהטחתי , עס סיוט
שלמה חטף שהטף בגלה וככל שהומל דוד חטף לייש
מלמן פועש :

ואמנם נליך ביהוך למטה סנכחן צפנת הלהות עון
בת פגע כללו דוד חטף, סדר קכתויס
לכחות הפגנות ולפעלים; כהמלה ?"ל ספולה כמתו
זומת מגלה מותו, וכ"ט בסיס כלוי זה בדור שתקפלן
על זה כהמלה ?"ל צוותה צי פרנסיס פוניס-חיון
לייטל מטה ודוד, מטה מלך יוכב סולחני שנמל
יען לך שהמנassa כי להקדישנו, דוד מלך هل יוכב
סולחני שנמל משל נסוי פצע וגוי, ולח"כ טיהר סליע
ככחות עין, בת פגע וחוילך בעין פיכלה-סחטף
קטל עזוס;

אבל הטענה כזו, כי הגלו וסקתוס נענית בסעיפים גדולים נצוניים תזונת, וכמו טהומתו עליון, אף מטה יחיד מומל לו כלך הכל יחיד. ולכן הצעיר שכתוב זה כללו חטף חטף גדול וענוט, טהומתו הענוט לדוד שמויס צו ע"ל טהנתה. כיון שהשכלה לו כמו טהיר נחשה לאחד מתקין טהנתה כל מה פולש עליון פטנט בכתוב, וכודיע בכתוב כי נס כתיהטה חדש חישב ענוט טהנתה לו. כמו שמתכפל זה קשון לדוד, מסיפותנו נלהה ענוט מקטעי כתובות, וטהיר יוסר לרמי דוד. ליענט לטוי גודל דקן, וסקב"ה מדקדק עס סביכיו כהווע כטהרת, כמו טהוריו בעין מטה לרינו ע"ה יعن לנו הטענתה צו, וכמו רז"ל ואסילונו כפי קבוצת הטהורתה לדוד לנו הכל טהנתה צוינו עליון פטני כתובות. ומה שלמד דברך לרבי כתובות ג"כ, טהיר לבעל תפוגה לאטוס הטהרו נגד עינוי חמץ, טהורי הנו. רוחיס דוד טלה הטהרה על דבר הטהורה חעפ"כ טהיר והטהרי נגיד טהיר, אך כל חדש רמי טהיר והטהרי נגיד טהיר וידדק הטהרי כל מעפיו כדי טיטוב חל ר' כתובות. טלה, ומחייבים רהין רמי לחדס טהיר לבבו מלהר ויפחד לאטה, מחייב רמי טיהוק כתובות טיבעה כט"ט, כי נס בעיטה כתובות הגדוליס ולסכוום שגענות לרמי טיהוק החדס להם לנו כתובות הס"י, כת טהומת הכתוב (טהritis סב) כתובות טו הכל עט וגנו, וטייר הכל זונה ז"ל כתובות צו, הכל עט כי נס בעיטה המפהח. מלהר וטהר עליון כתובות געוות, בט"ז מייל החוטיסנו, נס כי טהיר כתובות כללי, בט"ז מגן להוטיסנו, כמלהר האכיל (נמוס ה') טוב ר' למעוז ביזס נלה ו יודע מומינו צו ונטהר שובל כתובות יטהר מקום, פירוט כי כתובות יתקנץ טוב להוטיסנו נו נויס נלה, למלהר טהיר כתובות יתקנץ טוב מנגיג עמלס במדת קדין הכל דרכי טוב נלה וכוח יודע ומגניהם למוסיס נלה נס כתיהיר כתובות טובל ומתקנץ

הבר או פונה לנשנה שלחוكة וכוח המלך. כן הינהנו
בזמן כך נטעnis על מלנו, וכל החטאותינו לנכונות
בקלוותה חסך כחס מעת נשלחתנו, ולזה היה שכתוב
מלתיס לה יטהל טשו טולחיס נמלטי מגלייס, וטהטיס
הסלה נטהלו (ד"ג יז) ונש נטהלו נטה ליט לה כ' כי
ברופאים. וכן סמתקילן מן שהויל קרע ויציש כל
מנמקו לתקנו, מהו. חממיילן מן חמונותם כלעיס ויטסלן
לטנקיס פוניס לתקן כסנות הקלוות הסל כחס חלוס,
וכס נטעnis על מכיאס, הכל הטל פקח כ' עילו נטען
עליו ומכליל מעשי וממלחמת על כרשות טנטה ובזה
פוגג לפולח הנפש וגוף, כמו טטהלו לי' במקצת
יום (ד' פ) להמל רבי המל גדולה התזוכה טמגילה
רפולה 'געולס טנה': (או עיד) הרכף מטוגפת ונו',
ויה מל רבי טמולל בכל נהמי המל רבי יונתן גדולה תזוכה
טמלה ליכט ימי וטנוויו כל חדש טטהמל (יה קלח Ich)
ונזוב לרבע מלטעו היה יהיך וגנו'. ונש
כ' קרייה בטזוכה מזיך נלות והלמות. כי' מקודמת
ומלואך לפני הא', וזה מהצדיו טטהמיס. וניחל
זה קפטוק טטהמי (ד' כ' ד) ובקצת מס' ה' כ'
טליך ומלהת וגנו', נטה לך ומלהוק וגנו', כי ה' כל כהוס
כ' הטיך וגנו', כי טטהט יש נטה עניין לטיך כיהול
טטהלי המלו בכור יומל כי' דמי נעל טזוכה המל רבי
ויקודה בגון טטהטה דכל עביבה צהו פעת להזונה וטנית
וטהטית זיגל ממנה, מהוי לב יגדש טטהטה הטה
וטהטו פליק ובהתו מוקס, ולפ' יקפא מי טטהטו
כ' ענומי היה יטה טזוכה טלה, טלה מה חלמל
כך טטה טטהט טטהט טלה, זה טטה טטהלי המל
כ' כ' פליק קמל דקדוטין (ד' מ') וטה' לטט
גמור כל' ימי וטטה טזוכה טטהטה לה' מזילין לו
טטס לטט טטהט טטהט טלה, יטט נטה ניטט טטה
טטהט, וטה טטהט טטהט טטהט טטהט, וטה מלו ז' ג' טטה
טטהט טטהט עד דכל עד דקדוטה טלה נטה. ה' ג' פולות
העין קר' קוח:

התרשובה ט ט נני חונקות עולם, מחד כפלת
כהטלוס קודmis, וכמוני חוספת הוצאות
iomל, טהס לא ענה בעיות ובן מון, כי מלבד
הסתובב מכפלת בשנות קודmis, היה מלהט
מן כתולע, וכזה מן המנות שהודיעו לו"ל טהס
בקלות כתכל, וזו כחלה כי דבשו טס ביום
גדולה תטוכת צדוקיו נעמו כזויות טהמלה וכטוב
לטע מרכנתו ונטה מספֶט ודרקה עליכט כי היה,
ושוד המל טס גדולה תטוכת טנטיל' יחיד טטה
טטוכת מהליין לכל כשלים, הנז תזהת כתטוכת טרבלו
פליך ביום לינס מועלם בכפלת בעונות לנכד חניל
שייה מוספה זכות גדו. ועל זה המל טס טיני דמי
בעל חטוכה וכו' נכמה גדו לכל קר טלה די טליה
מכפלת בעונות קודmis חניל גותם זכות כל קר כנו
טנטטה דגר ענילס לידו וכו':

¹⁶ בעונות הכלוחמים הכל נח טסיף זכות,
ולומנס נליך כחפוץם חזותם ג"כ שמהן נמורך, לה
שיטמל כלודים הכל הטענו מהמן צפוי וכצפתיו ונלה

הדרוש השישי

הו

במונחים טרי מוגבל הכל, כי אין עליון חלי' כממנו
כל עולש כלל היה נסגרה הידן הטעלים לנו, בדומה
כפי הטענות - המוגות הפל נקבע. ננטשו וכלפי
המאות שכך, ובזאת יעדנו כת"י לנוכח מה שחלץ
לaptop הילכות ימיס, ממל (דכיס ד) וכפות הול
גנך כי כ' כו' הטלה ונו' וטמרה מה רק מקיו ומה
תוקטו הפל המכוי מוך כיוס למן ייפג לך ונכנייך
וחליך ומגן פליך ימיס על הדרמה הפל כ' מנגיך
נותן לך כל סימיס:

וזמאנן ליה יעצה כלה כך המקוס כמיוחד לה, ווינו מונחים ככמה מקומות שנגזרה נזלה על חומת לו על חדס וככיו מטיבין מעטיכס כיו מתעלין בטւנות, כהטי מינס, וחזקיה שנגזרה עליו נזלה מפני נסיהם וויל בטהרבה שלמה, שלמל לו. הצע"ז טמעתי חתoplatch וגו', נס נבוכדנאל הרטע כסילו דינחן נס (динחן 6) 'לכן מלך מלכי יפל עלה וכו', וכן כסין לו. ולחינו בסוף שבט כמה מטבחים בנבי חדס שרו נבי מות כפי בטבע וכפי גזלת הלווכניות ולחע"כ כשלון

הדורש השביעי *

נרטין בתניגה (דף ג) תנוי רבן בטעשה ברבי יוחנן בן ברוקא ור' אלעזר בן חטמא שהלבו להקביל פניו ר' יהושע בפקיעין אמר להם מה חדש היה בבית המדרש היום אמרו לו תלמידיך אנו ומיטיך אנו שותים אמר להם אמר"כ אי אפשר בבית המדרש בלבד חדש שבת של מי הייתה של ר' אלעזר בן עורייה הייתה ומה דרש בה הקהל את העם וכו' אנשים באים ללימוד תורה ונשים לשם טפ' למה באים כדי ליתן שבר למביאיהם אמר להם מרגלית טובה הייתה בידכם ובקשותם לאבדה ממני :

הו' חטיכת חמת, ונמיהו על סדרך כך כמו הטעינות. חכל לפה דעתך מה שדרשו כהן יLEMו נמה שלמל נפ' מוקס שנינו דרכ' ל"ז כן פז כתיב ויקלו יעקב הלא בנו ויהמלך וגנו' וכתיב להוציא נכווי ה'תס נקם יעקב גנות ה'ת קז סיימין ונסתלקה ממטה פלינה מלך ח'ז טמלח במטפי יש פסול כלנלהש ה'כ' ה'כ' ט'ים ממעל יטעהל וכייחק ה'כ' ט'ים ממעו ט'ו מלכו...לו. טמעט יטעהל וגנו' כסס טהין נלך ה'לה. חד. כד. ח'ז. נלנו ח'לה חד, ולפי זה שדרש ה'ג' על פי טסקוט טז'ה פול מעת עטה כבב' ה'מכורו בטבעים ווקלטו בו כסס ה'ג' על פי טנקה במקומו למושך קדועה לדוכות, וזהו שלמל מהט טפיטוי חמוץ בטעות;

המענה לכך טענו תלמידיך חנו ומימיך חנו טומיס כו' על דרך נטיית רשות כבנלו. לדבך לפני גדור מכס במחמה. אבל חמי תפש נמה טסקטו במלחס בפמור ולימפו ליש בקדיל וכו'לכו לתלן מטוס מעטה פסיה. ומה פיניכי יט זה חס לנו לעוד לדבך בהכחה לפניו לך הפל נטיית דצומו. וכתילוֹן ככלה פסכלו בעלי הסמוך טהמץ טל'. יcosaע טהנס מל כה' יטכלו על הענשה לנטיית ליטופו טכבר התקדימו לפס, מוגרף אל זה טהט טביס לנו חמלו סכלו חן דרכך מהודחת טחדטו בס נזה חכל חמלו מה טפמש מל' חלעוזך כן עזליה טביה גדור כמושו במחמה וכלהט ישינש. ואמע"כ בטינבו מטוס מעטה טביס. שדך טחכמיס לפקפיד בכיווה נזה חחל טכמדבר נפיגיס קפוץ מסט עס פוקו הווא דבנלי גדווליס כהס. חן יותל מסט אקר פקפיד לי' חליעול בלווד נל' יוסי כן דולמסקייה חנו לבנן וכו' נסיות טחכמיס נחים פיס לדבנלי פולט סייז טוחלין כעת ליומס חוץ לבית קמדת' מס נחמדת טס טהי הפהל נחיות ניכמ"ד נלה מיזות: דנהה כודישט טלאס דרכות טלאס לי' חלעוזך כן עזליה. חנו לבנן זו טהאל. וטהאל ושוד דרכות לי' טהמץ לייזונגנו' חמל לסת הקב"כ ליטלהל החס עטיחט לי' חפיינס החת נשולס חף חמי הטעטה הטעס חפיינס החת נשולס, החס עטיחט לי' חפיינס החת נשולס דכסייב טמע יטלהל וגוי' חף חמי הטעטה חפיינס החת נשולס דכסייבומי כעמר יטלהל וגוי' וטלי פמש על חמלו החס עטיחט לי' חפיינס החת נשולס טטמע יטלהל חינו מהמל יטלהל טיקלטו נט' הקט' אבל היה מלוּג לטוטוּט נטה מלון יט' לטהמן יחוּדו': וטס סיוטנו טומלייס זה טעקל יהמל טנטינו לו חפיינס נקר, לחוי טיחמל כן בלהני ס' הלאיר טשי' מל' טט' להמן במליחומו וטנו מהמייס הוטו וטהי חנו שטיס

*) נודע כה ימלו רכיש מכל נמלו נדLOSE פחמיי נסיגון אלרג, חנילין מרכז נסיג מזרק. עיל כוגנו סדרה כמן סקס :